

நீதிதாற்றிவரும் விருத்தியுரை 9-ம் பாகம்.

V. B. SUBBAMANIAM YASARMA
சங்கசுந்தியுரை
TAMIL
காரியபிசுவம்பிள்ளை

சிறுபஞ்சமூலம் மூலமும்,

மஹாவித்வான் கா. இராமசாமி நாயுடு அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

விருத்தியுரையும்.

இவை

பென்ஷன் சுபேதார்-தஞ்சை. சாம்பசிவம்பிள்ளை

அவர்கள் குமாரர்

தஞ்சை - எஸ். குமாரசுவாமிபிள்ளையால்

சேன்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலைப்பில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1909.

Copyright]

விலை அணு 4.

[Registered.

றும், என்று மொருதன்மையான யிருத்தலால் 'மூவாதான்' என்றும் கூறினார். மூவாதான் என்பதற்குப் பகுதி மூ. பிறலிப் பெருங்குடற் கோர் பெருமரக்கல மாதலால் இறைவனது பாதத்திற்கண் வைத்தார். பழுது - வழிபாட்டின் முறையிற் குற்றம். காயத்தின் நெறுழி லாகிய பணிதலும், வாசகின் மறுழிலாகிய வசதுதலும் மனத்தின் வழிபலாதலால் 'மனத்தன் மறுழிலாகிய வசதுதலுங் கொள்ளப் பிடா. படவே முசகரண வழிபாடு மடங்கிற்று. மறுதி-அறம பொருள் இன பம் வீடு என்டன.

இச்செய்யுளில், தூற்பெயர்க்கேற்ப ஐக்கென்னுந் சொல்க கோடல் யாகவனுமென்ன, முசுருற்றமொழித்தலும், முழுந் னாகச் சியும், மூவாமையும் ஆகிய ஐக்கையுங் கொண்க வென்றாயிற்று. ( )

ஒத்த வெழுக்கங் கொலைபொய் புலாக்களவோ
டொத்த விவையல வோர்நாவிட்டொத்த
உறுபஞ்ச மூலநீர் மாரிப்போற் கூறிர்
சிறுபஞ்ச மூலந் சிறுநது.

ப-ரை. ஒத்த-பொருந்திய, ஒழுக்கம்-நல்வெழுக்கம், கொலை பொய் புலால் சளவோடு ஒத்த இவை அலவ-கொலை பொய் புலால் களவோடு பொருந்திய இவையல்லாதனவாகிய, நீர்நால் இட்டு-ஒரு நான்கையுஞ் சேர்த்து, ஒத்த - பொருந்திய, உறு - மிக்க, பஞ்ச மூலம்-சிறுவிலைக்காலத்தை, நீர்-ஒழிக்கிற, மாரிப்பால்-மழைபோல, சிறுபஞ்சமூலம்-சிறுபஞ்சமூலத்தை, சிறந்து - சிறப்பித்து, கூறிர் - (நீங்கள்) சொல்லுங்கள், ஏ-று.

க-ரை. சிறுவிலைக் காலத்தை யொழிக்கிற மழைபோல, மக்க ட்குக்கொலை முதலியவற்றை யொழித்து கல்லொழுக்க முதலியவற் றைத் தருதலால், சிறுபஞ்சமூலத்தை நீங்கள் சிறந்தெடுத்துச் சொ ல்லுங்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. சிறுபஞ்ச மூலமாவன-சிறிய ஐந்துவேர்கள்; அவை:— கண்டங்கத்திரிவேர், சிறுவழுதுணைவேர், சிறுமல்லிவேர், நெருஞ்சில் வேர், பெருமல்லிவேர் என்பன, இவ்வைந்தும் மக்களுடற்குப்

பிணிமுதலியவற்றையொழித் திதஞ்செய்வதுபோல, உயிர்க்குறுதியைச் செய்வனவாகிய நல்லொழுக்க முதலிய வைத்தனையும் கூறுதலால், இந்நூற்குச் சிறப்புச்சமூலம் என்பது உவமையாகுபெயராயமைந்தது. நல்லொழுக்க முதலியவை வந்தாவன:—நல்லொழுக்கம், கொல்லாமை, பொய்கூற்றாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை என்பன. கூறார் என்பதற்கு வினைமுகலாகிய நீங்கள் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒழுக்கம் என வாளாகுகிறாரேனும் கொல்லாமைமுதலியவற்றிற்கேற்ப நல்லொழுக்கமென் றுரைக்கப்பட்டது. (உ)

பொருளுடையான் கண்ணதே போக மறனு
மருளுடையான் கண்ணதே யாகும்-அருளுடையான்
செய்யான் பழிபாவஞ் சேரான் புறமொழியு
முய்யான் பிறர்செவியிற் குய்த்து.

ப-ரை. போகம் - இன்பமானது, பொருள் உடையான் கண்ணதே ஆகும்-பொருளுடையவனிடத்தே யாகும்; அறம்-அறமும், அருள் உடையான் கண்ணதே ஆகும் - அருளுடையவனிடத்தே யாகும்; அருள் உடையான்-அருளுடையவன் பழி செய்யான்-பழிக் கப்படுங் காரியங்களைச் செய்யான்; பாவம் சேரான்-பாவத்தைத் தருங் காரியங்களைச் சேரான்; புறமொழியும் - புறங்கூற்று மொழிகளையும், பிறர் செவியிற்கு உய்த்து உய்யான்-பிறர் காதுகளிற் செலுத்தான, எ - து.

க-ரை. போகம் முதலிய வைத்தும் பொருளுடையான் முதலிய ஐவரிடத்தவே யாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. பொருள் - செல்வம். அருள்-எல்லா வுயிர்களின்மேலு முளதாகுங் கருணை. அறன் - அறம் என்பதன்போலி. உய்த்தல் - செலுத்தல். (புருத்தல்) பொருளுடையவன் இன்பமொன்றினையே துகர்வான்; அருளுடையவன் அறப்பயனைக் கைக்கோடலேயன்றி

பழிபாவங்களைச் செய்யாமையும் புறங்கூறுமையு முடையனாவனெ
ன்றதாயிற்று. (௩)

நற்புடைய பெண்ணமிர்து கற்றடங்கி னுனமிர்து
நற்புடைய நாடமிர்தந் நாட்டுக்கு-நற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனு
மாகவே செய்யி னமிர்து.

ப.ரை. கற்பு உடைய பெண்-கற்புள்ள பெண்ணானவள், அமி
ர்து - (தன் கணவனுக்கு) அமிர்தத்தோ டொப்பவளாவள்; கற்று -
(அறிவு நூல்களைக்) கற்று, அடங்கினான்-அடங்கினவன், அமிர்து -
(உலகத்தார்க்கு)அமிர்தத்தோ டொப்பவளுவன்; நற்புஉடையநாடு -
நற்குணமுடையநாடு, அமிர்து - (அந்நாட்டரசனுக்கு) அமிர்தத்தோ
டொப்பாரும்; அ நாட்டுக்கு - அந்த நாட்டுக்கு, நற்பு உடைய - நன்
மையுள்ள, மேகம் சேர்-மேகத்தின் குணமமைந்த, கொடி-வெற்றிக்
கொடியையுடைய, வேந்த - வேந்தனானவன், அமிர்து - அமிர்தத்
தோ டொப்பவருவான்; சேவகனும் - அவ்வேந்தனது சேவகனும்,
ஆகவே செய்யின்-அவனுக்கு கன்மையா மவற்றையே செய்வனாயின்,
அமிர்து - அவ்வேந்தனுக்கு அமிர்தத்தோ டொப்பவருவான் என்ப
தாம்.

க-ரை. கற்புடைய பெண் முதலானோர் அவள் கணவன் முத
லானோர்க்கு அமிர்தத்தை விகர்ப்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. கற்பு - பாதிவிரத்தியம்; அது கணவன் முதலானோ
ரிடத்து நடக்கவேண்டிய முறைமைக னெல்லாவற்றையுங் கற்றல்.
கற்பு - தொழிற்பெயர். அடங்கினான் என மேல்வருதலால் கற்று
என்பதற்கு அறிவு நூல்களைக்கற்று எனப் பொருளுரைக்கலாயிற்று.
நாடு - தேசம். அடங்கினான் என்றது மனமொழி மெய்க ளடங்கப்
பெற்றவனை. இவ்வடக்கம் அறிவு நூல்களைக் கல்லாதவனுக்குண்

டாத வருமையென்பது தோன்ற 'கற்றடங்கினுன்' என்றார். மேகம்-
பொருளாகுபெயர். மேகத்தின் குணம் - கைம்மாறு வேண்டாமை.
செய்யின் என்பது செய்தவருமை தோன்ற நின்றது. (ச)

கல்லாதான் முன்காணு துட்புழங் காதிரண்டு
மில்லாதா மொக்கமகநன் செய்தனு-மில்லாதா டு
நெல்லாப் பொருளில்லார்க் தேத்தளியா னென்றனு
நல்லார்கள் கேட்பி னகை.

ப-ரை. கல்லாதான்-(ஆசிரியனிடத்துக் கற்கவேண்டிய முறைப்
படியே) கல்லாதவனாகிய ஒருவன், தான்காணும்-தானே ஆராய்ந்த
காண்கிற, துட்புழம் - நண்பொருளும், காது இரண்டும் இல்லா
தான் - இரண்டுகாது மில்லாதவனாகிய ஒருத்தி, எக்கழுத்கம் செய்
தலும் (யான் அழகுடையேனென்று) இறுமாததலும், இல்லாதான் -
பொருளில்லாதவன், ஒல்லா பொருள்-இசையாத வேர்ப்பொருளை,
இல்லார்க்கு - வறியார்க்கு, ஈத்து - கொடுத்து, அளியாண என்ற
லும்-அருளுடையானென்று சொல்லப்படுதலும், (ஆகிய புவற்றை)
நல்லார்க்கு கேட்பின் - நல்லோர்கள் கேட்பாராயின், நகை - சிரித்
தற் கேதுவாம், ஏ-று.

க-ரை. கல்லாதவ நெருவன் நண்பொருள் காண்டல் முதலிய
வற்றை நல்லோர்கள் கேட்டால் நகைப்பார்கள் என்பதாம்.

வி-ரை. தான்காணு துட்புழம் என மேல்வருதலால் கல்லா
தான் என்பதற்கு, ஆசிரியனிடத்துக் கற்கவேண்டிய முறைப்படி
யே கல்லாதவனாகிய பொருவன் எனப்பொருள் கூறலாயிற்று. கண
விய குழை முதலியவை யணியப்பெற்று முகத்திற்குப் பேரழகு
செய்வது காசாகலால், அவையிலாதவன் யான் போழ்குடையே
னென்றல் சிரிப்புக் கிடமாதலால், 'காதிரண்டு மில்லாதா னெக்க

முத்தஞ் செய்தலும்' என்றும், பொருளில்லாதவன் வறியர்க்குக் கொடுத்த அருளுடையா னெனப்படுத்தல் ஒருவாற்றாணு மியைவதன் றாலான் 'இல்லாதானொல்லாப் பொருளில்லார்க் கீத்தளியானென் றலும்' என்றும், பொருத்த மற்ற இக்காரியங்களை நல்லார்காணின் நனகயாதிரார் ஆகலான், 'நல்லார்கள் கேட்பினகை' என்றும் கூறி னார். கல்லாதான் றுன்காணு துட்பமும் என்பதற்கு, "கல்லாதா னொட்பங் கழிய நன்றாயினும், கொள்ளா ரறிவுடையார்" என்னுந் திருக்குறளை உதாரணமாகக் கோட வகையும். (டு)

உடம்பொழிய வேண்டி னுபர்தவ மாற்றீண்
 டிடம்பொழிய வேண்டுமே லீகை-மடம்பொழிய
 வேண்டி னறிமடம் வேண்டேல் பிறர்மனை
 றீண்டி. னியையும் திரு.

ப-ரை உடம்பு - உடம்பெடுத்தல், ஒழிய வேண்டின்-உன்னை விட்டு நீங்க வேண்டுமாயின், உயர் தவம் அற்று - உயர்ந்த தவத் தைச் செய்வாயாக; ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், இடம் - எல்லா லிடங்களிலும், பொழிய வேண்டுமேல் - (ஒருவன் தன் புசுபினால்) நிறைய வேண்டுவாறாயின், ஈகை-ஈதலைச் செய்க; மடம் பொழிய வேண்டின்-மெல்லியவீடம் தனக்குள்ளே நிறையவேண்டினாறாயின், அறிமடம் - அறிவின் கண் அடங்கி யொழுதுக; பிறர்மனை வேண் டேல்-பிறர் மனை வியை விரும்பாதொழிக; ஈண்டின் - இவையாவும் பொருந்துமாயின், திரு இயையும்-செவ்வம் வந்து தானே நிறையும், எ-று.

க-ரை. பிறவியை யொழிக்க வேண்டுமாயின் தவத்தைச் செய்க; புகழ் வேண்டுமாயின் ஈதலைச்செய்க; வீரம் வேண்டுமாயின் அறிவிலடங்குக; பிறன்மனை வயவாதொழிக; இவை பொருந்து மாயின் செவ்வம் தானேவந்து கிரம்பும் என்பதாம்

எ-வா. வேறுவழியால் ஒழிக்கவொண்ணாத பிறலியையொழித் தற்குரியது தவமாதலால் அதனை 'உயர்தவம்' என்றார். ஆற்றுதல்-செய்தல். "வேண்டிய வேண்டியாவ் கெய்தலாற் செய்தவம், ஈண்டு முயல்ப் படும்", கூறறது குதித்தலுங் கைகூடு னோற்றவின், "ஆம் றறலைப்பட்டவர்கு" என்னும் திருக்குறட் செய்யுட்கள் இங் கு உதகாரங்கத்தக்கன. மனையி லுள்ளாரை மனையென்றே கூறினர் லுடையகு பெயரான். ஊன்றியும், இவளில்லாதது வீடன்று, காடா கும எனறயிருர் கூறுதலால் லுவளிநுததல்பாறி மனையென்றா மென்றது மனையும் (சு)

படைதனக்கு யானை வனப்பாரும் பெண்ணி
னிடை - நன்றிக்கு நுண்மை வனப்பா - படைதனக்குத்
கோடா மொழிவனப்புக் கோற்கதுவே சேவகர்க்கு
வாடாந வன்கண் வனப்பு.

எ-வா. 'யானை - யானையானது, படைதனக்கு - சேனைக்கு, வனப்பு ஆகும் - அழகாகும்; நுண்மை - நுட்பமானது, பெண் இடை தனக்கு - பெண்ணின் இடைக்கு, வனப்பு ஆம் - அழகாகும்; கோடா மொழி - ஒருபக்கத்துச் சாயாத சொல்லானது, நடை தனக்கு - ஒருவனது ஒழுக்கத்துக்கு, வனப்பு - அழகாகும்; கோற்கு - செவ் கோலுக்கு, அதுவே - அதுவேயழகாகும்; வாடாந வன்கண் - கெடாத வன்கண்மையானது, சேவகர்க்கு - சேவகராயிருப்பவர்க்கு, வனப்பு - அழகாகும், எ - து.

க-உந. யானை முதலியவை படை முதலியவற்றிற்கு அழகு செய்வன வென்பதாம்.

எ-வா. நால்வகைப் படையுள்ளும் யானைப்படை சிறந்ததாக லான் 'படைதனக்கு யானை வனப்பாரும்' என்றும், இடை சிறுத் திருத்தல் மாதர்க்கழகாதலால் 'பெண்ணி னிடைதனக்கு நுண்மை

வணப்பாம்' என்றும், பகஷ்பாதமினறிப்பேசுதல் ஒருவனது ஒழுக்கத்துக் கழகாதலால், 'நடைதணக்குக் கோடா மொழிவனப்பு' என்றும், செங்கோலுக்கும் அதுவே யாதலால் 'கோற்கதுவே' என்றும், சேவகர்க்கு ஒருகாலத்துங் குறையாக வீரத்தனமையே யழகாதலால் 'சேவகர்க்கு வாடாத வனகண வனப்பு' என்றும் கூறினார் (எ)

பற்றினுன் பற்றற்ற ஊறவசி யெய்ப்பொருளு

முற்றினு னாகு முதலவனுற்-பற்றினுற்

பாத்ததுண்பான் பார்ப்பான் பழிபுணரவான் சான்றவன்
காததுண்பான் காணுன் பிணி.

ப-ரை. பற்று அற்றான் - பற்றற்றவனாகிய இறைவனாற் சொல்லப்பட்ட, நூல் - நூற்பொருளை, பற்றினுன்-பற்றிப்பொழுதுவோன், தவசி-தவசியாவான், எப்பொருளும-எல்லாப் பொருள்களையும், முற்றினுன் - முற்றவுணாதவன், முதல்வன் ஆகும் - முதல்வனாவான்; நூல் பற்றினுல் - நூல்களின் பொருள்களைப் பற்றுக்கலால், பாத்தது உண்பான் - பகுத்ததுண்பவன், பார்ப்பான் - பார்ப்பானாவான், பழி உணர்வான் - பழிகேடுவான சாரியங்களை யறிந்து விலக்குவோன், சான்றவன்-சான்றோனாவான்; காதது - (தான் உண்ணாதகாதவற்றையுண்ணாமல்) தடுத்து, உண்பான் - (உண்ணாததருவனவற்றை) உண்பவன், பிணி காணுன்-நோய்களைக் காணுதவனாவான், எ-று.

க-ரை. பற்றற்றனது நூலைப்பற்றின்வன் தவசியாவான்; எல்லாமறிதவன் முதலவனாவான்! பகுத்ததுண்பவன் பார்ப்பானாவான்; பழியறிவோன் சான்றோனாவான், காததுண்பவன் நோய்களாவனாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. பற்றற்றான் என்றது முதற்கடவுளை; இவன் இயல்பாகவே பற்றற்றிருப்பவனாகலால் 'பற்றற்றான்' என்றான். இதனை, "பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுக் பற்றுவிடற்கு"

என்னுந் திருக்குறளானு முணர்க. பறறாருநூல என்றது முதலு
லாகிய வேதத்தை. தவசி - தவஞ்செய்யவோன. முதலவன-தலைமைப
பாடுடையவன். முதலவனுறப்பற்று-வேதாத்தத்தில் சிரத்தை. பத
த்து என்றபாலது பாதது என மருவிற்று. சான்றவன் - கல்வியறி
வொழுக்கங்களால் நிறைந்தவன் காத்தல - தமிழ்தல். (அ)

கண்வனப்புக் கண்ணோட்டங் காலவனப்புர செல்லாமை)
யெண்வனப் பித்துணையா மெனறுபைதல-பண்வனப்புக்
கேட்டாரான் மெனறல் களாவேருதன றுணறு
வாட்டானன மெனறல் வனப்பு.

11-ரை கண் வனப்பு-கண்ணுக் கழகாவது, கண்ணோட்டம்
பிறாமேல கண்ணோடுகலாம்; கால வனப்பு-காலுக்கழகாவது, செல்
லாமை-பிறந்ததி லீரககப்போகாமையாம், எண் வனப்பு-ஆலோ
சனைக்கழகாவது, இகதுணையாம் என்று உரைதகல்-இந்தக்காரியம்
இவ்வளவினசென்று துணிந்தரைத்தலாம், பண் வனப்பு-பண்ணுக்
கழகாவது, கேட்டாரா நன்று என்றல் - கேட்டவா நன்றென்று
சொல்லுதலாம், களா - படைகளோடுகடி விளவசுகிற, வேருதன
வனப்பு - அரசுணுக் கழகாவது, தன் நாடு - தனது நாட்டை, வாட்
டான - வருசதான், நன்று - இது அழகிது, எனறல் - என்று சொ
ல்லுதற் குரியனாதலாம் என்று

12-ரை கண்ணுக்குக் கண்ணோட்டமும், காதுக்கு இரக்கச்
செல்லாமையும், குழ்ச்சிக்குத் துணிந்தரைக்கலும் பண்ணுக்குக்
கேட்டவா நன்றெனறலும், அரசுநுக்குக் கண்ணாடி வுள்ளாரை
வருத்தானென்று யாவராணும் புகழப்படுதலும் அழகென்பதாம்.

13-ரை கண்ணோட்டம் - கண்ணோட்டஞ் செய்தல் இதனை
வடநூலார் தாசுவினையம் என்பர் செல்லாமை - நடவாமை, இது
இரக்கச் செல்லாமை யென்றிருபு டொருளட்டது இரக்கச்

செல்லாமைமால் காண்க் கழுகுண்டாய விடத்து காலைமுடையவனுக்
கழகென்பது சொல்லாமை யமைந்தது. குஞ்சு முடிவு காண்டற்குச்
செய்வதாதலாலும், முடிவுகண்டு துணிந்துறையா விடத்து அச
குஞ்சுக்குப் பயனில்லை யாதலாலும் 'என்வனப் பித்துணையா மென்
றுரைத்தல்' என்றார். பண் = இரதனம், நட்டபாடை முதலியன;
இராகம் எனினுமாம். இராகங்ளாவன - நாட்டை, மத்தியமாவதி,
தோடி, பைரவி, காமபோதி முதலியன. வாட்டுதல் - வருத்ததல்

கெள்வதுண்டா னுச்சாங்க் கொடுங்கரிப்போ வாணுச்சா
கன்னுணர்வார் முன்கல்லா னுயிஞ்சா-மொன்றனுங்
கண்டுழி ராசசாங்க் கடவான் குடிப்பிறந்தா
னுண்டுழி நாசசா முணர்ந்தா.

பு. ரு. கொன்று - ஒருயிரைக் கொன்று, உண்பான் - அதன்
தையை யுண்பவனுடைய, நா - நாவானது, சாம் - அற்றுவிழும்;
கொடு - கொடுவார்பாடிய, தரி - சாட்சிசொல்ல, போவாங்-போவ
வனுடைய, நா - நாவானது, சாம் - அற்றுவிழும்; நன்று உணர்
வார்முன் - மிகவுங் கற்றறிந்தவர்க்கெதிரே, கல்லான் - கல்லாதவ
னுடைய, நாவும - நாவும, சாம் - அடங்குந், ஒன்றும் நண்டுழி -
கடன்கெட்க வந்தவர்க்க் கடன்வாங்கினவன் கண்டபோது, நா -
அவனது நாவும், சாம் - அடங்குந்; குடிப்பிறந்தான் - குடிப்பிறந்
தானொருவன். கடவான் - ஓடவந்த செய்த நன்றியை மாவாதவனாத
லால், உண்டுழி - நன்றி செய்தவனிடத்து ஒரு தவறுண்டாய்
விடத்து, உணர்ந்த - (அவன்செய்த நன்றியை) அறிந்து, நா-குடிப்
பிறந்தவனது நாவானது, சாம்-அந்நன்றி செய்தவனது குற்றத்தை
யெடுத்துச் சொல்லுதற்கஞ்சி அடங்குந், எ-று.

க. ந. ர. புலாலுண்போன் முதலியோருடைய நாக்கள் அடங்கு
மென்பதாம்.

வி-ரை. கொன்று என்பதற்குச் செயப்படுபொருளாகிய வயிர் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. கொன்றுண்பா னாச்சாம் என்றது கொன்றுண்பவனது நாவானது காலதாதுவரா வறுபட்டிலிழும் என்றபடி. கொடுக்கரி - பொய்ச்சாட்சி. போவான் - நியாயஸ்தலததுக் குப்போவோன். குடி-இருமாபுங் தாயவாகப் பெற்ற வயர்குடி. நன்று- நன்மை பெரினுமாம். கண்டவுழி உண்டவுழி யென்பன கண்டுழி உண்டுழிமென விகாரம் பெற்றன. (க 0)

சிலம்பிக்குத் தன்கினை கூற்றினை கோடு

என்கிறதற்குக் கூற்ற மயிர்தான்-வலம்படா

நாவிற்குக் கூற்றமா ஒருண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு

நாவிற்கு நன்றன் வரை.

ப-ரை. சிலம்பிக்கு - சிலந்திப்பூச்சிக்கு. தன்கினை-அதன் மூட்டைய, கூற்றம் - யமனாகும்; விலங்கிற்கு - மிருகங்களுக்கு, நீண்டகோடி - நீண்டகொம்புகளின், கூற்றம்-யமனாகும்; வலம்படா-வலத்தி யுண்டாகாத, மாவிற்கு - கவரிமாவிற்கு, மயிர்தான் - அதன் மயிர், கூற்றம் - யமனாகும்; ஒருண்டிற்கு - நண்டுக்கு, தன்பார்ப்பு ஆம் - தன்குஞ்சுகளே யமனாகும்; நாவிற்கு - ஒருவனது நாவுக்கு, நன்று அல் வரை - நன்மையல்லாத வரை கூறுதல், (கூற்றம்)-யமனாகும், எ - று.

க-ரை. சிலம்பிக்கு அதன் மூட்டையும், மிருகங்களுக்கு அவர் றின் நீண்ட கொம்புகளும், கவரிமாவிற்கு அதன் மயிரும், நண்டுக்கு அதன் குஞ்சுகளும், ஒருவனது நாவுக்குப் பிறரை வரை கூறுதலும் யமனாகு மென்பதாம்.

வி-ரை சிலந்திப்பூச்சி மூட்டையிட்டவுடன் தானழிதலால் 'சிலம்பிக்குத் தன்கினை கூற்றம்' என்றும், மிருகங்களுக்கு நீண்ட கொம்பிருந்தால் அது மாங்கன் முதலியவற்றில் குத்தி முறியப்பெ

ந்று வருந்துமாதலாலும், அக்கொம்பு எவர்தீதாயினும் பட்டு அபாயம் விளைக்குமென்று அறுக்கப்படு மாதலாலும் 'நீங்கோடு விலங்கிற்குக் கூற்றம்' என்றும், கவரிமாவானது முட்செடி முதலியவற்றிற்குப் பட்டுத் தன் மயிரோன் றுகிர்த்தால் அது தன் னையிரை விட்டுவிடுமாதலால் 'மயிர்தான் வலம்படா மாவிற்குக் கூற்றம்' என்றும், நண்டு தன் குஞ்சுகள் வெளிப்பட்டவுடனே இறந்துபோமாதலால் 'ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு' என்றும், பிற்பழி கூறுவோனடையும் பயன் இம்மையிற் பலராலும் இரதப்படுதலும், மறுமையில் எரிவாய் சிரயமுமே யாதலாலும் 'நாவிற்ரு நன்றல் வசை' என்றும் கூறினார். நீங்கோடு விலங்கிற்குக் கூற்றம் என்றமையால் கொம்புகள் மிகமாயிருத்தலே கண்மையென்றதாயிற்று. விலங்கு - ஒரு கு முதலாயின. (கக)

நாணிலான் சால்பு நடைமீலா னன்னோன்||
 மூணிலான் செய்ய முதாரதையு - மோணிலான்
 ரேவகமும் ரெந்தமித் தேற்றான் கவிசெயலு
 நடவகமே நாடி னைக.

உ-றா. நாண் இல்லான் சால்பும் - நாணில்லாதவனது அமைதியும், நடையிலான் கல் போன்றும் - கல் வெறழுக்க மில்லாதவனது கல்ல போன்றும், ணண் இல்லான் செய்யும் உதாரதையும் - தனக்கே உண்பொருளில்லாதவன் செய்திற உதாரத் துவதும், ண்ணில்லான் சேவகமும் - வலியில்லாதவனது சேவகமும், செச்சமித் தேற்றான் கவிசெயலும் - செத்த நித்தேர்த்தியில்லாதவன் கவிசெய்கலும், (ஆசிய இயைவந்தும்) நாவகமே நாடி - நாவினிடத்துக் கொண்டாராயின், நைக - சிறிப்புக்கிடமாம், எ - று.

க-றா. நாணில்லாதவன் அமைதி, நன்னடையில்லாதவனது போன்று, உண்பொருளில்லாதவனது உதாரத்துவம், வலியில்லாதவனது சேவகம், செச்சமித் தேர்த்தியில்லாதவன் கவிபாடுதல் என்னு மியைவந்தும் பயனில வென்பதாம்.

வி-கா. “அன்பு நானொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்து சால்புந் நிய தூண்” என்ற திருக்குறளின்படியே, நாணில்
வழி சால்பு நிலைபெறுமையின் ‘நாணிலான் சால்பும்’ என்றும், நல்
மொழுக்க மில்லாதவனது நோன்பு முற்றுப்பெறுதலால் ‘நடையி
லா னன்னோன்பும்’ என்றும், தனக்கே யுண்பொரு ளில்லாதவன்
பிறர்க்குபகரித்தல் முடியாததலால் ‘ஊணிலான் செய்யு முதாரதை
யும்’ என்றும், உடல்வலி மனவலிக ளில்லாதவன் சேவகனாயிருத்தல்
தகாததலால் ‘எணிலான் சேவகமும்’ என்றும், செந்தமிழ்ப்பயிற்சி
யும் தோர்ச்சியுமில்லாதவன் கலிசெய்யின், அது கற்றுவல்ல அறிஞ
ரால் பழிக்கப்படுதலேயன்றி, அவர்க்கு நகைவையும் விளைக்குமாத
லால் ‘செந்தமிழ்தேற்றான் கலிசெயலும்’ என்றும் கூறினார். உம்மைக
ளைந்தும் எண்ணுப்பொருளில் வந்தமையால் எண்ணும்மைகள்.
நாவகமே நாடினவை யென்பசுணைச்சால்பு முதலியவைவந்தனீற்றிலும்
சேர்த்துரைத்துக்கொள்க. நோன்பு = விரதம், தவம் எனினுமாம்.
உதாரத்துவம் - பெருங்கொடைத்தன்மை. தேற்றாதான் என்பது
தன்வினையில் வந்தது. (கஉ)

கோறலு நஞ்சுனைத் துய்த்தல் கொடுநஞ்சு
வேறலு நஞ்சுமா றல்லானைத்-தேறினா
னீடாங்கு செய்தலு நஞ்சா மிளங்குளையை
நாடாதே நீதுரையு நஞ்சு.

ப-கா. கோறலும் - ஒருயிரைக் கொல்லுதலும், நஞ்சு = ஒரு
வனுக்கு நஞ்சுபோலும்; ஊனை துய்த்தல் - பிறிதொன்றின் தசை
யைத் தின்னுதலும், கொடு நஞ்சு - கொடிய நஞ்சுபோலும்; மாறு
அல்லாளை - தனக்கெதிராகாதவனை, வேறலும் - எதிர்த்து வெல்லு
தலும், நஞ்சு - நஞ்சுபோலும்; தேறினான் - ஒரு கருமத்துக்குரியவ
னென் றாராய்ந்து தெளியப்பட்டவனாகிய வொருவன், நீடாங்கு
செய்தலும் = (அக்கருமத்தின்மேல்விடாமல்) கால நீட்டிப்புச் செய்

தலும், நஞ்சு ஆம் - நஞ்சுபோலும்; இளங்கனையை - இளையசுந்தரன் தாளை, நாடாகே - ஆராயாமல், தீது உரையும்-தீயகுறைத்தலும். நஞ்சு-நஞ்சுபோலும், என்று.

க-உர. கொல்லசெய்தலும், புலாலுண்டலும், விகரில்லாதவனை யெதிர்த்து வெல்லுதலும், ஆராய்கது உபநித்த ஒருவனை வினாமேற் செலுத்தாது காலநீட்டிச் செய்தலும், இளங்கனையுரை ஆராயாது தீயகுறைவல்லுதலும் ஆகிய இவ்வவைதும் ஒருவனை நஞ்சுபோலத் துன்பஞ்செய்யு மென்பதாம்.

வி-ரை. துய்ததல் என்பதனீற்றில் எண்ணும்மை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. கோறல் என்பதற்குப் பகுதி கொல்; வேறல் என்பதற்குப் பகுதி வெல் இளங்கனையு - பழிமவுறலினர். தீது என்றபதில் உரை முதனிலைக் தொழிற்பெயர். கோல் முதலிய வைக்கும் நஞ்சுபோல ஒருவனுயிர்க்குமகண் செய்வனவாதலால் இவற்றைச் செய்யலாகா செய்பதிகுறைப் போந்தபொருள். தீதுரையாவது மனம் வருந்தும்படியான பழி மொழிகளை யெடுத்தகுறைத்தல். நான்காவது நஞ்சு நீங்கலாக வனைய நான்கு நஞ்சுப் பெயர்ப் பயனிலையு. (கக)

இடரின்னு நடட்டார்க ணீயாமை யின்னு
தொடர்மின்னு ஞ்ளளர்கட் யோர்ப் - படர்பின்னு
கண்ட லளிர்நுங் குதுபரினு யின்னாதே
கொண்ட விரதங் குறைவு.

ப-ரை. நடட்டார்கள் - நடட்டாரிடத்து, இடர் - (கண்ட) துன்பம், இன்னு - தீயது; (நட்டார்கள்)-நட்டாரிடத்து, ஈயாமை இன்னு-கொடாமை தீயது; ஞ்ளளர்கள்-மனப்பொருத்த மில்லாதவரிடத்து, தொடர்பு இன்னு - கட்டிக் கொடல் தீயது; தூயார் - மனந் தூயாரை, படர்பு - விட்டு நீங்குதல், இன்னு - தீயது, கொண்ட விரதம் குறைவு - ஒருவனெடுத்துக்கொண்ட விரதத்தைச் செய்து முடிக்காமல் குறையாய் விடுதல், இன்னாதே-தீமையைத் தருவதேயாம், என்று.

க-ரை. கட்டாரிடத்திற் துன்பமிருக்கக் காண்டலும், அவர்கட் கியாமையும், பகைவரை கட்டலும், தூயாவை நீங்குதலும், எடுத்த விடத்தலை முடிக்காமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும் தீயவா மெனப் பாடும்.

வி-ரை. நண்பினர் துன்புறக் காண்டவன் அத்துன்பத்தை யொழிக்க முயலாவிடின் மிகுபாவமாதலால் 'இடரின்னை கட்டார் கண்' என்றும், அவர்க்கியாமை உலோப குணமாமாதலால், 'சுயாமையின்னா' என்றும், பகைவரை கட்டிக் கொடல் ஆடாயகாரான பெருங் குற்றமாதலால் 'தொடர்பின்னா நன்னார்ப்பண்' என்றும், பெரியோரைக் கைவிடுத்தல் பெருங் துன்பக்குக் கேடுவாதலால் 'தூயார்ப்ப படர்ப்பின்னா' என்றும், விரகக் குறையு சாதப்பயன நாராண்டலால் 'இன்னுமீத கொண்ட விரகக் குறையு' என்றும் கூறினர். 'கண்ட லவிர்ப்புங் கருப்பினம்' என்றது மருகே மூன்றிலே; ஆதற்குத் தாமை மடலின் மணங்கமழும் கூந்தலை யுடையானே என்பது பொருள். கண்டல் - தாழை, கதுப்பு - மென்மயிர்.

(கசு)

மொண்டான் வழியொழுகல் பொன்மகள் தந்தைக்குத் தண்டான் வழியொழுக தன்கிளையால் - தண்டாதே வேல்வழி வெம்முனை விடாது மன்னாநி நேரல்வழி வாழ்தல் குணம்.

ப-ரை. கொண்டான்வழி தன்னைக்கொண்ட கணவன் கொல் வழியே, ஒழுக்கல் - தவறாது நடத்தல், பெண்-பெண்குணமாகும்; தந்தைக்கு-தந்தைக்கு, தண்டான்-இடையறாதே, வழி-அவன் சொல் வழியே, ஒழுக்கல் - தவறாது நடத்தல், மகன் - மகன் குணமாகும்; அஃது - அவன்டோலவே வழியொழுகுதல், தன்கிளை-தன்கிளையின் குணமாகும்; அண்டாதே-பகைவோடு கூடாதே, வேல்வழி-அவரை வெல்லும் வழியால், வீடாது-இடைவிடாமல் வாழ்தல், வெம்முனை -

அரசனது வெம்முனையின் கட்ட போயிருந்தார் குணமாகும்; மன்கோல் வழி வாழ்தல் - அவ்வரசனது கோல்வழியே வாழ்தல், நாடு குணம் - நாட்டின் குணமாகும், எ - று.

க-ரை பெண் கணவன் சொல்வழியே யொழுதுதலும், மகன் தனையின் சொல்வழியே யொழுதுதலும், கிறீ அவன்போலவே வழியொழுதுதலும், வெம்முனையின் கட்ட போயிருந்தார் பகைவரோடு சேராதே அவரை வெல்லும் வழியால் இடைவிடாமல் வாழ்தலும், நாடு அரசனது கோல்வழியே வாழ்தலும், அவ்வவர்களுரிய குணங்க ளாகும் என்பதாம்.

வி-ரை. ஒழுதுதல்-நடத்தல். தண்டிதல்-தடைபடல். அண்டு தல் - கூடுதல் வெம்முனை - கொடியபோர். வீடுதல்-ஆடையறுதல். மன - அரசன். குணம் என்பதனைப் பெண்முதலிய வைவார்களு டுட்டி யுரைத்துக்கொள்க. (கரு)

பிழைத்தல் பொறுத்தல் பெருமை சிறுமை
யிழைத்ததீங் கெண்ணி யிருத்த - விழைத்த
பகைகெட வாழ்வதும் பலபொருளார் நல்லார்
நகைகெட வாழ்வது நன்று.

வி-ரை. பிழைத்தல்-(தனக்குப் பிறனொருவன் செய்த) பிழை யை, பொறுத்தல் - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், பெருமை - பெருமை யாகும்; இழைத்த - பிறர்செய்த, தீங்கு - தீமையை, எண்ணியிருத் தல் - நினைத்துக்கொண்டே யிருத்தல், சிறுமை - சிறுமையாகும்; இழைத்த - தான்செய்த, பகை - பிழைகள், கெட-கெடும்படி, வாழ் தலும் - வாழ்வதும், பலபொருளார் - பலபொருள்களை யு முதலினோ ரும், நல்லார் - நல்லோரும், ■■■ = இகழ்ந்து நகைத்தல், கெட - இல்லையாம்படி, வாழ்வதும்-வாழ்தலும், நன்று-நன்மையாம், ■ = று.

க-ரை. தனக்குப் பிறன்செய்த பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெருமையாகும்; பிறன் செய்த தீமையை நனைத்துக்கொண்டே யிருத்தல் சிறுமையாகும்; தான்செய்த பிழைகள் கெடும்படி வாழ்தலும், உதவிசெய்தவரும் நல்லோரும் நகைத்தல் இல்லையாம் படி வாழ்தலும் நன்மையாம் என்பதாம்.

வி-ரை. பிழைத்தல் - பிழைசெய்தல். எண்ணியிருத்தல் - மறவாவிருத்தல். இழைத்தல் - செய்தல். நகை - நகைத்தல் (தொழிற் பெயர்). பெருமை சிறுமை யென்பன பண்பாகுபெயர்களாய் அவற்றையுடையாறையுணர்த்தின. பின்பு அவர்கள் குணங்களை யுணர்த்தினமையால் முதலாகுபெயர்களாமாம். ஆதலால் இவை இருமையாகுபெயர்கள். (உச)

கதநன்று சான்றாண்மை தீது கழிய
மதநன்று மாண்பில்லார் முன்னர்—விதநன்றுந்
கோய்வாயிற் கீழ்பிர்க்கீ துற்றுக் குரை, உதேயு, உத
நாய்வாயு ணல்ல தசை.

ப-ரை. மாண்பு இல்லார் முன்னர் கதம் நன்று - நற்குண மில்லாதார் முன்பு கோவம் நன்று; சான்றாண்மை தீது-சான்றாண்மை தீதாகும்; கழியமதம் நன்று - மிக்க வலிசெய்தல் நன்று; கோய்வாயிற்-கோய்போலும் வாயையுடைய, கீழ் உயிர்க்கு-கீழ்மக்களுக்கு, ந - கொடுக்கிற, துற்று - உணவு, குரைத்து எழுந்த - குரைத்துக் கொண்டே எழுந்த, நாய் வாயுள் - நாயின்வாயிற் கொடுத்த, நல்ல தசை விதம் நன்று - நல்ல மாமிச விதத்தினும் நன்மையாம், எ-று.

க-ரை. நற்குண மில்லாதவர்க் கெதிரில் நோவமே நன்று; சான்றாண்மைதீது; மிக்கவலிசெய்தல் நன்று; கீழ்மக்கட் கீயுருணவு நாய்வாயிற் கொடுத்த தசைக்கு நிகராகும் என்பதாம்.

வி-ரை. சுதம் - சோவம். மதம் - வலி. சான்றாண்மை - சால் புடைமை. கழிய - சுழியென்னும் உரிச்சொல் வடியாகப் பிறந்த வினையெனும். மாண்பு - நற்குணம். கோய்ச்-சுன்முடிக்கும் பாத்நிரம். கெடியிர் என்பதில் உயிர் மக்களுயிரை யுணர்த்திற்று. குரைத்தல் - சத்த, அத்தல். (௧௭)

நட்டாரை யாக்கிப் பரைபணிந்து வையெயிற்றுப்
பட்டா ரதலநு லார்ப்பாடிந்—தொட்டித்
தொடங்கினு ரில்லகத் தன்பிற் துறவா
வுடம்பிடு னுய பபன்.

ப-ரை. நட்டாரை ஆக்கி - தம்மோடு நட்புச் செய்தவரைச் செவ்வராக்கி, பணை பணித்து-பகைவரைத் தாழ்த்தி, வை - கூர்மை யாகிய, வயிறு - பல்லிசையுடைய, பட்டு ஆர்-பட்டாடை யணியப் பெற்ற. வகல் அல்லுலார் - அகன்ற அல்லுலையுடைய மாதரை, படி நு - சேர்ந்து, ஒட்டி - தொடர்வதற்கு, தொடங்கினார் (அகத்து)- மூரையினு ரிடத்தும், இல் அகத்து - தாம்பிறந்த குடியிற் பிறந தவரிடத்தும், அன்பின் - அன்பினால், துறவா-நீங்காமையும் ஆகிய இவ்வநாதும், உடம்பினுள் ஆய-இந்த அரிதான மக்கட்பிறப்புப் பிறந்ததனா லுண்டாகிய, பயன் - பயன்களாம், எ - து.

க-ரை. நட்டாரை உயர்த்தலும், பகைவரைத் தாழ்த்தலும், மாதரைச் சேர்ந்து உறவாதலும், அவரிடத்தும் தாம் பிறந்த குடி யிற் பிறந்தவரிடத்தும் அன்புடமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும் உடம் பெடுத்ததனாற் பெற்ற பயன்களாம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆக்குதல் - செல்வத்தா னுயாச்செய்தல். பணித்தல்- தாழ்த்தல். அன்பின் என்பதில் இன் என்னும் ஐந்தாவது மூன்றாவ தன் கருவிப்பொருளில் வந்தது. துறவாமை யென்பது துறவா என னது தொகுத்தலாயிற்று. உடம்பு என வாளாகுகிறானும், நட்டா

மூலமும் உரையும்.

ரையாக்கல் முதலிய குணங்கள் பிறவுடம்பு கட்கின்மையால் ப
ருடம்பு என்று பொருள் கூறலாயிற்று. (1)

பொய்யாமை பொன்பெறினும் கள்ளாமை மெல்லியலார்
வையாமை வார்குழலார் நச்சினு—வையாமை

யோர்த்துடம்பு பேருமென் றானவா யுண்ணேந்
பேர்த்துடம்பு கோட லரிது.

ப-ரை. பொன் பெரிதும் - பொன் பெற்றானாயினும், பொ
ய்யாமை - பொய் சொல்லாமையும்; கள்ளாமை - (பிறர்பொருளை
கனப்பு செய்யாமையும்; மெல் லியலார் - எளியானை, வையாமை
வையாமையும்; வார் குழலார் - மாதர், நச்சினும் - விரும்பினும்
வையாமை - மனத்தனாமையும்; உடம்பு பேரும் என்று ஒர்த்து
தன்னுடம்பு மெலியுமென்று அறிந்தி, ஊன் - பிறிதோருடம்பி
தசையை, அவாய் - விருப்பி, உண்ணானேல் - ஒருவன் உண்ணா
யின், (அவன்) பேர்த்து - மீட்டும், உடம்பு கோடல் - பிறிதோரு
ம்பைக் கொள்ளுதல், அரிது - இல்லை, எ-து.

க-ரை. பொய் சொல்லாமையும், பிறர்பொருளைக் கள்ளா
யும், எளியானை வையாமையும், பிறமாதர் விரும்பினும் அவனை
தான் விரும்பாமையும், உடம்பு மெலியுமென்று ஊன் உண்ணா
யும், ஒருவன் உடையானின், அவன் வேறோருடம் பெடுக்கமா
டான் என்பதாம்.

வி-ரை. பொன்பெறினும் பொய்யாமை யென்றதனால் அ
னது கிராசை பெறப்பட்டது. கள்ளல்-பிறர்பொருளை வஞ்சித்த
கொள்ளல். மெல்லியலார் - பொருளில்லாமையால் மெலிந்திரு
வர். வார்குழலார் - கீண்ட கூந்தலையுடையவர். நச்சல் - விரும்புத
லைதல் - மனத்தளர்த்தல். ஒர்த்து என்பது ஒர்த்து என் வல்த்த
பெற்றது. உண்ணானேல் என்பதில் ஏல் எனின் என்பதன் மரு

பேர்த்துடம்பு கோடலரிது என்றது இனிப்பிறவான் என்றபடி. கோடல்-கொள்ளுதல். “தனக்குவளை யில்லாதான் றுள்சேர்த்தார்க் கல்லான், மணக்கவலை மாற்ற லரிது”, “அழவாழி யத்தணன் றுள் சேர்த்தார்க் கல்லாந், பிறவாழி நீந்த லரிது” என்னுந் திருக்குறட் செய்யுட்களில் அரிது என்பது இன்மைப் பொருள் தந்ததுபோல ஈண்டும் அரிது இன்மைப் பொருள்தந்து நின்றது. (கக)

தேவரே கற்றவர் கல்லாதார் தேருங்காந்
பூதரே முன்பொருள் செய்யாதா—ராதரே
துன்பமி லேம்பண்டி யாமே வனப்பிடையே
மென்பா ரிருகா லெருது.

ப-ரை. கற்றவர் - அறிவு நூல்களைக் கற்றவர், தேவரே - தேவரை யொப்பாரே யாவர்; கல்லாதார் - அவற்றைக் கல்லாதவரைப்பற்றி, தேருங்கால்-ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, பூதரே - பசாசுகளோ டொப்பவரேயாவர்; முன் - முதுமைப் பருவம் வருவதற்கு முன்பே, பொருள் செய்யாதார் - பொருளைத் தேடி வைத்துக் கொள்ளாதவர், ஆதரே-அறிவிலாரேயாவர்; பண்டு-முன்னே, யாம்-யாம் (செல்வ முடையோமா யிருந்ததனால்), துன்பம் இலேம்-துன்ப முடையே மல்லேம், வனப்பு உடையேம் - அழகுடையேம், என்பார் - என்று சொல்லுவோர், இருகால் ஒருது - இருகால் மாடுகளுக்கு நிகராவர், எ-று.

க-ரை. அறிவு நூல்களைக் கற்றவர் தேவரை நிகர்ப்பார்; கல்லாதவர் பிசாசுகளை நிகர்ப்பார்; முதுமைப்பருவம் வருவதற்கு முன்பே பொருள்தேடி வைத்துக்கொள்ளாதவர் அறிவிலாதவரே யாவர்; யாம் முன்னே செல்வா யிருந்தமையால் துன்பமிலேம், அழகுனேம் என்பவர் இரண்டுகால் மாடுகளை நிகர்ப்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. தேவரே என்பதில் எகடாம் தேற்றம், அன்றிப் பிரி நிலை யெனினுமாம்; பூதரே, ஆதரே என்பனவு மன்ன. தேர்தல்

ஆராய்தல். முன்பொருள் செய்தலாலது - உடம்பு தளர்ந்து அக்கு
மிங்கும் ஓடிப் பொருள்தேட இயலாத முதுமைப் பருவம் வருதற்கு
முன்பே, அப்பருவத்தி லுதவும்பொருட்டு இளமைப் பருவத்திற்றா
னே பொருளீட்டி வைத்துக்கொள்ளுதல். நாகாலெருதிற் பிரித்
தற்கு 'இருகா லெருது' என்றார். (உ0)

கள்ளாளுக்கு தென்றுங் கழுமான் கரியாரை
நள்ளா னுயிரிங்க நாவாடான்—நள்ளாறு
யூண்மறுத்துக் கொள்ளானே லானுடம் பெருஞானுந்
தான்மறுத்துக் கொள்ளான் றளர்ந்து.

ப-ரை. கள்ளான் - (பிறர் பொருளைக்) களவு செய்யாதவனா
குது - சூதாட்டத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், கழுமான்-பொருட்
தாதவனாய், கரியாரை - கீழ்மக்களை, நள்ளான் - நட்புடையவனாதவ
னாய், உயிர் இரங்க-பிறவுயிர்களை இரங்கும்படி, நா ஆடா நாவாடான்
னாய், ஊண் நள்ளான் ஆய்-ஊண்ணுவைப் பொருந்தாதவனாய் மத
த்து-செடுத்து, கொள்ளாமனல்-வண்ணுவை ஒருவன் கொள்ளா
திருப்பானாயின், தான் - அவனானுன், மறுத்து - மீட்டும், ஊண் உட
ம்பு-தசையோடு கூடிய வுடம்பை, எஞ்ஞானும் - எங்காளும், தளர்
ந்து - ஒழுக்கம் தளர்ந்து, கொள்ளான் - எடுக்கமாட்டான், எ-று.

க-ரை. கள்ளாமலும், சூதாடாமலும், கீழ்மக்களை நட்புக்கொள்
ளாமலும், பிறர் மனம் வருத்தும்படி வன்சொற் சொல்லாமலும், ஊண்
ண்ணாமலும், ஒருவனிருப்பானாயின், அவன் மீட்டும் பிறக்கமாட்
டான் என்பதாம்.

வி-ரை. கள்ளல் - திருடல். கழுமல் - பற்றல். கரியார் - திரு
டர். இரங்கல் - வருந்தல். நாவாடல் - பேசுதல். உயிர் என்றத
மக்களுயிரை, இரங்குதற்குரியது அதுவே யாதலான். (உக)

பூவாது காய்க்கு மரமுள நன்றறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார்—தாவா
விதையாமை நாமுவ வித்துள மேதைக்
சுரையாமை செல்லு முணர்வு.

ப-ரை. பூவாது காய்க்கும் - பூவாமலே காய்க்கின்ற, மாமும்
உள - மாங்களுமுள்ளன; நன்று அறிவார் - நன்மையை யறிபவர்,
மூவாது மூத்தவர் - ஆண்டுகளால் மூவாராயினும் அறிவினால் மூத்த
வரோடொப்பர்; நூல் வல்லார்-நூல்களைக் கற்றுவல்லவர் (அப்பெற்
றியரேயாவர்); தாவா - கெடாதிருக்க, விதையாமை - பாத்திகட்டி
விதைக்காமலே, நாமுவ - முளைப்பனவாகிய, வித்து உள - வித்து
முளவாயிருக்கின்றன; மேதைக்கு - அறிவுடையவனுக்கு, உரையா
மை - பிறர் அறிவியாமலே, உணர்வு செல்லும் - அறிவுதோன்றும்,
எ - று.

க-ரை. பூவாமற் காய்க்குமரம்போல அறிவுடையார் ஆண்டுக
ளால் மூவாராயினும் அறிவினால் மூத்தவரேயாவர்; நூல்களைக் கற்று
வல்லாரும் அத்தன்மையரே; பாத்திகட்டி விதைக்காமலே முளைக்
கிற வித்துமுண்டு; அதுபோல, அறிவுடையார்க்குப் பிறர் அறிவி
யாமலே அறிவு தானேதோன்றும் என்பதாம்.

வி-ரை. பூவாது காய்க்குமரம் - பலா முதலாயின. மூவாது,
மூத்தவர் என்பவற்றிற்குப் பகுதி மூ. விதையாமை நாமுவலித்து என்
றது பாத்திகட்டி விதைக்காமல் தானே முளைக்கும் வித்து; அவை
பறவையெச்சம் முதலாயினவற்றாலுள்ள வித்து. மேதை-பேரறிவு;
அது அதனையுடையானையுணர்த்தினமையால்பண்பாகுபெயர்.(உஉ)

பூத்தாலுங் காயா மரமுமுள நன்றறியார்
மூத்தாலு மூவார்நூ நேற்றாதார்—பாத்திப்

புதைத்தாலு நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலுஞ் செல்லா துணர்வு.

ப-ரை. பூத்தாலும்-பூத்திருந்தனவாயினும், காயா-காயக்கா, மாமும் உள - மாங்களுமுண்டு; (அதுபோல) நன்று அறியார் - மையறியாதவர், மூத்தாலும்-ஆண்டுகளால் முதிர்ந்தாலும், மூலா அறிவினால் முதிர்ார்; நூல் தேற்றாதார் - அறிவு நூல்களைக் கற்ற தெளியாதவர் (அத்தன்மையரேயாவர்); பாத்தி புதைத்தாலும் பாத்திகட்டிப் புதைத்தாலும், நாறாத வித்து உள - முளைக்க வித்துமுண்டு; (அதுபோல) பேதைக்கு - அறிவிலானுக்கு, உடைதாலும் - பிறர் சொன்னாலும், உணர்வு செல்லாது - அறிவு தோறாது, எ-று.

க-ரை. பூத்தாலும் காயக்காத மாமுண்டு; அதுபோல, நன்மையறியாதவர் ஆண்டின் முதிர்ந்தாலும் அறிவின் முதிர்ார்; அந்நூல்களைக் கற்றுத் தெளியாதவர் அத்தன்மையரேயாவர். பாத்திகட்டிப் புதைத்தாலும் முளைக்காத வித்துமுண்டு; அதுபோல, உவிலானுக்குப் பிறர் சொன்னாலும் அறிவு உண்டாகாது என்பது.

வி-ரை. பூத்தாலும் காயாமரம் என்றது பாதிரிமா முதலவற்றை. தேற்றாதார் - தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. நாறாமுளைத்தல், பேதை - அறிவிலான். (உ

வடிவ்ளமை வாய்த்த வனப்பு வணங்காக்

குடிசுலமென் றைந்துங் குறித்து—முடியாத்

துளங்கா நிலைகாணுர் தொக்கீர் பசுவா

விளங்காற் றுறவா தவர்.

ப-ரை. வடிவு - உருவு, இளமை - இளம்பருவம், வாட்வனப்பு - பெற்ற அழகு, வணங்கா குடி - தாழாத குடிப்பிற

குலம் - உயர்குலம், என்கிற ஐந்தாம் - என்று சொல்லப்படுகிற ஐந்தாம், குறித்து - தாம் குறித்து, முடியா - துகர்ச்சி முடியப்பெற்று, துளங்கா நிலை காணார் - அழியாத நிலையைக் காணமாட்டார்; (ஆதலால்) இளங்கால் துறவாதவர் - இளம்பருவத்திலே துறவாதவர், தொக்கு - கூடி, ஈர் - பாரத்தை யிழுக்கின்ற, பசு - எருதோடொப்பர், எ-று.

க-ரை. உருவு, இளம்பருவம், அழகு, உயர்குடி, உயர்குலம் இவ்வைந்தாம் முடிவுபோக துகர்வது அருமையாதலால், இளமைப் பருவத்திற்குணே துறவாதவர் பாரத்தை யிழுத்துச் செல்லுகிற எருதை நிகர்ப்பர் என்பதாம்.

வி-ரை. வணங்காக்குடி யென்றமையால் உயர்குடியென்றுரைக்கலாயிற்று. வணங்கா என்பதனை குலம் என்பதன்முன் சேர்த்து உயர்குலம் என்றுரைத்துக்கொள்க. என்ற ஐந்தாம் என்பது என்றைத்தும் என நிலைமொழி யீறு தொகுத்தல் பெற்றது. தொக்கு என்பதற்குப் பகுதி தொகு. துளங்கா நிலை-அசையா நிலை. ஈர்த்தல்-இழுத்தல். ஆல் - அசை. துறத்தல் - இருவகைப் பற்றுக்களையும் விடதல். இருவகைப் பற்றுக்களாவன - அகப்பற்று புறப்பற்று என்பன. நான் என்றல் அகப்பற்று, எனது என்றல் புறப்பற்று; இவற்றை அஹங்காரம் மமகாரம் என்பர் வடநூலார். (உச)

கள்ளாண்டல் காணிற் கணவர்ப் பிரிந்துறைதல்
வென்கில ராய்ப்பிறிற் சேற—லுள்ளிப்
பிறர்கரும மாராய்த நீப்பெண் கிளைமைந்
திறமதுதீப் பெண்ணின் றொழில்.

ப-ரை. கள் உண்டல் - கள்ளாண்டலும், காணில் - ஆராய்த்து பார்க்கின், கணவன் - தன் கணவனை, பிரிந்து உறைதல்-(புணர்ச்சி வேண்டாதே) பிரிந்துறைதலும், வென்கு இவர் ஆய் - நாணுதல்

இல்லாதவராய், பிறர் இல் சேறல் - பிறர்மனைக்குச் செல்லுதலும், பிறர் கருமம் உள்ளி - பிறர் கருமத்தை நினைத்து, ஆராய்தல் - பிறருடனாராய்தலும், தீ பெண் - தீய பெண்டிரோடி, கிளைமை - சிநேக முடைமையும், (ஆகிய ஐந்தும்) திறமது - தனக்கே யுரியதாக, தீ பெண்ணின்தொழில் - தீய பெண்டிரின் தொழில்களாம், எ-று.

க-ரை. கள்ளுண்டல், கணவனைப் பிரிந்துறைதல், பிறர் மனைக்குச் செல்லுதல், பிறர் கருமத்தைப் பிறருடனாராய்தல், தீயபெண்டிரோடிணங்குதல் ஆகிய ஐந்தும் தீப்பெண்ணின் தொழில்களாமென்பதாம்.

வி-ரை. வெள்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். உள்ளல் நினைத்தல். கருமம் = காரியம். ஆராய்தல்=ஆலோசித்தல். கிளைமை உறவாந்தன்மை (இணக்கம்). திறன் - கூறுபாடு (பங்கு). பஞ்சமகாபாதகங்களுள் ஒன்றாதலால் கள்ளுண்டலை முதற்கட்பு கூறினார். தீப்பெண்ணின் தொழில்கள் வேறு பலவுளவாயினும் இவ்வைந்தும் அவற்றின் மிக்கன வென்பது தோன்ற இவ்வாறு கூறலாயினர். கள்ளுண்டல் தன் மதிமயக்கத்துக்கும் தன் குடிப்பழிக்கு மேதுவாதலாலும், கணவனைப் பிரிந்துறைதல் கற்பழிவாதலாலும், பிறர்மனைக்குச் செல்லுதல் அவமான மாதலாலும், பிறர்கரும மாராய்தல் தனக்குரிய தன்மையாலும், தீப்பெண்டிரிணக்கம் தனக்குத் தீங்கு பயத்தலாலும் இவ்வைந்தும் 'தீப்பெண்ணின் தொழில்' என்றார். (உடு)

பெருங்குணத்தார்ச் சேர்மின் பிறன்பொருள்வெள வன்மின் கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமி—பெருங்குணர்ந்து தீசசொல்லே காமின் வருங்காலன் றிண்ணிதே வாய்ச்சொல்லே யன்று வழக்கு.

ப-ரை. பெருங்குணத்தார் - பெருங்குணத்தாரை, சேர்மின் - சென்றடையுங்கள்; பிறன்பொருள்-பிறன்பொருளை வெளவல்மின் -

கவராதேயுங்கள்; கருங்குணத்தார் - தீக்குணத்தாரது, கேண்மை - நட்பை, கழிமின் - விடுங்கள்; ஒருங்கு உணர்ந்து - முற்றுமறிந்து, தீ சொல்லே - (பிறரைச் சொல்லும்) தீய சொற்களையே, காமின் - (சொல்லாது) தடுங்கள்; காலன்வரும்-யமன்வருவான், திண்ணிதே - இது உண்மையே, வாய்ச்சொல்லே அன்று-இது வாய்ச் சொல்லே யன்று, வழக்கு - உண்மை வழக்கேயாம், எ-று.

கூ-ரை. நற்குண முடையாரைச் சேருங்கள்; பிறன்பொருளைக் கவராதேயுங்கள்; தீக்குண முடையாரை யொழியுங்கள்; தீயசொற்களை வழங்காதிருங்கள்; காலன் வருவான்; இது உண்மையென்பதாம்.

வி-ரை. பெருங்குணம் - பெருமைக் கேதுவாகிய சாத்தமுதலிய நற்குணங்கள். பிறன்-அந்நியன். அஞ்ஞானம் கருமையாதலால் கருங்குணத்தார் என்றது அஞ்ஞானிகளை. அஞ்ஞானிகள் - அறிவிலாதார். கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமின் என்றமையால் அவரைக் கழித்தல் சொல்லாதே யமையும். “யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாக்காற், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு” என்னுந் திருக்குறளின் பொருளை அடியொற்றி இவரும் ‘தீச்சொல்லே காமின்’ என்றார். காத்தல்-தம்மிடத் துண்டாகாது தடுத்தல்; காவாராயின், அத் தீச்சொற் பயனாகிய துன்பத்தை யதுபவிப்ப ரென்றதாயிற்று. திண்ணிது என்பதில் திண்மை உண்மை யென்னும் பொருளில் வந்தது. (உசு)

வான்ருளிக் கூடாக்கு வாலுலண்டு கோற்றருதல்
தேன்புரிந்தி யார்க்குஞ் செயலாகா—தாம்புரீஇ
வல்லவர் வாய்ப்பன வென்னாரொ ரோவொருவர்ச்
கொல்காதோ ரொன்று படும்.

ப-ரை. வான் குருவி கூடு - வாவிய தூக்கணங் குருவியினுற் செய்யப்படும் கூடும், அரக்கு - (பேரெறும்புகளாற் செய்யப்படும்) அரக்கும், வால்-வாவிய, உலண்டு - உலண்டு என்னும் புழுக்களால் தூற்றப்பட்ட தூலும், கோல் தருதல்-(வேறொருவகைப் புழுக்களாற் செய்யப்பட்ட) கோற்கூடும், தேன் - தேனீக்களாற் நிரட்டப்பட்ட தேன்பொதியும், (ஆகிய இவ்வைந்தும்) புரிந்து-விரும்பி, யார்க்கும்-யாவர்க்கும், செயல் ஆகா - செய்தல் முடியா; (ஆதலால்) வல்லவர் = எல்லாம் கற்று வல்லவரும், தாம் புரீஇ - தாம் விரும்பி, வாய்ப்பன என்னார் - நமக்கிவை வாய்ப்பாகச் செய்யலாமென்று கருதவுமாட்டார், ஒரோவெருவர்க்கு-ஒவ்வொருவர்க்கு, ஒல்காது - குறையாது, ஒரொன்று - ஒரோவொரு அருமையாகிய செய்கை, படும்-உண்டாயிருக்குமாதலால், எ-று.

கூ-ரை. தூக்கணங் குருவியின்கூடு முதலியவற்றைச் செய்தற் கருமை நோக்கி, அவற்றை, எல்லாங்கற்று வல்லவரும் செய்யலா மென்று மனத்தினால் நினைக்கவுமாட்டார் என்பதாம்.

வி-ரை. வான் என்பதற்கு அறிவினால் மேம்பட்ட என்றாரை த்தலுமாம். அரக்கு, தேன் என்பவற்றைச் செய்தற்குரிய பேரெறு ம்பும், தேனீக்களும் வருவித் தூரைக்கப்பட்டன. உலண்டு - கோற் புழு. புரீஇ-சொல்லிசை யனபெடை. ஒல்கல் - குறைதல். படுதல் - உண்டாதல். செய்தலருமை நோக்கி, வல்லவர் வாய்ப்பனவென்னார் என்பதில் என்னார் என்பதற்குச் செய்யக் கருதவுமாட்டார் என் றுரைக்கப்பட்டது. இசனால், அற்பவுயிர்களாற் செய்யப்படுங் காரி யங்கள் எல்லாங் கற்று வல்லவராலுஞ் செய்யலாகாதென்பது கூறப் பட்டது.

(உஎ)

அறனட்டா னன்னெறிக்க ணிற்க வடங்கா

புறனட்டான் புன்னெறிபோ காது—புறனட்டான்

ஒருவ னநிவாணு மெல்லாமயா தொன்று
மொருவ னநியா தவனு—மொருவன்
குணனடங்கக் குற்றமில் லானு மொருவன்
கணனடங்கக் கற்றனு மில்.

ப-ரூ. எல்லாம் அநிவான் ஒருவனுர் - எல்லாவற்றையும்
அநிவானொருவனும, யாதொன்றும் அநியாதவன் ஒருவனும் - யா
தொன்றையு அநியாதானொருவனுர், குணன் அடங்க இல்லான்
ஆம் ஒருவன் - குணமுழுது மில்லாதானொருவனும், குற்றம் இல்
லானுமொருவன் - குற்றமுழுது மில்லாதானொருவனும், கணன்
அடங்க கற்றனுர் - தூற்றொருதிமுழுதும் கற்றொருவனும், இல்-
இவ்வுலகிலில்லை, என்று.

க-றா எல்லாமறிந்தவனும், யாதமறியாதவனும், குணமில்
லாதவனும், குற்றமில்லாதவனும், எல்லா தூல்களுங் கற்று வல்லவ
னும் உலகத்தில இல்லையென்பதாம்.

வி-னா. அநிவானும் என்றவுமமை பிரித்து ஒருவன் என்பத
னீற்றில் கூட்டப்பட்டது. அநியாதவனும் என்றவுமமை பிரித்து
ஒருவன் என்பதனீற்றில் கூட்டப்பட்டது. அடங்க - முழுதும்.
குணம் குணன் எனவும், கணம் கணன் எனவும் போலியாயிற்று.
கற்றானும் என்றவுமமை பிரித்து ஒருவன் என்பதனீற்றில் கூட்டப்
பட்டது. கற்றானும் என மேல்வருதலால், கணன் தூற்றொருதி
யென்றுரைக்கப்பட்டது. (கக.)

உயிர்நோய்செய் யாமையுறுநோய் மறத்தல்
செயிர்நோய் பிறர்கட்செய் யாமை—செயிர்நோய்
விழைவு வெகுளி யிவைவிடுவா னாயி
னிழ்வன் நினைது தவம்.

ப-ரை. உயிர்நோய் செய்யாமை - பிறிதோருயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமைமையும், உறுநோய் மறத்தல் - பிறவுயர்களால் நேர்ந்த துன்பத்தை, மறக்கவிடுதலும், உயிர் நோய் பிறர்கண் செய்யாமை - கோவத்தால் பிறரிடத்துக் துன்பஞ் செய்யாமைமையும், (ஆகிய இம்முன்னைய மூன்று உடையனாய்) செய்யி. கோய விழைவு வெகுளி - குற்றத்தைச் செய்யும் துன்பத்தைத் தருகிற ஆசையும் கோவமும் ஆகிய, இவை-புவற்றை, விவான், யின் - விவ்வானால், தவம் - (வவன் செய்யும்) தவமானது. இழிவு அன்று - இழிவன்றி, இனிது - இன்பத்தைத் தருவதாகும், எ-உ.

ப-ரை. பிறவுயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமைமையும், பிறவுயிர்களால் தனக்குநேர்த துன்பத்தை மறத்தல், கோவமிகுதியால் பிறர்க்குத் தீங்குசெய்யாமைமையும் ஆகிய புவற்றையுடையனாய், விழைவு வெகுளி களை யொருவன் விட்டுவிடவொருதல், அவனுடைய தவமானது அவனுக்கு இனிதாய் முடிவுறும் என்பதாம்.

வி-ரை. உயிர் பிறர் என்பது முறையே அஃறிணையுயிரையும் மக்களையும் உயிர்நோய் செய்யாமை யுறுநோய் மறத்தல் என்பதற்குணங்க, “உற்றநோய் நோன்ற வுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை” என்றார் பெருகாவலரும். மறத்தல் - நினைவிலு மில்லாமல் விட்டொழித்தல். விழைவு வெகுளி என்பவற்றை காமக்ரோதம் என்பர் வடநூலார். (கஉ)

வேட்பவன் பார்ப்பான் விளங்கிழைக்குத் கற்புடைமை
கேட்பவன் கேடில் பெரும்புலவன்—பாட்டவன்
சிந்தையா னாகுஞ் சிறத்த லுலகினுட்
டந்தையா னாகுங் குலம்.

ப-ரை. வேட்பவன் பார்ப்பான் - வேள்வி செய்பவன் பார்ப்பா னவான்; விளங்கிழைக்குத் கற்புடைமை - மானுக்குத் கற்புடைமை

சிறந்தது; கேட்பவன் - பலநூல்களையும் ஆசிரியனை யடுத்துக் கேட்பவன், கேடு இல் - அழிவில்லாத, பெருப்புலவன் - பெரியபுலவனாவான்; அவன் - அப்புலவன், சிங்கையான் ஆரும் பாட்டு - மனத்தா னாராய்த் து பாடும்பாட்டு, உலகினுள் - உலகத்தில், சிறந்தது - மேம்பட்டது; குலம் - ஒருவனது குலனுடைமை, தந்தையான் ஆரும் - அவனது தந்தையாலே அழகுபெற்று விளங்கும், எ-து.

க-ரை. யாகஞ் செய்பவன் பார்ப்பான்; கற்புடையவன் பெண்; பலநூல்கள் கேட்டறிந்தவன் பெரும்புலவன்; அவனாற் பாடப்படும் பாட்டு உலகிற் சிறந்தது; ஒருவனது குலனுடைமை யழகுபெற்று விளங்குவது அவனது தந்தையாலேயா மென்பதாம்.

வி-ரை. வேட்டல் - யாகஞ்செய்தல். விளங்கிழை - வினைத் தொகைப்பறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். கற்பு - பதிவிரதாதர்மம். குலம் - குலனுடைமை, அநாவது உயா குடிப்பிறப்பு. (௩௩)

வைப்பானே வள்ளல் வழங்குவான் வானிந்
னுய்ப்பானே யாசா னுயர்கதிக்கு—உய்ப்பா
னுடம்பினார் வேலி யொருப்படுத்து ருந்
தொடங்கானேற் சேறற் றுணிவு.

ப-ரை. வைப்பானே-பொருளை யீட்டிவைப்பவனே, வள்ளல் - வள்ளலென்று சொல்லப்படுவான்; வழங்குவான் - அப்பொருளைப் பிறர்க்குக் கொடுப்பவனே, வாணிகள் - வாணிகனென்று சொல்லப்படுவான்; உய்ப்பானே ஆசான் - (அக்கொடையினாலாய பயன் விளைவு மறுமைக்குத் தனக்கு விளைத்துக்கொள்ளுதலால்) ஒரு வர்க்கு ஆசிரியனாவான், உயர் கதிக்கு உய்ப்பான் - உயர்கதியிற் செலுத்தவல்லோன், உடம்பின் ஆர் வேலி - உடம்பாகிய வேலி யை, ஒருப்படுத்து (போக்கி)-ஒருப்படுத்து நீக்கி, ஊன் - அவற்றின்

தசையை, ஆர - உண்ண, தொடயுரோனல் - உடயிரானுயின்,
சேரல் - (அவன்) உயர்கழியிற் செலுத்தல், துணிவு - உண்மையாம்,
எ-து.

க-நீ. பொருளிட்டி வைப்பவன் வள்ளல்; அதனை வகுத்து
வோன் வாணிகன்; ஆககொடைப்பானைத் தளையினைத் தக்
கொள்வோன் ஆசிரியன்; உயர்கழியிற் செலுத்த வல்லவன் ஒருயினை
வதைத்து அதன் தசையை யுண்ணுனான் அவன் உயர்கழியடை
தல் உண்மை யென்பதாம்.

வி-நா. வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். வடிவல் - சா
ராளமாகக் கொடுத்தல். வாணிகன் - வியாபாரி. உயர்கழல் - செலுத்த
தல், உயர்கழி - மோகனம். உடம்பின் என்பதில் உன் அகிலச் சா
ரியை. ஒருப்படுத்தல் - சம்பந்தப்படுத்தல். ஆர்தல் - உண்டல். தொட
யுரோனல் என்பதில் ஏல் எனின் எகைபதன் மருஉ. சேரல் =
செல்லுதல். (நச)

வைத்தனானும் வசைவனக்க நன் றுகச்
செய்ததனானும் செழுங்குலமுந்—செய்த
பொருளினானும் போக வெகிழ்ந்த
வருளினானும் மறம்.

ப-நா. வைத்தனல்—(ஒருவன் பிரினை) வைத்தனல், வசை ஆகும்—
(அவனுக்கு) வசையுண்டாகும்; நன்றாக வளம் உம் செய்ததனால்—
நன்மை வணக்கம் என்பவற்றைப் பிரிக்குச் செய்ததனால்; செழுங்
குலமும் ஆகும்—வளமையாகிய குடிப்பிறப்புமாகும்; செய்த பொருளி
னால் = சட்டின பொருளினால், போகம் - (இன்பம் ஆகும்) உண்டா
கும்; வெகிழ்ந்த—(பிரிப்பொருட்டுத்) தன்மனம் வெகிழ்ந்தது. அருளினால்
அருள்காரனாக, உதம் ஆகும்—அதமுண்டாகும், எ-து.

க-நா. ஒருவன் ஒருவன் வைத்தனல் வசையும், வணக்கத் தால் உயர் தரப்பிரப்பம், பொருள்செய்ததனால் இன்பமும், அருளிஞல் அறமும் உண்டாமென்பதாம்.

விநா. வைசல் - திட்டுகல் வசை - பழி. வணக்கி-பணி. மெச்சபொருள் என்பதில் செய்த என்பது ஈட்டிய எனப் பொருள் பட்டது. பெகரம் - அபயம் = இன்பம், கெகித்தல் - உருதல், சருள் - காரணமாகருதாது ஒருகணமெந்தா மெல்லார்த்துஞ் செயல் மெருவகருணை. (உரு)

இல்லியலார் கல்லறமு மேனிந் துறவறமு
நல்லியல் குடி அறமறகுநா—நல்லியற்
முனததாம் போதகதபதாற் சுவர்க்கமா
ருனத்தால் வீடாக வாட்டு.

விநா. இல் இயலார்-இவைவாழ்க்கை யியற்கையாகவுடையார் (செடசு) கல் அறமும் - கல்ல அறமும், வினை துறவறமும்-மற்றைத் துறவியர் செய்யும் கல்ல அறமும், கல் இயலின் = நன்மையாகிய முறையால், காடி - ஆராய்வுது, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமிடத்து, கல் இயல் தானத்தால் போகம் - கல்லியலாகிய கொடையினால் செல்லுதற்செய்யும், தவத்தால் சுவர்க்கம் ஆ - தவத்தினால் சுவர்க்கம் எய்துமெனவாய்வு, ஞானத்தால்-ஞானத்தினால், வீடு ஆக-வீடாகவுட்டி, வாட்டு = நிலைபெறுத்துவாடாக, எ-று.

க-நா. இல்லறத்தார் செய்த அறமும், துறவறத்தார் செய்த அறமும், ஆராயின், கொடையால் செல்வதுகற்செய்யும், தவத்தால் சுவர்க்கமும், ஞானத்தால் வீடும் பெறுவனென்பதாம்.

விநா. இல்-இல்வாழ்க்கை. இயலார் = இயல்பாகவுடையவர். கல்லியல்-நன்மையாகிய முறைமை, அறவறு ஒருபாற்கோடாமை.

(கலவுநிலைமை). தானம் - கொடுத்தல். போகம் - இன்பநுகர்ச்சி. வீதி - முத்தி. (உச)

மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு
முகிர்வனப்புங் காதின் வனப்புஞ்—மையிர்தீர்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்றியைத
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.

11-வா. மயிர் வனப்பு - தலைமயிரா லுண்டாகும் அழகும். கண் கவரு - (மெட்டாக) கண்ணைக் கவரத் தருகிய, மார்பின் வனப்பு - மார்பினுள் ளுண்டாகும் மெதுர், மயிர் வனப்பு - நகரதாலுண்டாகும் மெதுரும், காதின வனப்பு - செவியினு ளுண்டாகும் அழகும், செவி தீர்த - குற்றம் நீக்கின, பல்லின் வனப்பும் - பல்லினு ளுண்டாகும் அழகும், வனப்பு அல்ல - அழகல்ல; நூற்று யியைந்த - நூல்கட்டுப் பொருத்திய, சொல்லின் வனப்பே - சொல்லத்தே, வனப்பு - அழகாகும், எ-ன

12-வா. தலைமயிரினதும், மார்பினதும், நகத்தினதும், செவியினதும், பல்லினதும் ஆகிய இவற்றினும், நூல்களிலுள்ள சொல்லத்தே சிறந்த ஒன்பதாம்.

வி-ரை. மயிர்வனப்பு என வாளாகுகிறோனும், அது ஆண்மக்கள் பெண்பக்களுடைய தலைமயிரையே குறித்தது. கண் கவர்தலாவது - பிறிதோரிடத்துச் செல்லாது தன்னிடத்தே பதித்து பறிப்பரிதாய் கிற்குமாறு பார்ப்பவர்கள் கண்களை வடப்படுத்தல். மயிர்வனப்பு முதலிய ஐவகைவனப்பினும் கல்வியழகே நிறந்ததென்றற்கு இவ்வாறு கூறினர். இளமைப்பருவத்திலுள்ள மயிர்வனப்பு முதலியவை முதுமைப்பருவத்தில் நரை முதலியவற்றாற் கெட்டொழிதல் போலாது, கல்வியழகு மேன்மேலுஞ் சிறந்து கிற்றலால், 'நூற்கியைந்த சொல்லின் வனப்பேவனப்பு' என்றார். இதற்குப் பாரணம்: நரலடி

யார், “குஞ்சி யழகுங் கொடுக்காணைக் கோட்டழகுர், மஞ்சு னழகு மஞ்சு கல்ல-நெஞ்சத் து, கல்ல ம யாமென்னு நடிவு நிலையால், கல்லி யழகே யழகு.” (௨௭)

தொழிஇயட யுண்ணார் தோழரிற் றுந்தாரா
வழிஇய பிறர்பொருளை வெனவார்—கெழீஇய
கலத்திற் கீழ்காணார் காணாய் மடவாய்
புலத்திற் போற்றார் புலை.

ப-ரை. தொழிஇ - தொழுத்தையானவன், அட - சமைத்து வைக்க, உண்ணார் - (அவ்வுணவை அறிவுடையார்) உண்ணாட்டார்; தோழர் - நண்பாது, இல் - வீட்டில், தந்தார் - (தனியே புகுந்து) உறங்கமாட்டார்; வழிஇய - மறத்த, பிறர் பொருளை - பிராது பொருள்களை, வெனவார் - சுவர்த்துகொள்ளமாட்டார்; கெழீஇ - தழுவி, கலத்தின் - சிலரைநட்டிப்பி, கீழ் - (அவரது) கீழ்நாயா கிய குணத்தை, காணார் - ஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டார்; புலத்தின் - (சிலரைடு) பகைத்தபின்பு, புலை - (அவரது) கீழ்மைக் குணத்தை, போற்றார் - போற்றாது அவரை வஞ்சித்துக் கெடுப்பார், எ-று.

க-ரை. தொழுத்தை சமைத்ததை யுண்டலும், தோழர்வீட்டில் தனியேபுகுந்துறங்கலும், பிறர்மறந்துவைத்த பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளலும், ஒருவரைச் சிதேகித்த பின்பு அவரது தீக்குணத்தை யாராய்தலும், ஒருவரைப் பகைத்தபின்பு அவரை வஞ்சித்துக் கெடுக்காது அவரது இழிகுணத்தைப் போற்றாதலும் அறிவுடையார் செயல்களன் றென்பதாம்.

வி-ரை. தொழுத்தை - அடிமைப்பெண். அடல் - சமைத்தல். வழுவிய எனற்பாலது வழிஇயவென அளபெடுத்தது. இது ரொஸ்ஸி சையனபெடை. கெழீஇ என்பதுமது. காணாய் - பாராய், மடவாய்

மகடீஉ முன்னிலை. இவ்வாறு மகடீஉ முன்னிலையாய்க் கூறல் கவி
மரபு. இஃது “பல்லவத்தின் சந்தாமைய வடியான் மருட்டிய தாழ் குழ
லே”, “வேய்புரையு மென்றோளி”, “சிறுதுதற் பேரமர்க்கட் செய்ய
வாயைய றுண்ணிடையாய்”, “வாருமவட முந்தயிலு முகின்முலை
வாணுதலே” என்றற்றொடக்கத்தனவற்று லினிது விளங்கும். புல
த்தல் - பகைத்தல். (5-அ)

பொய்யாமை நன்று பொருணன் னுயிர்தோவக்
கொல்லாமை நன்று கொழிக்குங்கால்—பல்லாரமுந்
பேணுமை பேணுந் தகைய சிறிதெனினு
மாணுமை மாண்டார் மனம்.

ப-நா. பொய்யாமை - பொய்சொல்லாதிருத்தல், நன்று -
(ஒருவற்கு) நன்மையாம்; பொருள்நன்று-பொருள் செய்தல் நன்மை
யாம்; உயிர்-பிரிதோருயிர், தோவ - வருத்த, கொல்லாமை - கொல்
லாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம்; கொழிக்குங்கால் - ஆராய்விட
த்து, பேணும் தகைய-(ஒருவன் தான்) விரும்புந் தன்மையவற்றை,
பல்லாரமுன் பேணுமை - பலரறிய விரும்பாமை, (நன்று - நன்மை
யாம்); மாண்டார்-மாட்சிமைப்பட்டாரது, மனம்-மனமானது, சிறிது
எனினும் - சிறிதாயினும், மகனுமை-(மனைவாழ்க்கைக்கு மீனைக்க
கண்) ஒருப்படாமை, (நன்று - நன்மையாம்), எ-று.

க-நா. ஒருவன் பொய் சொல்லாதிருத்தலும், பொருள்செய்த
லும், பிரிதோருயிரைக் கொல்லாதிருத்தலும், தான் விரும்புவற்
தைப் பலரறிய விரும்பாமையும், தவசிகளுடைய மனம் இவ்வாழ்க்
கையில் மீளாமையும் நன்மையென்பதாம்.

வி-நா. பொய்யாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; உடன்
பாட்டில் பொய்த்தல் எனவரும். பொய்யாமை யென்பதற்கு மெய்

சொல்லுதல் என்பது பொருள். பொருணன்று என்பதில் செய்த வென வொருசொல் வருவித்துச் சேர்த்துரைக்கப்பட்டது. கொழித்தல்-ஆராய்தல். பேணல் - விரும்பல். மாண்டார் - மாட்சிமையுடையவர், மனமிறந்தவர் எனினும். பொய்யாமை நன்று என்றதனால் பொய்த்தல் தீது என்பதும், பொருணன்று என்றதனால் பொருள் செய்யாமை தீது என்பதும், கொல்லாமை நன்று என்றதனால் கொல்லுதல் தீது என்பதும், பேணாமை நன்று என்றதனால் பேணுதல் தீது என்பதும், மாணாமை நன்று என்றதனால் மாண்டல் தீது என்பதும் பெறப்பட்டன. (உ-4)

பண்டாரம் பல்கணக்குக் கண்காணி பாத்தில்லா
ருண்டா ரடிசிலே தோழிற்—கொண்டாரா
யாக்கைக்குத் தக்க வறிவில்லார்க் காப்படுப்பிற்
காக்கைக்குக் காப்படுத்த சோறு.

ப-ரை. பண்டாரம் - பண்டாரத்தினையும், பல்கணக்கு - பல்கணக்கையும், கண்காணி - கண்காணியையும், இல்லார் - தன் கோயிலினுள்ளுறையு மக்கையரையும், உண்டு ஆர் அடிசில்-தனக்குண்ணலாக்கு முணவினையும், பாத்து-பகுத்த, யாக்கைக்கு தக்க-மாக்களுடம்பிற்சூத்தக்க, அறிவில்லார்-அறிவிலாரையும், தோழன்-கொண்டாராய் - தன்தோழரைப்போலக் கொண்டவராய், காபடுப்பின் - சாவாவிடின், (அக்காவல்) காக்கைக்கு-காகத்திற்கு, சோறு காப்பு அடுத்த - சோற்றிற்காவலமைந்தாற்போலும், எ-று.

க-ரை. பண்டார முதலியோரைக் சாவாவிடின், அக்காவல் சோற்றக்காவற் றொழிலைக் காகத்திற் கிட்டாற்போலும் என்பதாம்.

உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புகார்
படையிட்டார் பற்றேது மின்றி—நடையிட்டா

ரிவ்வகை யைவரையு மென்று மணுகாரே
செவ்வகைச் சேவகர் சென்று.

ப-ரை. உடை இட்டார் - (சுமங்கஞ்சு) உடுத்த புடவையைப்
போகவிட்டவர், புல் மேய்வார் - புற்பரிதா வாயிலிட்டார், ஒட்டி
நீர் புக்கார்-ஒடுகிற நீரிற் புருத்தவர், படை இட்டார்-கைப்படையை
விட்டவர், பற்று ஏதும் இன்றி - பற்றுச் சிறிது ரில்லாமல், கடை
யிட்டார் - (ஒடமாட்டாது) நிலைதளர்ந்திருந்தவர், இவ்வகை ஐவரை
யும் - இவ்வகைப்பட்ட ஐவரையும், செவ்வகைச் சேவகர் - செவ்வகை
யினராகிய சேவகர், என்றும் - எவரோம், சென்று - தீவருசெய்து
சென்று, அணுகார் - சேரமாட்டார், என்று.

க-ரை. உடுக்கையிழந்தவர் முதலிய ஐவரையும் வருத்தாமை,
புரிதல் வீரர்க்குரிய தருமமென்பதாம்.

வி-ரை. உடை-உடுக்கை, தொழிலாகுபெயர்; இது ஆடையெ
ன்னும் பொருளுணர்த்துவது. படை - படுத்திருக்கியது. படுத்தல் -
சொல்லுதல். ஆயுதம் என்பது பொருள். செவ்வகைச் சேவகர் என்
றது-அறப்பொருள் செய்யுஞ்சேவகரை. இவர் உடையிட்டார் முத
லிய ஐவரையும் சென்றணுகி வருத்தலாகாதென்ப திதனறப் போத்த
பொருள். (சக)

பூவாதாள் பூப்புப் புறக்கொடுத்தாலிலிங்கி
யோவாதாள் கோல மொருபொழுதுங்—காவாதாள்
யார்யார் பிறர்மனையா ளுள்ளிட்டிவ் வைவரையுஞ் சூ
சாரார் பகைபோற் சலித்து.

ப-ரை. பூவாதாள் - பூப்பில்லாத கன்னியும், பூப்பு புறக்கொடுத்த
தாள் - பூப்புத் தவிர்ந்தவளும், இலிங்கி - இலிங்கியும், ஒருபொழு
தும் - ஒருகாலத்தும், கோலம் ஓவாதாள் காவாதாள் - கோலஞ்செய்

தலை யொழிபாதவளாய்த் தன் கற்பைக்காவாத வேசையும், யார் யார் பிறர் மனையான்-பிறராகிய யாவர்க்குமுரிய மனையாளும், உன்ளிட்டு இ ள்வரையும் - உன்ளிட்டு இந்த ள்வரையும், பகைபோல் சலித்து - பகைவரைப்போல வெறுத்து, சாரார் - (அறிவுடையார்) சேரார் எ - று.

க-ரை. பூப்பில்லாத கன்னி, பூப்பொழிந்தவள், இலிங்கி, வேசை, பிரன்மணைவி என்னும் இவ்வவரையும் அறிவுடையார் சேரார் என்பதாம்.

வி-ரை. பூவாதான்-திரளாதபெண். பூப்புப்புறக்கொடுத்தான் - பூப்பு நின்றுவிட்டவன். இலிங்கி-நவஞ்செய்யுங் கன்னிகை. தன்னை யெப்பொழுதும் அவன்கரித்துக்கொண்டு, ஆடவரை மயக்குமவளாத லாலும், கற்புப்பேணாதவளாதலாலும், வேசையை, 'ஓவாதான்கோல் மொருபெழுதுங் காவாதான்' என்றார். உன்ளிடல் - அடக்கல். சலித்தல் - வெறுத்தல். பகைபோல் - பகைவரை வெறுத்தல்போல. சார்தல் - பொருத்தல். பகை - பண்பாகுபெயர். (சஉ)

வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்துவிருந் தோம்பித்—திருவாக்குந்
தெய்வநாடி மெஞ்ஞான்றும் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

ப-ரை. வருவாய்க்கு தக்க வழக்கு அறிந்து - தம் கணவரது வருவாய்க்குத் தகுதியையும் உதற்கேற்ப வழங்குதலையும் அறிந்து, சுற்றம் வெருவாமை வீழ்ந்து - சுற்றத்தார் வெருவாவண்ணம் அவர் களை விரும்பித்தழுவி, விருந்து ஒம்பி - விருந்தினரை உபசரித்து, திருவாக்கும் - செல்வத்தை மேன்மேலும் உயர்ச்செய்கிற, தெய்வத் தை - தேவதையை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தேற்றம் தெளி

வாகிய, வழிபாடு செய்வதே-வழிபடுதலைச் செய்வதே, பெண்டிர் சிறப்பு - மாதர்க்குச் சிறப்பாவன, எ-று.

க-ரை. தம் கணவரது வருவாயினளவை யறிதலும், அதற்கேற்ப வழங்குதலும், சுற்றத்தாரைத் தழுவலும், விருத்தினரை யுபசரித்தலும், தெய்வவழிபாடும், ஆகிய இவ்வவைத்து தொழில்களும் மாதர்க்குச் சிறப்பாவன வென்பதாம்.

வி - ரை. வருவாய் - வருமானம். வழக்கு - வழங்கல், அதாவது செலவுசெய்தல். சுற்றம் - சூர்ந்திருப்பவர், இது தொழிலாகுபெயர். வெருவாமை - எதிர்மறை வினையெச்சம். விருத்து - பண்பாகுபெயர். பூம்புதல்-உபசரித்தல். தெற்ற எனப் பாடமோதி ஈடக்கென வெணப் பொருள்கூறலு மாம். வழிபாடு = முதனிலைநிரிந்த தொழிற் பெயர்; முதனிலை வழிபாடு. சிறப்பைத் தருமவற்றைச் சிறப்பென்றாகருவியாகுபெயரான். (சகஉ)

நாள் கூட்ட மூர்த்த மவற்றோடு நன்றமக்
தோள் கூட்டம் யோகங் குணனுணர்ந்து—தோள் கூட்ட
லுற்றனு மல்லா னுமைத்து முணர்வானுத்
பெற்றனுட் கொள்க பெரிய.

ப-ரை. நாள் கூட்டம் - நாட்பெருத்தம், மூர்த்தம் - முகூர்த்தம். அவற்றோடு-அவற்றுடனே, நன்னு ஆட-நன்மையாகிய, அகோள் கூட்டம் = அநாதக் கிரகப்பொருத்தம், யோகம்-யோகமும். குணன்- (இவற்றனுண்டாகிற) நன்மையும், உணர்ந்து-ஆராய்ந்தறிந்து, பெற்றால்-(யுவையைந்து நன்மையாயிருக்கிற) நாளைப் பெற்றால், ஈத்தும் உணர்வான்-இவ்வைந்தனையு மறித்து சிலநன்மையாகிய சாரியங்களைச் செய்வோனும், தோள் கூட்ட லுற்றானும் - (ஒருவனோடொருத்தினைப்) தோள் கூட்ட லுற்றவனும், பெரிது நாள் கொள்க - மிகவும் நல்லநாளாகக் கொள், எ-று.

க-ரை. ஒருவனோடொருத்தியைச் சேர்ந்தவற்றவனும், வேறு சில நர்காரியங்களைச் செய்யவற்றவனும், நாட்பொருத்த முதலிய வைத்தும் நன்மைபா யமையப்பெற்ற நானோ யாராயவந்தாலும், அந்த நானோ உலவநாளாகக் கொள்க என்பதாம்.

வி-ரை. மூர்த்தம் - நனமுரூர்த்தம். கிரகம் - ஞாயிறு முதலாயின. சோள்குட்டல் - தோள் புணர்வித்தல் “உலககுரியார் யானே னுமகோ லெட்டிற் - பிறர்க்குரியா டோடோயா தார்” என்பது திருக்குறள். நாட்கொள்ளல் - நன்னாளாகக் கேடல். (சச)

பே நாடக்கம் பேணுப் பெருந்தகைமை பிழிடைமை
நெடுநெடுங்க மென்றைத்து நன்றாகப்—பூநெடுங்கம்
பொன்வரைக்கோங் கோழுலைப் பூந்திருவே யாயினும்
தன்வரைத் தாழ்த்து வரிது.

பி-ரை. பேண் - உறவினரைப் பேணுவர், அடக்கம்-அடக்க முடைமையும், பேணை - (பிறருருவினைப்) பேணுத, பெருந்தகைமை - பெருந்தன்மையும், பிழி உடைமை - பெருமையுடைமையும், நாண் ஒடுக்கம் - நாணத்தாலுண்டாகும் ஒடுக்கமும், என்ற ஐந்தாம- என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையும், (பொருந்தாது), பூண் ஒடுக்கம் - பூண்டுகின, பொன்வரை-பொன்மலைபோன்ற, கோங்கு வர்-கோங்கருமயி னழகையுடைய, முலை - தனங்களுையுடைய, பூ திருவே ஆயினும்-தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற இலக்குமியேயாயினும், தன்வரை - (தன் கொழுநேத்) தன்னளவின், தாழ்த்தல்-தாழ்த்துதல், அரிது - (நன்மையாதல்) இல்லை, எ-று.

க-ரை. ஒருத்தி, திருமகளை நிகர்த்தவனேயாயினும், சுற்றச் சூழல் முதலிய ஐந்தினையும் கைவிட்டுத் தன்கணவனைத் தன்னளவிற்குத் துதல், அவளுக்கு நன்மையைத் தருதலில்லை என்பதாம்.

வி-ரை. பேண் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர் அடக்கம் - ஒடுக்கம்; பகுதி அடங்கு. பேணல் - காத்தல் பீடு - பெருமை. பூண் - ஆபரணம். பொன்வரைக் கோங்கோர்முலை என்பதற்குப் பொன்மலையுள் கோங்கரும்புமாகிய இவற்றினழகையுடைய தன்ம் எனினுமமையுள். பூ - செந்தாமரைமலர் எனக்கொள்க மேல் திருவென வருதலான். தாழ்த்தல் - கீழ்ப்படுத்தல். அரிது காண்டின்மை குறித்தது.

வார்கான்ற கூந்தல் வரம்புயர வைகலு
நீர்சான்றுயரவே நெல்லுயரந் தோர்சான்று
தாவாக் குடியுயரத் தாங்கருளுசொம் கோடுப நம்
ஓவா துரைக்கு மூலகு.

ப-ரை. வார்கான்ற - நீட்சியிருத்த, கூந்தல் - கூந்தலையுடையாய், வரம்பு - வயல்வரம்பு, உயர-உயரவே, நீர்சான்று - நீர்நாந்து, உயரவே - உயர்கூவரவே, நெல் உயரும் - நெல் உயர்வது விளையு; நீர்சான்று - சிறப்புமிக்க, தாவா - அழியாத, குடியுயர - குடியுயர் உயரவே, தாங்கு அரு-பகைவரால் தாங்குசந்தர்ப்ப, சிர்-சிப்பியே யுடைய, கோ - அரசன், உயரும் - உயரவான். (என்பது) மூலகு - இவ்வுலகமானது, ஓவாது உரைக்கும் - ஒழியாது சொல்லிவிற்கும் என்று.

க-ரை. வரம்புயர நீருயரும், நீருயர நெல்லுயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோனுயர்வான் என்பதாம்.

வி-ரை. வார் - நீட்சி. சான்று - சால என்னு முரிசுசொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். வரம்பு என வாளா கூறினோனும, மேல் வருவனவற்றிற்கேற்ப, வயல்வரம்பு என்றுணரக்கப்பட்டது. சான்று சால என்னு முரிசுசொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். இது உயர வென்னும் வினையெண்டது. தாவா எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இது குடியென்னும் பெயர்கொண்டது. கோ என்னும் சொல்லுத்

கொருமொழி னகாச் சாரியை பெறுது கோ என்றே கின்றது. எனது என ஒருசொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. ஓவாது என்னும் வினையெச்சம் உரைக்கும் என்னும் வினையெண்டது. தாவா ஓவாது என்பவற்றிற்குப் பகுதிகள் முறையே தா ஓ. உலகு இடவாகுபெயராய் உலகிலுள்ளாரை யுணர்த்திற்று. உலகு-உயர்ந்தோர் எனினுமாம். வார்சான்ற கூந்தல்-அண்மைவிளி, மகழீஉ முன்னிலை.

அழியாமை யெத்தவமுஞ் சார்ந்தாரை யாக்கல்
பழியாமை பாதத்தல்யார் மாட்டு—மொளியாமை
கன்றுசா வப்பால் கறவாமை செய்யாமை
மன்றுசார் வாக பலை.

ப-ரை. எ தவமும் - எவ்வகைப்பட்ட தவத்தினையும், அழியாமை - கெடுக்காமையும், சார்ந்தாரை - தம்மை வந்தடுத்தவரை, ஆக்கல் = உயரச்செய்தலும், பழியாமை - பிறர்தம்மைப் பழியாமல், யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், ஓர்யாரை = மறைக்காமல், பாத்கல் - பகுத்துண்டலும், கன்று சாவ - கன்று இறத்தலும், பால்கறவாமை - (அத்தக்கன்றையின்றித் தாய்ப்பசுவின்) டாலேக்கறவாமையும். மன்று சார்வு ஆக - மனறையடுத்திருக்க, மனை செய்யாமை - மனையெடா மையுள், (ஆகிய இவை நன்றையென்று சொல்லுவர் பெரியோர்), என்று.

க-ரை. தவத்தை யழிக்காமையும், அடைந்தாரை யாக்குதலும், பகுத்துண்டலும், கன்றுசெத்தபசுவைப் பால்கறவாமையும், மன்று சார்வாக மனையெடாமையும் நஞ்செயல்களா மென்பதாம்.

வி-ரை. தவத்தை யழித்தலாவது-தவத்திற்கு இடையூறு செய்தல். தவத்திற் கிடையூறுசெய்தல் மஹாபாதகமாதலால் அழியாமை யெத்தவமும் என அதனை முற்கூறிவற்புறுத்தினார் பழியாமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் என்று. எதிர்மறை வினையெச்சம். இதுவும்

ஒருபாடையர் பாத்தல் என்றும் வினைகொண்டு முடிபுகளை நன்று சாவ என்றதனால் பால சுறவாமை யென்றது அதன் சரப்ப பசுவி னிடக்கென்பது பொப்பட்டது. மென்று - சரப. நீதித்தலம் என்றி னுமாம். மனைசெய்தல்-வீடெடுத்தல் (வீடுகட்டிதல்). (சுள்)

நசைகொல்லார் நச்சியார் கென்றுங் கிளைஞர்
மிகைகொல்லார் வேளாண்மை கொல்லா—நசைகொல்லார்
பொன் பெறும் புஞ்சாணங்கின் மென்முலையாய் உன்ருநார்நசை
மென்முலையினுங் கொல்லா மிகையது.

ப-ரை. நச்சியார்க்கு - தம்மை விருப்பினவாது, நசை - விருப் பத்தை, என்றும் - எக்காலத்து, கொல்லார் - கொல்லமாட்டார்; கிளைஞர் மிகை - தங்கிளைஞர் மிகையுமிசையை, கொல்லார்-கொல்ல மாட்டார்; வேளாண்மை கொல்லார் - உபாபாசனைத கொல்ல மாட் டார்; இசை கொல்லார் = தமக்குவரும் புகழைக் கொல்லமாட்டார்; நன்கு உணர்ந்தார் - அறத்தை யறிந்தவர், என்பெரிநூல் எவ்வின் பத்தைப் பெறலாயிருப்பினும், இயைநூ - மனமிசைத்து, கொல் லார் - ஒருயிரையுங் கொல்லமாட்டார், பொன் பெறும்-பொன்னிற த்தைப்பெற்ற, பூ - ஆதகாகிய, சுணங்கின் - சேமலையுடைய, மெல் முலையாய் - மெல்லிய தனங்களை புடையாளே, என்று.

உ-ரை நன்குணர்ந்தார், நசைகொல்லார், கிளைஞர் மிகைகொல் லார், வேளாண்மை கொல்லார், இசைகொல்லார், ஒருயிரையுங் கொல்லார் என்பதாம்.

வி-ரை. நசை - விருப்பம். கொல்லல் - கெடுத்தல், கிளைஞர் - உறவினர். மிகை - மிகையப்படுவது (சோறு); மிகைதல் - உண்டல். வேளாண்மை - ஒருவர் தமக்குச் செய்தகன்றி, என்பெரிநூல் என் றது எவ்வகைப்பட்ட மேம்பாட்டினைப் பெறலாயிருப்பினு மென்ற

படி. பொருள்பெற்று சுணங்கின் மென்முலையாய் என்றது மகமே
முன்புரிய நன்று என்றது தருமத்தை, அதனினுமிக்க நன்மை
பயம்படசொன்ன நிலைமையான். (அ)

திருப்புகை காடு களர்சிவந்து விண்டோயு

மண்ட மலைமங்க ஞானரிட்டு—மாண்டவ

மாரபுதல எவ்வாறு மந்திர வுடையானே

மொழிநாட்டில் விதி.

11-நா. நீண்ட நீர் - மிகுந்த நீரும், காடு - காடும், சார் -
சேறும், சுவந்து - சுவையும்கூடியதற்கு உயர்ந்த ஆகாயத்தைத் தொகுத்து,
மாண்டவன் - பெரிசுமையுடைய, (மாண்ட) மக்கள் - மாட்சிமைப்பட்ட
காலாட்கள், மண்டிட்டு - ஆசுப்படுத்து, மாண்டவர் - பெரியோர்,
ஆய்வரன் - ஆராய்ந்தெடுத்தனவாகிய, வரும் - இவ்வருத்தினையு,
அரண்மனை மையானை - தனக்கு அரணாக வுடையவனை. வேந்தன்
ஆ நாட்டில் - அரணாக நியமித்தல், விதி - விதியாகும், என்று.

12-நா. நீர், சாடு, சேறு, மலை, காலாட்கள் என்னுமிவ்வைத்
தனையும் சுவந்து ஒரு வுடையவனை அரணாக நியமித்தல் விதியாகு
மென்பதான்.

13-நா. நீண்ட நீர் - ஆழ நீளந்தருள்ள நீர், காடு - குறுங்காடு
பெருங்காடுகள். எள் - காலாழுஞ் சேற்றநிலம். மாண்டமலை -
'விசும்பு' ஸ்கேனி நெறியன்ன வினனெறிமேல் மறைதாங், கசும்
சுளிற் றுன்னியுள்ள அகத்தா லொக்குமைய மெய்யே, இசும்புளிற்
நெதைக்கு மேற்றநரிது" என்றபடியே, பகைவாணுகாமை வெருவி
யோட்டெடுத்தற் குரியமலை. மாண்டமக்கள் - போர்த்தொழிலிற்
கைவந்த மக்கள். மாண்டவர் - கல்வி கேள்வி யறிவொழுக்கவகளிற்
சிறந்தவர். மாண்டவர் எனப்பிடுத்து, மாட்சிமைப்பட்ட தவத்தினே

புறையவா என்பதைத் தவிராம. மாண்ட என்னும் அடைமொழிகளுக்கிடப்பட்டது. அரண் - காவல் வீதி - முறைமை. (1க)

பொருத்தமுடைய மேடு பொருந்தொருதகுத தாறுமேடு
புறைய மேடு புறங்கேடு - மிதநக
செய்த மரண நனவே, மரணமுடி எனலு
முடிபுரங்குதேடி மரண.

1-38. பொருத்தமுடைய - மரணத்தேடார், பொருள் செருகு
மேடு - பொருள் மிதநகையுடைசையாற் களிதலுடைய தேடார், மரண
முடிமேடு - தான அறிவு முதிர்மானம் தேடார், முரண் கேட -
புறங்கேடு - தாறுமேடு; மரண-செய்வாக. தொழில் மகன்
தன்மேடு - தனக்குத் தொழில் செய்ய மகனேடு, மாறு அறிவு -
மாறுபட்ட சீரையின, என்னும் - எவ்வாறும், உழுமகனும் - உழு
மகனாக, கேடி - கரை - கேடாகச் சொல்லக்கூடலாம், எ-று.

4-38. மரண, பொருட்செருகு, பேரறிவினமை, முரண்,
தொழிலாகவேறு மாறுபடல் இவ்வவைகளும் உழுமகன் உடைமொழி
யின், அவன் கெட்டொழிதல் நினைமென்பதாம்.

5-38 பொருத்தமுடைய - கடைப்பிடி யினமை, கடைப்பிடி -
கருமமுடிகளுடைய துணிவு பொருள் செருகு-பொருள் திருக்கடைமை
யாவதற்கு ஒருகு செருகு - களிப்பு செருகுததான மேடு
என்பதில் தான உடை. தொழிலமகன் தனவேறு என்பதில் தான
சாரியை. முற்றல்-அறிவு முற்றத்தல். முரண்-பகைத்தல். தொழி
மகன்-வேலைக்காரன் மாறுபடல் சீர்ததற்காதலால், மாறுயின் என
பதற்கு மாறுபட்டுச் சீரவனையின் எனப்பொருள் கூறலாயிற்று உழு
மகன் - உழுசொழில் செய்து வாழ்மகன். கேடினுரை - கேடாகச்
சொல்லுக எனப் பொருள் படலால் இன் அல்வழிச்சாரியை (40)

கொல்லாமை நன்று கொலைத் தொழுத்தினைக்
கல்லாமை தீது சநந்தினை — நல்லார்
மொழியாமை முன்னே முழுதுங் கிளைஞர்
பழியாமை பல்லார் பதி.

ப-ரை. கொல்லாமை நன்று = ஒருயிரையுங் கொல்லாமை நன்மையாம்; கொலை தீது-கொல்லுதல் தீமையாம்; எழுத்தினை நல்லாமை தீது-எழுத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாமை தீமையாம்; கதம் தீது - பிறமைக் கொவித்தல் தீமையாம்; நல்லார் மொழியாமை முன்னே - அறியுடையார் சமக்குச சொல்வதற்கு முன்பே, கரோஞர் முடிதும் பழியாமை - தன்னேச் சேர்ந்தவ மெல்லாரும் பழியாதவழி பொழுதுவான், பல்லார் - பலர்க்கும், பதி - இறைவனுதற்குரியன், என்று.

க-ரை. ஒருயிரையுங் கொல்லாதிருத்தல் நன்மை, கொல்லுதல் தீமை, எழுத்தைக் கல்லாமை தீமை, கொலம் தீமை, அறியுடையார் சொல்வதற்கு முன்பே ஒருவராவும் பழிக்கப்படாத நல்லுழியில் நடத்தலையுடையோன் பலர்க்கும் இறைவனுயிருத்தற்குரியன் என்பதாம்.

வி-ரை. “உறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோரல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்.”

“நல்லா நெனப்பவெ தியாதெனின் யாதொன்றுங், கொல்லாமை குழு நெறி.”

“கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.”

“தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்கதான்பிறி, தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.”

என்றற் றெடக்கத் தான்றோர் செய்யுட்களான் மிகச் சிறத்
தெடுத்துக் கூறப்பட்டமையான், இவரும் 'கொல்லாமை நன்று'
என்றார். கொலை - கொழிற்பெயர். எழுத்தினைக் கல்லாமை - வித்
தையைக் கல்லாமை. கதம் - கோவம். பதி - தலைவன். (ருக)

உண்ணாமை நன்றவா நீங்கி விருத்துகண்மா
உண்ணாமை நன்றிதழ் தீதெளிபா—ரெண்ணி
எரியரா வார்பிறிற் செல்லாரே புண்ணார்
பெரியரா வார்பிறர் கைத்து.

ப-ரை. அவா நீங்கி - (கூறத்து) அவாவினை மொழித்து, உண்
ணாமை - உண்ணாது கோற்றல், நன்று - நன்மையாம்; விருத்து
விருத்தினரை, கண்மாறு எண்ணாமை - கண்மாறுதல் கிளையாமை,
நன்று - நன்மையாம்; எளியார் இகழல் - தம்மினெளியாரை யிகழ்க்
துரைத்தல், தீது - தீமையாம்; எண்ணின் - ஆராய்விடத்தில், அரி
யர் ஆவார் - பெறுதற் கரியராவார் (யாரெனின்), பிறர் இல் செல்
லாரே-பிறரில்லாளை விரும்பி அவரிடத்திற் செல்லாதவரே; பெரி
யர் ஆவார் - பெரியராவார் (யாரெனின்), பிறர் கைத்து உண்ணர் -
பிறரொருந் யுண்ணாதவரே, எ-று.

க-ரை. ஆகை யொழித்துத் துறந்து உண்ணாது கோற்றல்
நன்மை; விருத்தினரைக் கண்ணேட்டஞ் செய்தல் நன்மை; எளி
யாரை யிகழ்தல் தீமை; பிறர்மனை கோக்காதவர் அரியர்; பிறரொரு
நுண்ணாதவர் பெரியர் என்பதாம்.

வி-ரை. உண்ணாமை கோற்றற்கே யாதவால், உண்ணாமை
யென்பதற்கு உண்ணாது கோற்றல் என்றுரை வரையலாயிற்று. விரு
ந்து - பண்பாடுபெயர். கண்மாறெண்ணாமை - கண்ணேட்டஞ் செய்
தல். எளியார் இகழ்தல் என்றமையால் தம்மினெளியா ரென்பது
தானே பெறப்பட்டது. இல் - இடவாடுபெயர். கைத்து - பொன்
(பொருள்). (ருஉ)

மககட பெறுதன் மடனுடைமை மாதாடமை
 யொகவுடனுறைந ஞானமைவு—தொக
 வலவலை யலலாமை பெயாமதளிந கைத்து
 தலைமகளைத் தாழ்த்து மருந்து.

ப-ரை. மக்கள் பெறுதல் - தான் மகசுரையே பெறுதலுடைய
 மடனடைமை - அடக்க முட்டையுடைய, மாதாடமை - அட
 குடைமையுடைய, ஒக்க உடன உறாதல் - (எண்ணுதல்) கருத்த
 கிசைய அவனோடுகூடவும், எண்ண அமரவு-(அவருணனுடைய) உண
 வின் விருப்புக்கூட, தொக - கூடிய, கை - கைத் துணைக்கொ
 அலவலை அலலாமை - அறபு காரியங்கள் வாயாமையால் பெண்
 மகளிர்க்கு - பெண்டிர்க்கு, தலைமகளை - தமக்கொழுகின்ற, தாழ்த்து
 தமமிடத்தில் வணக்குகிற, மருந்து - டுக்கதற்கும் என்

க-ரை மககடபேறும், அடக்க முட்டையுடைய, அழகுடைமை
 யுடைய, கணவனுடைய கருத்துக்கிசைய அவனோடு உறாதலுடைய,
 அவனுண்ணும் உணவை விருப்புக்கூடும் தலைமகன் வந்து குணபக
 ரு - பெண்டிர்க்கு கிருக்குராயின், அவை அவர் கணவரை வணங்கு
 மருந்தாகும் என்பதாம்

வி-ரை மகளிர்க்கு மககடபேறுபோலச் சிறக்கதொன் றின்
 மையான அதனை முறக்கறினார். மடன - மடம் என்பதன் போலி,
 இது அறியாமையெனப் பொருளபவ தாயினும் இங்கு அடக்கடு
 னப் பொருளப்பட்டது. மாதா-விருப்பம், அது இங்கு விருப்பத்தைத்
 தருவதாகிய அழகை யுணர்த்திற்று எண்ணமைவு - கணவன் உண்டு
 என்ன மிச்சிசையுண்ண விருப்புதல் அலவலை-அறபுகாரியம். தலை
 மகன் - ஒருசொல், இது கணவனென்னும் பொருட்டி. தாழ்த்தல் -
 வணங்குவதிதல். (இங்.)

கொண்டான் கொழுநனுடன் பிறந்தான் தன்மாமன்
வண்டார்பூந் தொங்கன் மகன் தந்தை—வண்டாரா
யாப்பார்பூங் கோதை யணியிழையை நற்கியை யக்
காப்பார் கருது மிடத்து.

ப-ரை. கொண்டான்-கணவனும், கொழுநனுடன் பிறந்தான்-
கணவனுடன் பிறந்தவனும், தன் மாமன் - தன் மாமனும், வண்டு
ஆர் - வண்டிகள் மெய்க்கின்ற, பூ தொங்கல் - புத்தபமாலையை
யணிந்த, மகன் - மகனும், தந்தை - தந்தையும், யாப்பு ஆர் - தொடு
த்கலமைந்த, பூ கோதை - மலர் மாலையை யணிந்த, அணியிழையை-
ஒருமானை, கருதுமிடத்து - நினைக்குமிடத்து, நன்கு இயைபு -
நனமையுண்டாக, காப்பார் - காப்பவராவர், வண்தாமாய் - வளவியி
பூ மாலையை யுடையவளே, எ-று.

க-ரை. கணவன், கணவனுடன் பிறந்தவன், மாமன், மகன்,
தந்தை, இவ்வவைவரும் ஒரு மாதைக் கற்புக்கழிவு வராமற் காப்பவ
ராவர் என்பதாம்.

வி-ரை. வண்டாராய் என்றது மகனே முன்னிலை. வண்டார்
பூதொங்கன் மகன் என்றமையால் அறிவறிந்த மகனெனக்கொள்க.
அணியிழை - வீணத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்
தொகைக் காரணப் பெயர்; ஆபரணமணிந்த பெண்ணென்பது
பொருள். நன்கியை யக் காத்தலாவது - கற்பாகிய நன்மை யமையக்
காததல், இது சிறைக்காவல். யாப்பு = தொழிற்பெயர்; கட்டுத
லென்பது பொருள். கோதை = மலை. (இச)

ஆம்பல்வாய் கண்மனம் வார்புருவ மென்றைந்து
தாம்பல்வா யோடி நிறைகாத்—லோம்பார்
நெடுங்கழைநீண் மூங்கி லெனவிகழ்ந்தா ராட்டுங்
கொடுங்குழை போலக் கொளின்.

ப-ரை. ஆம் - உண்டாகிய, பல் - பல்லும், வாய் - வாயும், கண் - கண்ணும், மனம் - மனமும், வார் புருவம்-நீண்டபுருவமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட வுறுப்பைகளையும் (கண்டு), தாம் பல்வாய் ஒடி - தாம் பலவிடங்களிலோடி, நிறை காத்தல் ஆம் பார் - தமது நிறையைக் காவாத ஆடவர், ஆட்டம் - அசைவிக்காத, கொடுங்குழை - கொடுங்குழை யணிந்த பெண்ணை, நெடு கழை நீள் மூங்கில் என - நெடிதாய்த் திரண்ட நீண்மூங்கில்போலக் கருதி, இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தாராய், போல - அமமூங்கிலைப்போல, கொளின - கொள்வாராயின், (அவ்வாடவர் நிறைகாத்த லோம்புவர்) எ-று.

க-ரை. பல்லும், வாயும், கண்ணும், மனமும், புருவமும், ஆகிய ஐந்துறுப்பையும் உடைய பெண்களை மூங்கில்போலக் கருதியிகழ்ந்த ஆடவர், தமது நிறை காப்பவராவர் என்பதாம்.

வி-ரை. மாதரை மூங்கில்போலக்கொண்டிகழ்த்த லாவது, மூங்கிலிலுள்ள முத்து அவர் பல்லாகவும், மூங்கிலின் குழல் அவர் வாயாகவும், மூங்கிலின்கண் அவர் கண்ணாகவும், மூங்கிலின் பொய்ப்பட்ட வுள்ளம் அவர் மனமாகவும், மூங்கிலின் வில் அவர் புருவமாகவும் கொண்டிகழ்த்தல். இவ்வகையாய்க் கருதினால் அவர்மே லுபு நிகழாது வெறுப்புண்டா மென்றதாயிற்று. குழல் - மூங்கிலினுட்புரை, கண்-மூங்கிற்கணு. உள்ளம்-உள்ளிடம். (100)

பொன்பெறுங் கற்றான் பொருள்பெறு நற்கனி
யென்பெறும் வாதி யிசைபெறு—முன்பெறக்
கல்லார்கற் றுரினத் தரல்லார் பெறுபவே
நல்லா ரினத்து

ப-ரை. கற்றான் - கற்று வல்லவன், பொன் பெறும் - பொன்னைப் பெறுவான்; நல் கவி - பாடவல்லவன், பொருள் பெறும் -

(அரசனாள்) எல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான்; வாதி - வாது செய்து வெல்லவல்லவன், எனபெறும்-எதுபெறுவானெனின், இசை பெறும் - (வென்றான் என்றும்) புகழ்பெறுவன்; முன்பெற கால முண்டாக, கல்லார் - (கல்வி) கல்லாதாரும், கற்றார் இனத்தார் அல்லா - கற்றாரினத்த ரல்லாதாரும், கல்லார் இனத்து - நல்லோர் கூட்டத்தினதிலே, நகை பெறுப - அவரால் நகைக்கப்படுதலைப் பெறுவர், எ-று.

க-ரை. கற்றுவல்லவன் பொன்பெறுவன்; கவிபாட வல்லவன் அரசனாள் நன்குமதிக்கப்பட்டு அவனா வெல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான்; வாதுசெய்து வென்றவன் புகழ்பெறுவன்; கல்லாதாரும், கற்றாரினத்த ரல்லாதாரும் நல்லோர்களால் நகைக்கப் பெறுவர் என்பதாம்.

வி-ரை. கலியேற்றுக் கொள்ளுதற் குரியவன் அரசனாதலால் நற்கலி பொருள்பெறும் எனபதற்கு நல்ல கவிபாட வல்லவன் அரசனாள் எல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான் என்று பொருள் கூறலாயிற்று. வாதி - தர்க்கவாதஞ் செய்பவன். முன்பெற - இளமைக் காலத்தில் கல்லார் என்பதற்குச் செயப்படு பொருளாகிய கல்வி வருவிக்கப்பட்டது. நகை-நகைக்கப்படுதல். நல்லார் என்றது கற்று வல்ல பெரியோரை. (ருசு)

நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறத்தொழிந்
தொல்லை யுயிர்கூற்றங் கோலாகி—பொல்லுமெனின்
மாயம் பிறர்பொருட்கண் மாற்றுக் மானத்தா
னாயி னழிக லறிவு.

ப-ரை. நல்ல - (பிறர்செய்த) நல்லனவற்றை, வெளிப்படுத்து வெளியாக்கி, தீய - (பிறர்செய்த) தீயனவற்றை, மறத்தொழிந்து - நினைபாது மறத்தொழிந்து, உயிர்க்கு - (இடையூறு நேரிட்ட) பிற

வுயிர்களுக்கு, ஒல்லை - விரைவில், ஊற்றங்கோல் ஆகி - ஊன்றுகோலாகி, ஒல்லும் எனின் - தனக்கியலுமாயின், பிறர் பொருள்கண் - பிற்பொருளிடத்தில், மாயம் - வஞ்சனைசெய்தலை, மாற்றுக - ஒழிக; மானத்தால் - மானத்தின்பொருட்டி, அழிதல் - தான் சாதலை, ஆயின் - (ஒருவன்) ஆராய்வனாயின், அறிவு - (அவனுக்கதுவே) அறிவாவது, எ-து.

க-ரை. பிறர் செய்த நன்மையை வெளிப்படுத்தித், தீமையை மறந்து, பிறவுயிர்களுக் கிடையூறு நேரிட்டால் அவ்விடையூற்றை யொழித்து ஊன்றுகோலாகி, பிற்பொருளை வஞ்சித்த லொழிந்து, மானத்தின்பொருட்டிச் சாதலை நன்மையென் றொருவன் ஆராய்வா னாயின், அதுவே அவனுக்கறிவாவது என்பதாம்.

வி-ரை. மறந்து என்னுது மறந்தொழிந்து என்றமையால் மன த்து நினைத்தலுமாகா தென்றதாயிற்று. ஊற்றங்கோல் - ஊன்று கோல். ஒல்லுதல் - இசைதல். ஆய்தல் - ஆராய்தல். மானத்தால் என்பதில் ஆல் என்னுமூன்றாவது நான்காவதன் பொருட்டிப் பொரு ளில் வந்தது. (௩௭)

தன்னிலையுந் தாழாத் தொழினிலையுந் தூயபெரிதிரந்தா
ரின்னிலையு மீடி வியனிலையுந்—துன்னி
யளந்தறிந்து செய்வா னரசமைச்சன் யாதும்
பிளந்தறியும் பேராற்ற லான்.

ப-ரை. தன் நிலையும் - தனது நிலைமையினையும், தாழா-தாழ்த
வில்லாத, தொழில் நிலையும் - (தான் தொடங்கிச் செய்யும்) வினை
யினது நிலைமையினையும், துப்பு - வலியினால், எதிர்த்தார் - (தன்
னோடு) எதிர்த்தவராகிய பகைவரிடத்துளதாகிய, இன் நிலையும் -
இனிய நிலைமையினையும், ஈடு இல் - கேடில்லாத, இயல் நிலையும் -
உலகவழக்கு நிலைமையினையும், துன்னி - முன்புகுந்து, அளந்து

அறிவு - ஆராய்ந்தறிந்து, செய்வான் - செய்வோன், அரசன் - அரசனாவான்; யாதும் - எல்லாவற்றையும், பிளந்து அறியும் - பாகுபடுத்தியின்றி, பேராற்றலான் - பெரிய ஆற்றலையுடையவன், அமைச்சன் - அமைச்சனாவான், எ-று.

க-ரை. தனது நிலைமை, தான் செய்யத் தொடங்கின வினை யினது நிலைமை, வகைத்திந்தனை பகைவரது நிலைமை, உலகியலின் நிலைமை என்பவற்றை யாராய்வு செய்பவனே அரசனாவான்; இவற்றை மையன்றி மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் பகுத்தறிய வல்லவனே அமைச்சனாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. தாழ்வு - தாழ்ந்ததல். துப்பு - வலி. ஈடு - அழிவு. ஆராய்வு - உலகியல். அளத்தல் - பிரமாணங்களால் அளவிடல். யாதும் என்றது அரசனுக்குச் சொகுஷ நான்கேயன்றி மற்றெல்லாவற்றையும் மொழிபடி. ஆற்றல் - வினைமுடிக்குத் திறம். (இஅ)

பொருளபேக மஞ்சாசம பொன்றுங்நாற் போந்த
வருளபேகா வாறறமென் னைந்து—பிரமரம்
கூறப் படுங்குணாதான் கூர்வேல்வல் வேந்தனாற்
தேறப் படுங்குணாததினான்.

ப-ரை. பொருள் - பொருளும், பேகம் - இன்பமும். அஞ்சாமை - (ஆடுக்கண் வந்தால் அகற்கு) அஞ்சாமைமும், பொன்றும் சால் - பிறிதொருயிர் அழியவந்த விடத்து, போந்த அருள் - மிக்க அருளும், பேகா - நீங்காத, ஆர் - அரிய, அறம் - அறமும், என்ற ஈடுதாம் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைத்தும், இருள் தீர - குற்றத்தீர, கூறப்படும் - சொல்லப்படுகிற, குணத்தான் - தன் குணங்களாக வடையவன், கூர் - கூரிய, வேல் - வேற்படையையுடைய, வல் வேந்தனாள் - வலிய அரசனாள், தேறப்படும் - ஒரு கருமத்தின்

மேற் செலுத்தத் தக்கவனென்று) தெளியப்படுகிற, குணத்தினால் - குணத்தை யுடையவனென்று சொல்லப்படுவான், எ-று.

க-ரை. பொருளும். இன்பமும். இடுக்கணவந்த காலத்து அதற்கஞ்சாமையும், பிறிதோருயிர் அழியவந்தவிடத்து அதற்கிரங்கும் அருளுடைமையும், அருமையாகிய அறமும், என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தனையு முடையவன், அரசனா லொருகருமத்தின்மேற் செலுத்துதற் குரியனாவான் என்பதாம்.

வி-ரை. இன்பமுதலியவற்றை நுகர்தல் பொருளில்வழி கூடாமையின், பொருளை முன்வைத்தார். அஞ்சாமை பென்றது இடுக்கணழிபாமையை. இடுக்கணழியாமையாவது - வினையின்கண் முயல்வான், செய்வத்தானாதல், பொருளின்மையானாதல், மெய்வருத்தத்தானாதல் தனக்கிடுக்கண வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை “ஐயுக்கண் வருங்கா னருக வதனை, அடுக்கூர்வ துதொப்ப தில்” என்றபது திருக்குறள். அறம்போலச் சிறந்தது மக்களுயிர்க்குப் பிறிதொன்றின்மையான் ‘ஆறம்’ என்றார். என்றைக்கும் என்பதில், சிலைமொழி யிற்றகரம் தொகுத்தல். தேறல்-தெளிதல் (நட்புதல்). (கங்)

நன்புலத்து வையடக்கி நானுமா டோபோற்றிப்

புன்புலத்தைச் செய்தெருப் போற்றியடி—கின்புலத்தின் பண்கலப்பை யென்றிவை பாற்பட்ட பாறுமுலோன் நுண்கலப்பை நூலோது வார்.

ப-ரை. நன்புலத்து - வினாபுலத்திலுள்ள, வை-வைக்கோலை, அடக்கி - (தன்னிடத் தள்ளதாகத்) தூட்டி, நானுந்-நான்தோறுட, மாடு-உழுபகுகளை, போற்றி-பாதுகாத்து, புன்புலத்தை - புல்லிய புலத்தை, செய்து - நன்புலமாகத் திருத்தி, எழுபோற்றியபின் - எருவினால் அதனைப் போற்றின பின்பு, பண் - பண்ணப்பட்ட, கல

ப்பை என்றிவை - கலப்பை யென்பவைகளை, இன்புலத்தின்பால் படுப்பான் - நன்புலத்தின் பகுதிப் படுப்பவன், உழுவோன் - உழவனென்று (சொல்லுவார்), நுண் - நுண்ணிய, கலப்பை நூல் - உழவு நூலை, ஒதுவார்-ஒதியுணர்தை அறிவுடையார், எ-று.

க-றா. விளை புலத்திலுள்ள வைக்கோலைத் திரட்டித் தன்னிடத்திற் சேர்த்து, உழுபுகடுகளைக் காப்பாற்றி, புன்புலத்தை நன்புலமாகத் திருத்தி, எருப்பெய்த பின்பு, கலப்பை முதலியவற்றை அந்த நன்புலத்தின்பாற் படுப்பவன் உழவனென்று சொல்லுபா உழவுதூலோடு யுணர்தை அறிவுடையோர் என்பதாம்.

வி-றா. நன்புலம்-நன்செய், இதனை நஞ்சை யென்பது உலக வழக்கு. அடக்கல்-தன்னிடத்திற் சேர்த்தல். மாடோ என்னுமோகாரம் இசைசிறை. புன்புலம் - புன்செய், இதனைப் புஞ்சை யென்பது உலகவழக்கு. எருப்போற்றல்-எருப்பெய்தல். செயதல் - திருத்தல். இன்புலம் - நன்செய்; இது இன்பத்தருதலால் 'இன்புலம்' என்றார். என்ற இவை யெனற்பாலது என்றிவையென கிலைமொழி யீற்றிக் கொடுத்தலாயிற்று. உழுவோன் என்பதனீற்றில் என்று என ஒரு சொல்வருவித் துறைக்கப்பட்டது. (ஈ ௮)

வீலாமை நன், பி துபுபன் பில்லார் கருசு
சாலாமை நன்று நால் சாயினுஞ்—சாலாமை
நன்று தவளினி ரெய்த, ந் தென்பாமை ஈ;
யின் நூகா நியாங்கன் டிலம்.

ப-றா. ஏலாமை - (ஒருபொருளை ஒருவரிடத்துச் சென்றிரகது அவர் கொடுக்க) ஏற்றுக்கொள்ளாமை, நன்று - நன்மையாக; பண்பு இல்லார்க்கு - நற்குண மில்லாதவர்க்கு. ஈதல் - (உவர் வேண்டிய தொருபொருளை) கொடுத்தல், தீது - தீமையாம்; நூல் சாலாமை - நற்குண மில்லாதவர்க்கு நூல்களை) கிரம்ப அறிவியாமை, நன்று -

நன்னமயாம்; சாயினும் சாலாமை நன்ற - சாய்த்தாலும் ஒருவன் சால்புடையனல்லாமை நன்மையாம்; நனி தவம் செய்தல் - மிகுதியாய்த் தவஞ்செய்தல், தீது-தீமையாம், என்பாரை-என்று சொல்லுவோரை, இன்றுகாலை - இன்றளவும், யாம் கண்டிலம் - நாம் கண்டிலேம், எ-து.

க-ரை. ஒருபொருளை பொருவரிடத்துச் சென்று இரநது அதனை யவர் கொடுக்க ஏற்றுக்கொள்ளாமை நன்று; நற்குணமில்லாதவர்நடுக் கொடுத்தல் தீது, நற்குண மில்லாதவர்களு ளால்லை நிரப்பக கற்பியாமை நன்று; ஒருவன் சால்பு டையனல்லாமை நன்மென்று, மிகக் தவஞ்செய்தல் தீகென மும் சொல்லுவோரை இது வரையும் யாம் கண்டிலேம் என்பதாம்.

வி-ரை. ஏலாமை சாலாமை யென்பன எழிர்மறைத் கொழிற் பெயர்கள். இவற்றிற்குப் பகுதிகள் முறையே எல் சால் என்பன. பண்பு - குணம், அது இவ்வுதாற்குணத்தைக் குறித்தது சாலாமை யென்பது நிரம்ப வரிவியாமை யெனவும் சால்புடையனல்லாமை யெனவும் இருவகையாய் பொருள் கொள்ளக்கூடாது. சாய்தல் - கெடுத்தல், தம்போலவரையு முளப்படுத்த 'யாம் கண்டிலம்' என்றார் 'இன்றுகா லியாங்கண்டிலம்' என்றமையால் இநிக காண்டி ரா வென்னு மையம் சிகத்தம் கிடமாயிற்றென்க. (சுக)

அரம்போற் கிளையாடங்காப பெண்ணியங்குத் தொண்டு
மரம்போன் மகனமாறப் சின்று— மரம்போலக
கள்ளநோய் காணு மயலைநய மாருமே
பிள்ளநோய் வேண்டா வுயிர்த்து.

ப-ரை. அரம்போல் - அரம்போலத் தன்னைத் தேய்க்கின்ற, கிளை - உறவும், அடங்கா - தனக்கடங்காத, பெண் - மலைவியும், வியக்கதொண்டு - அடங்காதன செய்யும் அடிமையும், மரம்

போல் மகன் - மரமபோன்ற தன் புதல்வனும், மாறு ஆய் நின்று - மாறுபட்டு நின்று, கரம்போல்-நஞ்சுபோல், கள்ளம் கோயகாணும் - வஞ்சகையாகிய கோயைச் செய்கிற, அயல் - அயலிருப்பும், ஐந்தும் - ஆகிய பிவ்வைநதும், ஆதும் ஏல் - உளவாயின், உயிராகு - உயிராகரு கரு, உள்ளோய் - மற்றொரு மனோவியாதி, வேண்டா - வேண்டப படாது, எ-று.

சு-௧௧ அரம்போலத் தன்னைத் தேயக்கின்ற உறையும், தனக் கடவகாத மனாவியும், அடங்காது செய்யும் அடிமையும், மரமபோ ன்ற தன உறையும், நஞ்சுபோல கோயைச் செய்கிற அயலிருப் பும், ஆகிய பிவ்வைநதும் ஒருவனுக் குவாயின், அவனுயிராத்த வேறொரு மனோவியாதி வேண்டப்படாது என்பதாம்.

வி-௧௦ அரம்போல என்மையால் அதன்ஊழிலாகிய தேய த்தல் வருவிக்கப்பட்டது. கிளை - தொழிலாகுபெயர். தொண்டி - பண்பாகுபெயர். மரமபோல மகன் என்றது மரமபோல் அறிவில் லாதமகன் என்றபடி. கரம் - நஞ்சு. அயல் - அயல்மை, இது பண பாகு பெயராய் அயலிருப்பா யுணர்த்திற்று. ஏல் - எனின் என் பதன் மருஉ. உள்ளம் - உள்ளிடம், அது அவகுள்ள மனத்தை யுணர்த்தலால் பூடவாகுபெயர். உயிர் என்றது மக்களுயிரை அரம் போற் கிளை முதலியவற்றை யுணர்த்துகுரிய ததுவே யாதலான். கிளை முதலியவற்றி றுதியில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (சுஉ)

நீரற நன்று கிழனன்று தன்னில்லுட்
பாரற நன்றுபாத் துண்பானேற்—பேரற
நன்று தனிசாலை நாட்டற் பெரும்போக
மொன்றுமாஞ் சால வுடன்.

ப-௧௦. நீர் அறம் - நீரறஞ் செய்தல், நன்று - நன்மையாம்; கிழல் நன்று - கிழலறஞ்செய்தல் நன்மையாம்; தன் இல்லுள் - தன்

வீட்டில், பார் அறம் நன்று - பிறர் உறைய இடங்கொடுத்தலாகிய அறம் நன்மையாம்; பாத்து - பிறவுயிர்களுக்குப் பகிர்ந்து, உண்பாணெல் - உண்பாளுயன், பேர் அறம் - (அது) பெரிய அறமாம்; தளிசாலை-கோயிலோடு சாலைகளை, நாட்டல்-நிலைபெறுவித்தல், நன்று - நன்மையாம்; (இவ்வைந்தனையுஞ் செய்தவர்க்கு) பெரும்போகம் - பேரின்பம், உடன் - உடனே, சால - மிகுதியாக, ஒன்றும் - உண்டாகும், எ-று.

க-ரை. நீர் அறம், நிழலறம், பாரறம், பாத்துண்டலாகிய அறம், சோயிற்சாலைகளை நிலைபெறுவித்தலாகிய அறம், என்னும் இவ்வைந்தனையுஞ் செய்தார்க்கு உடனே பேரின்பம் வாய்க்கும் என்பதாம்.

வி-ரை. நீரறம் - தண்ணீர் வார்த்தலாகிய தருமம். நிழலறம் - சோலை முதலியவற்றால் நிழலையண்டாக்கி அதுவாயிலாக வருவோரது இளைப்பாற்றுதலாகிய தருமம். பாரறம் - தன் வீடு நாடி வருவோர்க்குத் தகவியிருக்கு மிடங் கொடுத்தலாகிய தருமம். பாத்துண்டல் - உண்டற்குரிய எல்லாப் பொருள்களையும் பிறருக்குப் பகிர்ந்துண்டல். தளி-கோயில். சாலை - கோயிலைச்சார்ந்த சாலை நாட்டல் - அழியாது நிலைபெறச் செய்சல். ஒன்றுமாம் என்பதில் ஆம் அசையிடைச்சொல். “நீணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை, அணியுமாந் தன்னை விபத்து” என்றுந் திருக்குறளில் ஆபிரண்டும் வசை நிலைகளாப் வந்தமை காண்க. சால - உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்; இது ஒன்றும் என்னும் வினையொண்டது. ( )

பிடிப்பிச்சைப் பின்னிறை யையங்குழ் கூற்றே
 டெடுத்திரந்த வுப்பித் துணையோ—டடுத்து
 சிறுபய மென்னார் சிதவலிப பீலார்
 பெறுபயன்பின் சாலப் பெரிது.

ப-ரூர பிடிப்பிசை - ஒரு பிடி புளடங்கும பிசை, பின்னி
ரை - விரலிறையுளடங்கும பிசை, ஐயம் - உண்டோ இல்லையோ
வெண்ணையுபபிம் பிசை, கூழ - கூழவாசகல, கூற்றேடு எடுக்கி
ராக உப்பு - ஒருவன் சொல்லப்பட்ட துணைதான் உப்பு, இசை
துணையோடு அடுத்த - இது துணையும் பொருந்தி, சிறுபயன் என்னா-
சிறுபயனைத் தருவனவென்று நினைபாதவராய், சிதவலிப்பு - மன
வுறுதியோடு, ரவார - கொடுப்பவா, பின் - பின்பு, பெறுமபயன் -
அடைபுமபயன், சால பெரிது - நிகப்பெரிது, ஏறு

க-ரூர. பிடிப்பிசை முதலியவை சிறியவை, இவைதரும் பய
னும சிறியனவென்று நினைபாது கொடுப்பவா, பின்பு பெறுமபயன்
நிகப்பெரிது என்பதாம்

வி-ரூர பிசை - பிசைச்சேறு. விரலிறை - விரல்களிலடங்கு
கும் பிசை ஐயம் - சந்தேகம் கூழ - மாசகாமம் ஒடி - பிண்பாபாத
ரம் இத்தனை - இவ்வளவும். சிதவலிப்பு - சிதவலிப்பெனத்
தொகுத்தல் பெற்றது சித்தம் - மனம் பிடிப்பிசை முதலியவை
தரும் பயன் சிறிதென நெண்ணால் மனவுறுதியோடு கொடுப்பவா
இக்கொடையால் பின்பு பெறுமபயன் நிகப் பெரிதென்ப திதன்ற
கூறப்பட்டது “இறப்பச் சிறிதெனனா தில்லெனனா தென்றும், அற
ப்பயன் யாராடாடுஞ் செய்க - முறைப்புசவின, ஐயம்புகூற கவசி
கடினாப்போல், பைய நிறைத்து விடும்” என்பது நாலடியார் (சுச)

ஒவ்வநீக்காண் வெண்ணெய் மெழுகுநீர் சோமண்ணுப
பந்தன் மகற்சாரத்த தந்தையென்—ஹைந்தினு
ளொன்றுபோ லுண்ணெயிழந் தீயிற் சிறிதெனினுங்
குன்றுபோற கூடும பயன்.

ப - ரூர. வெம தீ - வெப்பமாகிய நெருப்பை, காண் - கண்ட
வெண்ணெய் - வெண்ணெயும், மெழுகு - மெழுகும், நீர் சோமண்

நீர்சேர்த்தமண்ணும், உப்பு-உப்பும், அந்தம்-அழகையுடைய, மகன் சார்ந்த - மகனைத்தழுவிய, தந்தை - தகப்பனும், என்ற ஐந்தினுள் - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தினுள்ளே, ஒன்றுபோல் - ஒன்றுபோல, உள நெகிழ்த்து - (இரவலவாக்கண்டு) மனமிரங்கி, ஈயின் - ஒருவன் கொடுப்பானாயின், சிறிது எனினும்-(ஈயப்பட்டபொருள்) சிறிதாயினும், பயன் - (அதனெல்லாதாகும்) பயன், குன்றுபோல் கூடும்-மலை போல மிகப் பெரிதாய் வந்துசேரும், எ-று.

க-ரை. நெருப்பைக்கண்ட வெண்ணெய் முதலியபொருள்களிலொன்றைப்போல மனமுருகி இரவலார்க்கு வேண்டும்பொருள் சிறிதாய் இயைந்தவளவிற் கொடுத்த வொருவனுக்கு அசுசிறுகொடையா ஹண்டாகும்பயன் மலைபோல மிகப்பெரிதா மென்பதாம்.

வி-ரை. நெருப்பைக்கண்ட வெண்ணெய் மெழுகு என்பவை போலவும், நீர்சேர்த்தமண் உப்பு என்பவைபோலவும், மகனைத் தழுவிய தந்தைபோலவும், இரவலவாக்கண்டு மனநெகிழ்த்து ஒருவன் கொடுக்குப்பொருள் சிறிதாயினும் அக்கொடையால் அவனுக்குண்டாகும் பயன் மலைபோல மிகப்பெரிதா மென்பதிதனும் கூறப்பட்டது. வெண்ணெய் முதலியவற்றினிற்றியில் எண்ணும்மைகள் தொக்குகின்றன. இவ்வாறு மன நெகிழ்த்தியாத ஈகையாற் பயனில்லை யென்பதும் இதனாற்போர்த் பொருள். காண் வெண்ணெய் - வினைத் தொகை நிலத்தொடர். நெருப்பைக் காண்டலும் வினாந்தருகு வன வெண்ணெய் மெழுகுகளாதலால் அவற்றை முற்கூறினார். (சுரு)

குளந்தொட்டுக் கோடு பதித்து வழிசீத்
துளந்தொட். நெடுவாய் லாகுந்—வளந்தொட்டுப்
பாது படுங்குணற்றோ டென்றிவ்வைம் பாற்படுக்தா
னேருஞ் சுவர்க்கத் தினிது.

ப-ரை. குளம் தொட்டு - குளத்தைக் கல்லி, கோடு பதித்து - மரக்காவைநட்டு, வழிசீத்து-வழிசீத்துத் திருத்தி, உள்ளம் தொட்டு-

(பேரடையின் நிலங்களை) உள்ளே தோண்டி, உழுவயல் ஆக்கி-உழுவயலாகச் செய்து, வளம் கொட்டு-வளம்படத்தோண்டி, பாகுபடு கிணற்றேடு - பாகுபடுத்தப்பட்ட கிணற்றெடுத்தலோடுகூடி, என்ற இவ்வையால் படுத்தான் - என்ற இந்த ஐந்தாபகுப்பையுஞ் செய்தவன், சுவர்க்கத்து - சுவர்க்க லோகத்தில், இனிது - இனிதாக, ஏகம் - செல்வான், எ-று.

க-ரை. குளர்வெட்டுதல் முசலிய அறங்களைத்தனையும் செய்தவன், சுவர்க்கலோகத்தை யடைவா னென்பதாம்.

வி-ரை. கொடுத்தல் - தோண்டித்ல் கோடு-மாக்கினை, அது சினையாகுபெயராய் மாதந்த யுணர்த்தி. அது தற்காலபெயராய் மாதந்த யுணர்த்தினையால் இது நிரூபயாகுபெயர் தீர்த்தல்-திருத்தாக்கத்தாபி - சல். உள்ளம் - உள்ளிடம். பாகுபடுதல் - பகுக்கப்பட்டதல். செய்யேவன்மய பகுப்புக்களெல்லாந் செய்தல் இனிது ஏகம் என்க, இடைபுற னிலசுதப் பெரும்பாம்பாய் வீசுந் தகுபுன்போலாது விடைபூரிசுநிச செல்வான் என்றபடி. (சுசு)

போர்த்து முரித்திடும் பூசிய நீட்டியு

மோர்த்தொரு பான்மறை துண்பான்பே - யோர்த்து வறமாமேற் சொறபொறுக்க வன்றேற் கலிக்கட்
நிறவறமபொய் யிலலாமே வாய்.

ப-ரை. போர்த்தும - முழுமெய்யும் தோன்றாமற் போர்த்தும், உரித்திடும்-உத்ததவுடையக் களைத்தும், பூசியும்-உடம்பு முழுதும் நீய்பூசியும், நீட்டியும்-சடையநீட்டியும், ஒர்த்து ஒருபான்மறைத்து-ஆராய்து உடம்பில் ஒரு பக்கத்தை மறைத்தும், உண்பான் - உண்டற்கு, மேய் ஒர்த்த - மேவி யாராய்ந்து கொண்டனவாகிய இவ்வேடங்களைந்தும், மேல் சொல் அறம் ஆம் - மேலோர் சொல்லிய துறவறமே; பொறுக்க-(துறவறமாயின் பிறர்சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை) பொறுத்துக் கொள்க; அன்றேல் - பொறுராயின், கலிக்கண் - இக்

கனிகாலத்தில், துறவறம் பொய் - துறவறம் பொய்யாம்; இல்லறமே வாய் - இல்லறமே மெய்யாம், என்று.

க-ரை. முழுமெய்யுள் தோன்றாமற் போர்த்தல் முதலிய வேடங்களை உடனும் மேலோர்சொல்லிய துறவறத்துக் குரியனவே யாயினும், பிறர்சொல்லுங் கடுஞ்சொற்களைப் பொறுராயின், அத்துறவறத்தாற் பயனில்லை, இல்லறமே பயனுடைத் தென்பதாம்.

வி-ரை. போர்த்தும் முதலிய வும்மைகள் எண்ணுற்றமைகளாதலால் மறைத்து என்பதனீற்றிலும் அவ்வும்மை சேர்க்கப்பட்டது. உண்பான் என்பதில் பான் எதிர்கால வினையெச்ச விசுதி. மேவியென்பது மேய் என்றாயது. வாய்மை - மெய், இது வாய் என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று போர்த்தல் முதலிய வேடங்களாற் பயனில்லை. துறவறத்திற்குரிய பொறுமை யில்லையாயின் அத்துறவானது பொய்த்துறவேயென்ப திதனாற் போந்தபொருள். “உற்றநோய் நோன்றலுயிர்க்குறுகண் செயயாமை, அற்றே தவததிற்குரு” என்பது திருக்குறள்.

(க௭)

தூன்பிறந்த விண்ணினந்து தன்னைக் கடைப்பிடித்துத்
தூன்பிற ராற்கருதற் பாடுணர்ந்து—தூன்பிறரார்
சாவ வெனவாழான் சான்றோரார் பல்யாண்டும்
வாழ்க வெனவாழ்த னன்று.

ப-ரை. தூன் பிறந்த இல் நினைந்து - தூன் பிறந்த குடியை நினைத்து, தன்னை கடைப்பிடித்து - தன்னை நல்லொழுக்கத்தில் வழுவாதபடி கடைப்பிடித்து, தூன் பிறரால் கருதற்பாடு உணர்ந்து - தூன் பிறரால் மதிக்கப்படுதற்குரிய செய்கைகளை யறிந்து, தூன் பிறரால் சாவ என வாழான் - தூன் பிறரால் செத்தொழிகவென்று சொல்லும்படி யொழுகாது, சான்றோரால் - பெரியோரால், பல் யாண்டும் - பல வருடத்தளவும், வாழ்க என - வாழ்கவென்று,

சொல்லுமபடி, வாழ்கல் - ஒருவன் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல், நன்மை - நன்மைபாம், எ - று.

க-ரை. ஒருவன் தான் பிறக்க குடியின் பெருமையை நினைத்தல் முதலியவற்றை யுடையனாய் உயிர்வாழ்தல் நன்மையா என்பதாம்.

வி-ரை இல் - குடி, இது இதன் பெருமையைக் குறித்தலால் முசலாகுபெயர். ஈடைப்பிடித்தல் - உறுதியாய்ப் பற்றுதல். வாழான் - முற்றொச்சம் சான்றோர்-கல்வியறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தவர், சால் என்பதிகைப் பகுதி. 'சான்றோரால் பல்பாண்டும் வாழ்க வென்' என்றது பெரியோர் ஒருவனது நல்லொழுக்கங் கண்டு மனநிச்சிதது இவன் இவ்வுலாத்தில் பல்பாண்டும் இனிது வாழ்ந்திருப்பானாகவேன்று ஆக உடும்வண்ணம் என்றபடி. (சுஅ)

நெடுக்கல் குறுக்கல் துறைநீர் ஈடாடல்
வெந்நீர் பாலா யுறையே - வநித்திரா
வாகுமபாலொழிந்த நைந்தடக்கு வாளுகின்
வேகுமாம வேண்டான் விநிம.

11-ரை. (ஒருவன்) நெடுக்கல் - மயிரைச்சடையாக நீட்டிதலும், குறுக்கல் - மயிரைக் குறுத்தலும், துறைநீர் - கவனத முதலாகிய நதித்துறைகளின் புண்ணிய தீர்த்தங்களில், நீடி ஆடல்-நெடிதாகப் போயாதிதலும், வெந்நீர் பால் - குற்றம் நீங்கிய பகற்காலத்தில், வாயுறை - உண்மையான என்று சொல்லப்படுகிற, வநித்திரா ஆகும் - குற்றம் நீங்காதனவாகிய, அ - அந்த, நான்கும் ஒழித்து - நான்கையு மொழித்து, ஐந்தை அடக்குவானாயின் - ஐம்புலன்களையும் அடக்குவானாயின், (அவன்) வே - மபாகத் தீயில் வேததந்திரிய, கும்பம் - குடம்போன்ற வுடப்பினை, வேண்டான் வீடும் - விரும்பாதவனாகி விட்டொழிவான், எ-று.

க-ரை ஒருவன் மயிலைச் சடையாக நீட்டுதல் முதலிய நான்கையும் ஒழித்தது, ஐம்புலன்களையும் அடக்குவானாயின் அவன் இச்சரிசரமபந்தத்தை யொழித்ததுப் பிறவியற்றவளுவான் எனபதாம்.

வி-ரை நெடுக்கல் - பிறவினை நெடுகச்செய்சல் என்பது பொருள் குறுக்கல் என்பதும், குறுக்கச்செய்த லென்பது பொருள் துறை - நீர்த்துறை வாயுறை - உணவு, ஐம்புலன்களாவன - சத்த பரிசு ரூப ரச கத்தங்களை வே - முகனிலைத் தொழிற்பெயர், வேதல என்பது பொருள் குடம் உடைந்தொழிதலபோல அழிந்தொழிதலால் உடம்பை 'குமபம்' என்றா குட்பம் - உவமையாகுபெயர். வேண்டான முற்றெச்சம், வேகுபம் வேண்டான-விதி மயிற்வியலாதவளுவா னென்றபடி "மழிகதலு நீட்டலு வேண்டா வுலகம், பழித்த தொழித்தது விடின" எனபது திருக்குறள். (சூக)

தொன்றான் கொலையை யுடன்பட்டான் கோடாது
கொன்றதனைக் கொண்டான் கொழி தருங்காற்—கொன்றதனை
யட்டா விடவுண்டா னைவரினு மாகுமெனக்
கட்டெறிந்த பாவங் கருது.

ப-ரை. கொன்றான் - ஒருயிரைக் கொன்றவன், கொலையை உடன்பட்டான் - கொலைக்கஞ்சாமல் உடன்பட்டவன், கோடாது - நாணமில், கொன்றதனை கொண்டான் - கொல்லப்பட்ட தோருயிரினிற் வுடம்பாகிய மாமிசத்தை விலைக்குக் கொண்டவன், கொழிகுருக்கால் - ஆராயுமிடத்து, கொன்றதனை அட்டான் - கொல்லப்பட்டதனுடைய ஓணைச்சமைத்தவன், இட உண்டான் - சமைத்ததனை யிடவுண்டவன் (என்று சொல்லப்படுகிற), ஐவரினும்-இந்த ஐவரிடத்தும், கட்டு எந்தத் தாவம்-லாமபழித்ததனு லுண்டாகிய பாவமானது, ஆகும் என-மிகவும் என்று, கருது-நீ கருதுவாயாக, என்று,

க-ரை. ஒருயிரைக்கொன்றவன், கொலைக்கு உடன்பட்டவன், கொன்றவனுனை விலைக்குக் கொண்டவன், அதனைச் சமைத்தவன், சமைத்ததனையுண்டவன் என்னும் இவ்வைவரும் டாவிகளென்பதாம்.

வி-ரை. கொலை - தொழிற்பெயர், கொல்லுதல் என்பது பொருள். உடன்படல் - சம்மதித்தல். கோடல் - நாணல். அஞ்சல். கொழித்தல் - ஆராய்தல். அடுதல் - சமைத்தல். கட்டெறிதல் - வரம்பு கடத்தல், மேலேவர் கொலை செய்யலாகாசென விதித்த ஏற்பாட்டைக் கடத்தல். இதற்கு உகாரணம் : கொலைமுத்தல், 'கொன்றான் கொலச்சொன்னான் கடசவறுத்தானட்டான்' என்று முதற்குறிப்பினையுடைய செய்யுள். (எ0)

சிறைக்கிடந்தார் செத்தவர்க்கு நோற்பார் பலநா
ஒருநாக்கிடந்தா ரொன்றிடையிட்டி னொரா - சிறைக்கிடந்து முற்றனைத்து முண்ணு தவர்க்கிடந்தார் மன்னவராய்கு கற்பனைததும் வாழ்வார் கலந்து.

ப-ரை. சிறை கிடந்தார் - சிறையின் கண் கிடந்தவரும், செத்தவர்க்கு நோற்பார் - செத்தவர்க்கு நன்மைவேண்டி உண்ணாது நோற்பவரும், பலநாள் உறை கிடந்தார் - பலநாளும் தாமது பிணிக்கு மருந்தாக உண்ணாது கிடந்தவரும், ஒன்று இடையிட்டி உண்பார் - ஒரு நாளிடையிட்டி உண்பவரு, பிறை கிடந்து - பிறையாய்விருந்து, முற்றனைத்தும் - அது நிரம்புமளவும், உண்ணாதவர்க்கு - உண்ணாதவரும் ஆகிய இவ்வைவருக்கும், ஈந்தார் - உணவு கொடுத்தவர்கள், மன்னவர் ஆய் - அரசராய்ப் பிறந்து, அனைத்தும் கலந்து கற்று - எல்லா தூல்களையும் ஒருமிக்கக்கற்று, வாழ்வார் - நீடுவாழ்வார்கள், எ -று.

க-ரை. சிறைகிடந்தார் முதலிய ஐவருக்கும் உணவு கொடுத்தவர்கள் சல்லிதறிவுள்ள அரசராய் கீதொ, ரிடு கொண்பதாய்.

வி-ரை. சிறை - சிறைச்சாலை, காவற்சாலை உண்ணாது நோற்றல் - உபவசித்தல். பலநாளுறை கிடந்தார் - பலநாளும் உண்ணாது கிடந்தவர் (லங்கணஞ்செய்தவர்). ஒருநாளிடையிட்டுன்பார்-இரண்டு நாளுக் கோர்க்காம உண்பவர் பிறைக்கிடந்து முற்றினதது முண்ணார் - சாந்நிராயண விரதங்காப்பவர், இவர் தவசிகளெனப்படுவர். வாழ்வார் என்றது பிறவியற்று என்று மொருதன்மையராய முத்தியுலகில் வாழ்க்கிருப்பார் என்றபடி. (எக)

என்றெடுத்தல் சூல்கூற்ற செய்தல் குழுவியை
யேன்றெடுத்தல் சூலேற்ற கன்னியை—யான்ற
வாழ்க்கலை யில்வைத்தல் பேரறமர வாற்ற
மொழிந்தார் முதுநாலார் முன்பு.

ப-ரை. என்று எடுத்தல் - தாய் தானின்ற குழுவியை யோம்பி வளர்த்தல், சூல் புறட்செய்கல்-சான்றகொண்ட சூல் யழியாது புறப்படுத்தல். குழுவியை - (வளர்ப்பவரில்லாத) குழுவியை, என்று எடுத்தல்-என்று வளர்த்தல்,சூல் வற்ற கன்னியை-சூல்கொண்ட கன்னியையும். ஆறது அழிகதானை - மிகவுழிந்தவனையும், இவ்வைத்தல் - தன் வீட்டில் வைத்துப் பாதுகாத்தலும், (ஆகிய இவ்வைத்தலும்) முது நாலார்-பந்தய நூலறிவுள்ள பெரிபேர், முன்பு - முற்காலத்தில், பேர் அறம ஆ-பெரிய அறமாக, அற்ற மொழிந்தார் - மிகவும் சொன்னார்கள், என்று.

க-ரை என்னெடுத்தல் முதலிய ஓர்தம் பெரிய அறமாக முற்காலத்தில் நூலறிவையுடைய பெரியோர் சொன்னார்கள் எனபதாம்.

வி-ரை. என்னெடுத்தல் என்னெடுத்தல் என்பவற்றில் எடுத்தல் வளர்த்தல் என்னும் பொருட்டு புறஞ்செய்தல்-வெளிப்படுத்தல், மகப்பெறுவித்தல் எனினுமாம். என்னெடுத்தல் - கண்டெடுத்த குழுவியை வளர்த்தல், சூலேற்ற கன்னி = கருப்பங்கொண்ட கன்னி.

ஆன்றவழிந்தான் - அழிந்த மனையான் என்றனு மொன்று. முதலாந்-வேதாகமாதிகளாகிய பழைய நூல்களை யாராய்க்கறிந்தவர். என்று வற்ற என்பவற்றிற்குப் பகுதி எல். பேரதமாமொழிந்தார் எனவியையும். (எஉ)

வலியழிந்தார் மூத்தார் வடக்கிருந்தார் நோயால்
நலியழிந்தார் நாட்டறையோய் நைந்தார்—மெலிவொழிய
வின்னவரா மென்றாராழிந்த வொருதுற்று
மன்னவராச் செய்யு மதித்து.

ப-ரை. வலி அழிந்தார் - வலியழிந்தவர், மூத்தார் - முதியர், வடக்கிருந்தார்-உழைத்துண்ணமாட்டாத சோம்பர், நோயால் நலியு அழிந்தார் - பிணியினால் நலிந்தழிந்தவர், நாட்டு அறைபோய் நைந்தார் - தமது நாடுவிட்டுப்போய்த் தளர்ந்தவர், (என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வைவருடைய) மெலிவு ஒழிய - தளர்ச்சி நீங்கும்படி, இன்னவர் ஆம் என்னார் ஆய - இன்னாராவரென்று ஆராயாமல், நந்த = கொடுத்த, ஒரு துற்று - ஒரு கவளவுணவு, (கொடுத்தவரை அடுத்த பிறவியில்) மதித்து - கனித்து, மன்னவர் ஆ செய்யும் = அரசாரச்செய்யும், எ - லு.

க-ரை. வலியழிந்தார் முதலிய வைவருக்கும் ஒருதுற்றுண்டு கொடுத்தவர் அவ்வறப்பயனால் அரசாப்பப் பிறப்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. வலி - சரீரபலம். மூத்தார்-வயது முதிர்ந்தவர். வடக்கிருந்தார் - உழைத்துண்ண மாட்டாத அசக்தர் நலியு - செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். அறைபோதல் - ஒடிப்போதல். இன்னவர் ஆம் என்னாராய் - உற்றார் அயலாரென்று ஆராயாமல். ஒருதுற்று - சிறிதுணவு எனினுமாம். ஒருதுற்றுக் கொடுத்தவர்க்கே இவங்னம் அரசாரசப்பிறத்தல் பயனெனின், விசேடமாக அன்னதா

னம் செய்பவர்க்குண்டாகிற பயன் இவ்வளவென்று மதித்துரைத்த
வ்யையாதென்றவாறாயிற்று. (௭௩)

கலங்காமை காத்தல் கருப்பஞ் சிதைத்தால்
விலங்காமை பேரறத்தால் லீற்றம்—விலங்காமைக்
கோடல் குழவி மருந்து வெருட்டாமை
நாடி அறம்பெருமை நாட்டு.

ப-ரை. கருப்பம் - வயிற்றுட் கருவானது, கலங்காமை - அழி
வாமல், காத்தல்-காத்தலும், (கருப்பம்)சிதைத்தால்-கருப்பம் சிதைத்
தால், இலங்காமை - (பிறர்க்கு) வெளிப்படாமல், பேர் அறத்தால்
ஈற்றம் - மறைப்பெயர்த்து வாங்குதலும், குழவி-குழவியை, விலங்
காமை கோடல்-இடைவிலங்காமற் செய்து கொள்ளுதலும், மருந்த -
(குழவிபிறந்து நோய்கொண்டால் அதற்கு) மருந்தும், வெருட்டா
மை - (அக்குழவியை) அச்சுறுத்தாமையும், (ஆயி இவ்வைவற்றினே
யும்) நாடின் - ஆராயின், பெருமை அறம் - பெரிய அறமென்று,
நாட்டு - நிலப்பெறுத்துவாயாக, எ - று.

க-ரை. கருப்பம் கலங்காமை காத்தல் முதலிய ஐத்தும் பேரற
மாக நாட்டுவாயாக என்பதாம்.

வி-ரை. கலங்காமை இலங்காமை விலங்காமை என்பன எதிர்
மறைவினையெச்சங்கள், இவற்றுள் ஆமை மூன்றும் வினையெச்ச
விருதிகள். வெருட்டாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். இலங்கு
தல் - பிறர்க்குப் புலப்படுத்தல், ஈற்றம் - ஈன்றல். விலங்காமை - வில
காமை. வெருட்டாமை யென்பதற்குப் பகுதி வெருட்டு, இது பிற
வினைப்பகுதி; தன்வினைப்பகுதி வெருள். அறம் பெருமையென்பன
மூன்பின்னாகமாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. (௭௪)

சூலாமை சூலிற் படுத்துன்ப மீன்றபி
னலாமை யேற்றால் வளர்ப்பருமை—சால்பவை

உல்லாமை வாய்ப்பு வறுபிபவ ருண்ணுமை
கொல்லாமை நன்றிற் கொழித்து.

ப-ரை. குலாமை (துன்பம்) - குல்கொள்ளாமையால் வருத் துன்பமும், குலின்பமும் துன்பம் - குலினுலுண்டாகுத்துன்பமும், ஈன்ற பின் ஏலாமை - குழலியைப் பெற்றபின்பு அதனை யேற்றுக் கொள்ளாமை, ஏற்றால் வளர்ப்பு அருமை - ஏற்றுக்கொண்டால் அதனை வளர்த்தவருமை, சால்பவை வல்லாமை - (வளர்த்தபின்னை) சால்புகுணங்களை மாட்டாமைமும், (ஆகிய இவ்வவைத்தினையும்,) வாய்ப்பு அறிபவர் - வாய்ப்பு உணர்வோர், கொழித்து-ஆராய்த்து, கொல்லாமை - ஒருயிரைக் கொல்லாமைமும், உண்ணுமை - (அதன் தசையை) உண்ணுமைமும், நன்று-நன்மையாம், எ-று.

க-ரை. குல்கொள்ளாமையால் வருத்துன்பமுதலியவைந்தினை யும் நன்குணர்த்த பெரியோர், ஒருயிரைக் கொல்லாமைமும் அதன் தசையை யுண்ணுமைமும் நன்றென்பதாம்.

வி-ரை. குலாமை - குல் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர். குலல்-கருக்கொள்ளல். வளர்ப்பு-தொழிற் பெயர். சால்பு - நிறைகுணம். வாய்ப்பவறிதல் - நன்குணர்த்தல். கொழித்தல் - ஆராய்தல். கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை. உண்ணுமை - உண்ணுண்ணுமை. கொல்லாமை உண்ணுமை யென்பன எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர்கள். ஆல் - அசை. (எடு)

சிக்கர் சிதடர் சிதலைப்போல் வாயுடையார்
துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்காற்—ஒருக்க
வருநோய்கள் முன்னுளிற் தீர்த்தாரே யின்ன
னொருநோயு மின்றிவாழ் வார்.

ப-ரை. சிக்கர் - தலைநோயுடையாரையும், சிதடர் - பித்துடையாரையும், சிதலைப்போல் வாய் உடையார் - வாய்ப்புற்றுடையாரை

யும், துக்கர் - கயரோய் கொண்டாரையும், துருநாரர் - மூலரோய் கொண்டாரையும், துக்குருகால் - ஆராயுமிடத்து, தொக்க - கூடி வருத்துகின்ற, அரு நோய்கள் - தீர்த்தற்கரிய நோய்களை, முன்னாளில் - முற்காலத்தில், தீர்த்தாரோ - தீர்த்தவரோ, இந்நாள் - இக்காலத்தில், ஒருநோயும் இன்றி வாழ்வார் - ஒருபிணியுமில்லாமல் சுகமாய் வாழ்த்திருப்பவர், எ-று.

க-நா. தலைநோயுடையார் முதலிய ஐவரையும் அவர்படுத்தன் பங்களினின்று முற்காலத்தில் ஒழித்தவரோ இக்காலத்தில் ஒரு நோயுமில்லாமல் வாழ்த்திருப்பவர் என்பதாம்.

வி-ரை. சிதல் - கறையான், அது இங்கு அது உறையும் புற்றைக் குறித்தது. துக்கம் - கயரோய் (கடியரோய்). துருநாமம் - மூலவியாதி. நோய் - துன்பம். முன்னாள் இந்நாள் என்றது முற்பிறப்பையும் இப்பிறப்பையும். (எசு)

பக்கம் படாமை யொருவர்க்குப் பாடேற்றல்

தக்கம் படாமை தவமல்லாத் - தக்கா

ரிழியினர்க்கே யானும் பசித்தார்க னீதல்

கழிசினங் காத்தல் கடன்.

ப-நா. ஒருவர்க்கு பக்கம் படாமை - எல்லாவுயிர்க்கும் ஒத்தலும், பாடு ஏற்றல் - படுத்துன்பமாற்றுதலும், தக்கம் படாமை - ஒரு பொருளினிடத்தும் பற்றுப்படாமையும் ஆகிய இம்மூன்றும், தவம் - தவத்தார்க்குரிய குணங்களாம்; தவம் அல்லா-தவஞ்செய்தலில்லாத, தக்கார்-தகுதியாகிய இவ்வாழ்வார்க்கு, இழி இனர்க்கேயானும் - இழி குலத்தார்க்கேயாயினும், பசித்தார்கண் ஈதல்-பசித்தவர்க்கு உணவு கொடுத்தலும், கழிசினம் காத்தல் - மிகுகோபத்தைத் தடுத்தலும், கடன் - குணங்களாம், ■ - று.

க-உர. பசுப்பாத மில்லாமை முதலிய மூன்றும் துறவறத்தார்
 கும், பசித்தவர்க்குணவு கொடுத்தலும் மிகுகோவத்தைக்காத்தலும்
 இல்லறத்தார்க்கும் தகுதியாகிய குணங்க ளென்பதாம்.

வி-ரை. பக்கம்படாமை-ஒருபசுபித்திற் சாயாமை, இது நடுவு
 நிலைமை யெனப்படும். தக்கம்-படாமை-ஒரு பொருளினும் பற்றின்றி
 இருத்தல். இழியினர் - இழிவாகிய இனத்தார். இனம் - குலம். ஆயி
 னும் எனற்பாலது ஆனும் எனத் தொகுத்தலாயிற்று. பசித்தார்கண்
 னன்பதில் கண் என்னும் ஏழனுருபு நான்கனுருபின் பொருளில் வந்
 தது. (என)

புண்பட்டார் போற்றுவார் மில்லாதார் போருயிரார்
 கண்கெட்டார் காலிரண்டு மில்லாதார்—கண்கண்பட்
 டாழ்ந்து நெகிழ்த்தவர்க் கீர்தார் கடைபோக
 வாழ்த்து கழிவார் மகிழ்ந்து.

ப-ரை. புண்பட்டார்கள் - போரின்கண்ணேபுதுத்து புண்பட்
 டவரிடத்தும், போற்றுவார் இல்லாதார்கண் - பாதுகாக்கும் களைக
 ணி மில்லாதவரிடத்தும், போது உயிரார்கள் - உயிர்போருந் தன்மை
 யையுடையவரிடத்தும், கண்கெட்டார்கள்-குருடரிடத்தும், கால்
 இரண்டும் இல்லாதார்கண்-இரண்டு கால்களுமில்லாதவராகிய முட
 வரிடத்தும், கண்பட்டு - கண்ணோடி, ஆழ்த்து நெகிழ்த்து-மனமிகுதி
 யாய் நெகிழ்த்து, அவர்க்கு - (புண்பட்டார் முதலிய) அவ்வைவருக்
 கும், ஈர்தார் - அவர் வேண்டுவனவாகிய உணவு முதலியவற்றைக்
 கொடுத்தவர், கடைபோக மகிழ்த்து வாழ்த்து கழிவார் - இடையூறு
 பட்டொழியாமல் கடைபோக மகிழ்த்து வாழ்த்து கழிவார், எ - று.

க-ரை. புண்பட்டவர் முதலிய ஐவர்க்கும் மனமிரங்கி அவர்
 வேண்டுவன கொடுத்தாரித்தவர், நெடுங்காலம் இடையூறின்றி மகி
 ழ்த்து வாழ்த்து கழிவார் என்பதாம்.

வி-ரை. புண்பட்டார் - போர்முகத்திற் சென்று காயம்பட்டவர். போற்றுதல்-பாதுகாத்தல். களைகண்-ஆதரவு, புகல். கண்கெட்டார் - கட்பார்வை யழிந்தவர் எனினுமாம். வேண்டுவன - உணவு முதலியவை. இடையூறு - தடை, துன்பம். கடைபோகவாழ்தல் - முடிவுபோக வாழ்தல். கழிதல் - உடம்பைவிட்டு நீங்குதல். (எஅ)

பஞ்சப் பொழுது பாத்துண்பான் காவாதா
எஞ்சா துடைபடையுட் போந்தெறிவா—எனஞ்சாதே
யுண்பதுமு னீவான் குழவி பலிகொடுப்பா
எண்பதின் மேலும்வாழ் வான்.

ப-ரை. பஞ்சப்பொழுது - சிறுவிலைக்காலத்தில், பாத்து உண்பான் - பலர்க்கும் பகிர்ந்து பின்பு தானுண்பவன், காவாதான்-தன்னிடத்துள்ள பொருளைக் காவாது பிறருக்கே யுதவுவான், உடைபடையுள்-உடைந்த தன் படையினுள்ளே, அஞ்சாது போந்து-அஞ்சாமற் புகுத்து, எறிவான் - (பகைவர் படையை)எறிந்து (தன்படையை உய்யக்கொள்பவன்), எஞ்சாதே - ஒருநாளுமொழியாமல், உண்பது - தானுண்பதை, முன் - முன்னே, ஈவான் - பிதர்க்குக் கொடுத்திப் பின்னுண்பவன், குழவி பலிகொடுப்பான் - பசித்த குழவிகளுக்குச் சோறளிப்பவன், (ஆகிய இவ்வவைவரும்) எண்பதின் மேலும் - எண்பது வயசுக்கு மேலும், வாழ்வான் - சுகமாக உயிர் வாழ்ந்திருப்பான், எ - று.

க-ரை. பஞ்சக்காலத்தில் பலர்க்கும் பகிர்ந்து பின்பு தானுண்பவன் முதலிய ஐவரும் எண்பது வயதுக்குமேலும் சுகமாக உயிர் வாழ்ந்திருப்பார் என்பதாம்.

வி-ரை. பஞ்சம் - சிறுவிலைக்காலம். பகுத்து எனற்பாலது பாத்து என மருஉவாயிற்று. அஞ்சாது போந்து எனவியையும். பஞ்சப்பொழுது என்பதனீற்றில் ஏழனுருபு தொக்கது. குழவிபலி-ரான்

காம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். பவி - சோறு, வாழ்வான் என்ற குறிப்பால் எண்பது வயதைக் குறித்தது. வேண்டப்படுவன வாகிய இசையெச்சங்கள் வருவித் துரைக்கப்பட்டன. பாத்துண்டல் எல்லாக்காலத்தும் பேரறமேயாயினும் சிறுவிலைக் காலத்தில் அது செய்தல் மிகச்சிறந்து காட்டுமென்பது தோன்ற 'பஞ்சப்பொழுது பாத்துண்பான்' என்றும், அச்சிறப்பு நோக்கியே அத்தனை முன்னெடுத்தும் கூறினார். (எக)

வரைவில்லாப் பெண்வையார் மண்ணைப்பட்டுறேறார்
புரையில்லார் நள்ளார்போர் வேந்தன் வரைபோற்
கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார் வழங்கார்,
கொடும்புலி கொட்கும் வழி.

ப-ரை. வரைவு இல்லா-விவாகமில்லாத, மண் - (பொதுப்) பெண்டிரை, வையார் - (தமக்கு மனைவியாகத் தமது வீட்டில்) வைத்துக்கொள்ளார்; மண்-நிலைபெற்றதை-நடைவழியுடைய, புற்று-புற்றின்மேல், ஏறார் - ஏறமாட்டார், புரை-இல்லார்-தமக்கொப்பில்லாதாரை, நள்ளார் - நட்புக்கொள்ளார், தபார் வேந்தன் - போர்த் தொழிலில் வல்ல அரசனது, வரைபேல் - (உருவத்தால்) மலைபோன்ற, கடுங்களிறு - கடுங்களிறு விட்டுழி - விடுபட்டவிடத்து, செல்லார் - அதனெதிரே போகார், கொடும்புலி-கொடிய புலிகள், கொட்கும் - சுழலாநின்ற, வழி - காட்டுவழியில், வழங்கார்-நடவார் (அறிவுடையார்), எ - று.

க-ரை. அறிவுடையார் பொதுப்பெண்டிர் விழைவு முதலியவற்றைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி-ரை. வரைவு-வரைதல், தொழிற்பெயர்; இது மணஞ் செய்தல் என்னும் பொருளது. வரைவில்லாப்பெண் என்றதனால் பொதுப் பெண் என்பது விளங்கிற்று. இவர் ஒருவரையே மணம்புரிந்துகொ

ள்ளாது பலர்க்கும் போகமா தரா யிருத்தலால் இவர்க்குப் பொதுப் பெண்டிர் என்னு மிப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. மண் ணை என்பதற்கு மிகுதியாக ணைந்த எனினுமாம். மிகுதியாக ணைந்தலாவது பழைய தாய்த் தலைமழுங்கி யிருத்தல். புரை - ஒப்பு. இல்லார் - இல்லாரை யெனப் பொருள்படலால் இரண்டனுருபு தொக்கது. வரைபோல் என்ற வுலமையால் உருவப்பெருமையும் கருநிற முதலியனவுங் கொள்க. கடுமை - கொலைத்தொழில் வன்மை. விட்டவுழி விட்டுழி யெனத் தொகுத்தல் பெற்றது. கொட்கல் - சுழல்ல். கொடுப்புவி கொட்கும் என்னும் அடையால் வழி காட்டுவழி யென்பது பெறப் பட்டது. வைவார் முதலியவற்றிற்கு வினைமுதலாகிய அறிவுடையார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. (அ0)

தக்கார் வழிகெடா தாகுந் தகாதவ
ருக்க வழியரா யொல்குவர்—தக்க
வினத்தினு னாகும் பழியும் புகழு
மனத்தினு னாகு மதி.

ப-ரை. தக்கார் - தகுதியுடையாரது, வழி - சந்ததி, கெடாது ஆகும் - என்றுத் தளராது விருத்தி யடைவதாகும்; தகாதவர் - தகுதியற்றவர், உக்க வழியராய் - அழிந்த வழியை யுடையவராய், ஒல்குவர் - தளர்வார்; பழியும் புகழும் - (ஒருவனுக் குளவாகும்) பழியும் புகழும், தக்க இனத்தினுன் ஆகும் - அவன்சேர்ந்த இனத் தினு லுளவாகும்; மதி - அறிவானது, மனத்தினுன் ஆகும் - (ஒருவ னது) மனத்தினளவே யுண்டாகும், ஏ-று.

க-ரை. தகுதியுடையார் சந்ததி யென்றங் குன்றாது எழில் பெற்று விளங்கும்; தகுதி யில்லாதார் சந்ததி குன்றிக் குறையும்; ஒருவனுக்குப் பழியும் புகழும் அவன் சேர்ந்த இனத்தினு லுளவா கும்; அறிவானது அவனது மனத்தினளவே யுண்டாகும் என்பதாம்.

வி-உர. தக்கார் - சகுதியுடையார் (நடுநிலைமை யுடையவர்). தகாதவர் அஃதில்லாதவர். இவ்விருவர்க்கும் எச்ச முண்மையும் இன்மையும் குறிக்காததால், 'தக்கார் வழிகெடா தாகும் தகாதவர், உட்க வழியமா யொல்ருவர்' என்றார். "தக்கார் தகவில ரென்ப சுவர வா, எச்சத்தாற் காணப் படும்" என்பது திருக்குறள் எல்லார்க்கும் அறியு அவரவர் மனத்தனதாயினும் அது அவரவர் சேர்ந்த இனத் தளவாகவே விளங்கும் என்பது தோன்றுமெண்ணம், 'தக்க வின த்தினு னாகும் பழியும் புகழும்' என்றார். 'மனத்தானு மாந்தர்க் குண ர்ச்சி யினத்தானும், இன்னு னெனப்படுஞ் சொல்' என்பது திருக் குறள். தக்க வினத்தினு னாகும் பழியும் புகழும் என்றாயினும் தீயினத்தாற் பழியும் நல்லினத்தாற் புகழும் உள்வாமெனக்கொள்க.

கழித்தவை தானிரங்கான் கைவாரா நர்சா
நிகழ்த்தவை யின்புற நில்லார்—மொழித்தவை
மென்மொழியா ஆன்மொழிந் தோனோல் விண்ணோரா
லின்மொழியா லேத்தப்படும்.

ப-உர. (ஒருவன்) கழித்தவை - இரந்த பொருட்கு, தான் இரங்கான்-தானிரகாதவனும், கைவாரா-தனக்குக் கைவராதவற்றை, நசகான் - விருப்பி வருங்காதவனும், இகத்தவை - பெரியோரா லிகழப்பட்டவற்றை, இன்புறன் - விருப்பாதவனும், நில்லார் - பொருளில்லாதவர், மொழித்தவை - இரந்து வேண்டிக்கொண்டவ ற்றை, மென்மொழியால் - இன்சொல்லோடு, உன் மகிழ்த்து - மன மகிழ்த்து, ஈவான் - கொடுப்பவனும், ஏல் - ஆயின், (அவன்) விண் ணோரால் - சேவர்களால், இன்மொழியால் - இன்சொற்களால், ஏத் தப்படும் - துதிக்கப்படுவான், எ-று.

க-உர. ஒருவன் இரவலர் விரும்பின பொருள்களை இன்சொல் லோடு வறுவகுதல்முதலிய நற்செயல்களை யுடையானாயின், அவன்

தேவர்களால் இன்சொற்களைக்கொண்டு துதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

வி-ரை. சுழித்தவை - நிகழ்தவை. இரங்கல் - அது தபித்தல். கைவாரா - கைகூடாதவை. நரசல் - விரும்பல், இது நத்தல் எனவும் வழங்கும். இந்நத்தவை - பழிக்கப்பட்டவை, அவை தீசெயல்கள். இன்புறல் - விரும்பல். பூல்லார் - ஒரு பொருளு மில்லாதவறியர் மொழிந்தவை - கேட்டவை மென்மொழி - பணிமொழி. ஏல் எனின என்பதன் மரூஉ. விண்ணோர் - சுவர்க்க லோகத்தை யுடமாகவுடையவர், இது இடத்தான் வந்தபெயர். (அஉ)

காடுபோற் கட்கினிய வில்லம் பிறர்பொரு
ளோடுபோற் றுரம் பிறந்ததா—பூடுபோய்க்
கோத்தின்ன சொல்லாளுய்க் கொல்லானேற் பல்லவ
ரோத்தினு லென்ன குறை.

ப-ரை. (ஒருவன்) கட்கு இனிய - கண்ணுக்கினிய, இல்லம் - பிறருடைய இல்லத்தை, காடுபோல் - காடுபோலக்கொண்டு விரும்பாமல், பிறர் பொருள் - பிறர்பொருளை, ஒடுபோல் - ஒடுபோலக் கொண்டு விரும்பாமல், தாரம் - பிறன் மனையானே, பிறந்த தாய - தான் பிறத்தற் கிடமாயிருந்த தாயாகக்கொண்டு விரும்பாது, ஊடு போய் - பிறரிடத்தே சென்று, கோத்து - தொடுத்தது, இன்றா சொல்லாளுய்-பழிமொழிகளைச் சொல்லாதவளாய். கொல்லானேல் - ஒருயிரையுக் கொல்லாதவளாயின், (அவனுக்கு) பல்லவர் - பெரியார் பலரும் கூறிய, ஒத்தினால் - நூல்களால், என்ன குறை - என்ன குறையுண்டு, எ-று.

க-ரை. ஒருவன் பிறரது அழகிய இல்லத்தைக் காடுபோலவாய், பிறர்பொருளை ஒடுபோலவுட், பிறன் மனையானேத் தன்தாயாகவும்கருதி விரும்பாமல், பிறன் பழித்துணையாமல், ஒருயிரையுக் கொ

ல்லா திருப்பாளுயின், அஹனுக்குப் பெரியோர் சொல்லிய நூல்களால் என்ன குறையுண்டு என்பதாம்.

வி-ரை. காடுபோல் என்றதனானே கருதலும் வீரும்பாமையும் பெறப்பட்டன. பிறர்பொருள் ஸுபோல் என்றதற்கும், தாரம ப்ர நதசாய் என்பதற்கும் இவ்வாறே யுரைத்துக்கொள்க. பிறர் என்பது இல்லத திற்கும் தாரத்திற்கும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. கோததல்-கற்பிததல் (கோவை செய்தல்) பல பெரியோர்சொன்ன நூல்களிற் பொதுதிருப்பது வேதசாரமேபாதலால் அவற்றை 'தது' என்றா. ஸுத்து = வேதம். என்னகுறை யென்றது அநூல்களால் அவனைக் குறைகூறக் கிடந்த தொன்றுமில்லை யென்றாடி. (அங்)

தோற்கன்று காட்டிக் கறவார் கறத்தபால்
பாற்பட்டா ருண்ணார் பழிபாவம்—பாற்பட்டா
ரேற்றவா தின்புற்று வாழ்வன விடழியக்
கூற்றுவப்பச செய்யார் கொணர்ந்து.

ப-ரை. பாற்பட்டார் - நன்னெறியின்பாற்பட்டவர், தோல் கன்று காட்டி - தோலாற்செய்த கன்றினைக்காட்டி, கறவார் - பசுவைக் கறவார்; பாற்பட்டார் - நன்னெறிப்பட்டவர், கறத்தபால் - அவ்வாறு கறத்தபால், உண்ணார் - பருகார்; பழி பாவம் = பழியையும் பாவத்தையும், பசுவை - தம்மே லேற்றுக்கொண்டு, அவா வாது-விரும்பாமல், இன்புற்று - தம் கிளைகளோடு இன்புற்று, வாழ்வன-வாழ்வனவாகிய உயிர்களை, ஈடு அழிய-(அவற்றின்) பெருமை குன்ற, கொணர்ந்து-கொண்கிவந்து, கூற்று உவப்ப செய்யார்-கூற்று வன் விரும்பக் கொலைசெய்யார், எ - று.

க-ரை. நன்னெறிப்பட்டவர் தோற்கன்று காட்டிப் பசுவின் பாலைக் கறத்தல் முதலிய தீசெயல்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

வி-நா தோற்கின்ற காட்டலாவது இறந்தபோன கண்ணின்
சோலையுட்புத்து அந்நணுள்ள பைககோலைப் பொறுத்து அதனை உயிர்க்
கன்றுபோல் அதன் தாய் பசுவருக்குக் காட்டிதல். பாற்பட்டார்
என்பது உறவார் என்பதனோடு கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. பழிபா
வம் - உமமைத்தொகு அவாவாது என்றபாலது அவாது எனத்
தொகுதலாயிற்று. இப்பூற்று வாழ்தல் - மனமகிழ்ந்து வாழ்தல்.
செய்தல் - கொலைசெய்தல், இது கூறுவதென்ப என மேல்வருதலாற்
பெறப்பட்டது. (அச)

நகையொடு மருநிரம் கட்டார்க்கு வாரம்
பகைபொடு பாட்டுரையென் றைந்து - தொகையொடு
மூத்தோ ரிருநதுழி வேண்டா முது நூலுள்
யாததா ரறிந்தவ ராப்து.

வி-நா நகையொடு-சிறிப்புடன், மந்திரம் - செவிச்சொல்லுட,
கட்டார்க்கு - தம உறநாடுபொருட்டு, வாரம் - பகைபாசன பைக
லுட, பகையொடு - பலரோடு பகை கொள்ளுதலுடனே, பாட்டு
உரை - பாட்டுக்குப் பொருள் சொல்லுதலுட, என்ற - எரது சொல்
லப்பட்ட, ஐந்தாம் - இவ்வைந்தாம், தொகையொடு - கூட்டத்தோடு,
மூத்தோர் - பெரியோர், இருநதுழி - இருக்குமிடத்தில், வேண்டா
ர் - செய்யலிடுமார் அறிவுடையோர், (இந்த நீதினய) ஆயநது
அறிந்தவர் - ஆராயநதறிந்தவர், முது நூலுள் - பழைய நூல்களில்,
யாததார் - கட்டுரைத்து வைத்தார், எ-று.

க-நா பெரியோர் கூடியிருக்கு மிடத்தில், நகைமுதலிய ஐந்
தனையும் அறிவுடைமோர் செய்யா ரென்பதாம்.

வி-நா. நகை - தொழிற்பெயர், பகுதிக்கு, விசுதி ஐ. மந்தி
ரம் - இரகசியம், அது இருக்கு செவிச்சொல்லின் மேலதாயிற்று.
வாரம் - அன்பு, அது இங்குப் பகைபாசனத்தைக் குறித்தது. பகை -

பிளவுபடல் (வேறுபடல்); இதற்குப் பகுதி-பகுதி, ஐ-தொழிற் பெயர் விசுதி, இகளை விரோதமென்பர் வடநூலார் உரை-உபாய உதல். என்றும் என்னைன்றும் எனத் தொகுத்தல் பெற்றது. மொழி கொஞ்சல், இதுவும் தொழிற் பெயர்; பகுதி - தொகு, விசுதி-ஐ. சூத்திரம்-வயதானும் அறிவானு முநிர்தைவர் இருக்குழி இருந்த வாயி மென்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்; உழி - இடம். யாதல் - பொதித்துவைத்தல்; “செவீச சொல்லுஞ் சொந்தகையு மறிபொருதல்” என்ற பெரியா சகத்து” என்னுந் திருக்குறையி கற்குதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

(அ1)

வைபவ ஒருவ னினிநிப வாழ்ததய
தெய்வா ளுரையை யறிவானே—ஒழை
வறிவறி யசுவாண் டெனவுரைப்பார் வாயுட்
டறிவெறியார் தக்காரே தாம்.

(அ2)

..... (அ3)

..... (அ4)

..... (அ5)

..... (அ6)

..... (அ7)

.....

தெய்வமன் னென்றா அ யததன்
தெய்வம் தவிர்ப்பா னிவைபென்னும் தெய்வமன்
தெய்வம் தவிர்ப்பா னிவைபென்னும் தெய்வமன்

சத்தமெய்து நானா தநுந்கந் சமயமே
வித்தகர் கண்டயி லொளித்தான்—தத்தகத்
— சிவ வைத்து மறிவான் தலையாப
சிறப்பிற் சிட்டன் சிறந்து.

11-ரை. சத்தம்-வழக்குறாலும்,மெய்யானம்-சொன்முடி புநா
ம்,தருக்கம் - தருக்கநூலும். சமயம் - சமயங்லும், வித்தகர் - அறி
வன்மிக்கோர், கண்ட - செய்த, வீதி - வீட்டுவதும், உண்ணிட்டு -
உட்பட,அத்தக இவ்வைத்தும்-அத்தகைமையானவ்வைத்துநீயாய்,
அதன் அறிவான் - அழகையறிபவன், சிறப்பின் - ஆலோசிக்கு
மிடத்தில், சிறந்து - சிறப்படைத்து, தலை ஆய சிட்டன் - தலைமை
யாய் சிட்டனாவான், எ-று.

க-ரை. சத்தநால் முதலிய ஐந்துமறித்தவன் தலைமைபெற்ற
சிட்டனென்று சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

வி-ரை. ஆங்கு-அகை. சிட்டன்-மேலானவன். தலை-தலைமை
(முதன்மை). சிறத்தல் - மேம்படுத்தல். தருக்கம் - சமயசாத்திரம்.
சமயநால்-உட்சமயம் புறச்சமயங்களைப் பிரதிபாதிக்குந் நூல்கள்.

கண்ணுங்காற் கண்ணுங் கணிதமே யாழிதே
டெண்ணுங்காற் சாமீத யிலைநறுக்கி—டெண்ணுத
லிட்டளில் வைத்து மறிவா னிடையாய்
சிட்டனென் டெண்ணப் படும்.

ப-ரை. கண்ணுக்கால் - கணக்குமிடத்து, கண்ணுந்-கணக்
தத்திய, கணிதம் - கணிசமும், யாழிதே-யாழினான், எண்ணு
ககால் - ஆலோசிக்குமிடத்து, சாமீத-சர்வமரைத்தல். இலை நறுக்க
வட்டி - இலைகின்றி, எண்ணுதல் - எண்ணல், இட்ட-வற்படுத்தப்
பட்ட, இவ்வைத்தும் - இந்நூலுக்குமேயுரியும், அறிவான் -

அறிந்து செய்யவல்லவன், இடை ஆய சிட்டன் என்று-இடையாகிய சிட்டன் என்று, எண்ணப்படும் - எண்ணப்படுவான், என்று.

க-ரை. கணிதனால் முதலிய ஐந்தினையும் கற்றுவல்லவன் இடையாகிய சிட்டனென்று சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

வி-ரை. கண்ணுங்கால் எண்ணுங்கால் என்னும் வினையொச்சங்கள் எண்ணப்படும் என்றும் வினையொகாண்டு முடிக்கன. இடில் கணிதம், யாழ்பாடித்தல், சரசுமரத்தல், இலங்கைத் தல், அவற்றை மெண்ணுதல் என்றைநதுதொழில்க ளடங்கியிருக்கின்ற நாமத்து-முதலிலைத் தொழிற்பெயர். இட்ட என்னும் பெயரொச்சம் ஐந்தை என்னும் எண்ணுப்பெயர்கொண்டு முடிந்தது. அறிவான்-வினையொகையுட்பெயர். கண்ணல்-கிணைத்தல். (கச)

த1 வரில் னாப்பன்கு நன்னாதா னாய்ப்பொரியார்ப்
பேணில னாப்பரிடர் சேவகஞ்—யேணில்
பொருத்திய பூன்முலையார் சேரிகைத் தில்லான்
பருத்தி பகர்வுழி பாய்.

ப-ரை. நாண் இலன் - நாணமில்லாதவன், நாய்-நாயோடொப்பான்; நன்கு நன்னாதான் - நன்மைடாகப் பிறரொடு நட்புக்கொள்ளாதவன், நாய்-நாயோடொப்பான்; பெரியார்-பேணிலன்-பெரியாரைப் பேணாதவன், நாய்-நாயோடொப்பான்; பிறர் சேவகன்-பிறரிடத் துச சேவகஞ்செய்துயிர்வாழ்மீவான். நாய் - நாயோடொப்பான்; ஏன் இல் - பெருமையில்லாத, பூண் பொருத்திய-அபரணங்களையுடைய, முலையார்-தனங்களுையுடையவராகிய பொதுப்பெண்டிர் வாழ்கின்ற, சேரி - சேரியின்கண், கைத்து இல்லான்-கைப்பொருளின்றி அவர் மீதள்ள ஆசையாற்சென்று திரிவோன், பருத்தி பகர்வுழி-பருத்தி வீற்குமிடத்திற் போய்கிற்கின்ற, நாய் - நாயோடொப்பான், என்று.

சு-நர. நாணமில்லாதவன் முதலிய ஜவரும் நாயைவிகர்ப்பார் என்பதாம்.

வி-நர. அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற மக்கள் அப்பேற்றக்குரிய நானுடைமை முதலிய பெருங்குண மில்லாதி அவர் மிகவும் இழிபிறப்பினரென் றெண்ணப்படுவாராதலின் அவரை 'நாய' என்னிழிததுக் கூறினார். இழிவிற் கெல்லையாய்ச் சிறுதுதிப்பது நாயென்றல வெளிப்படை. நாணிலன் முதலியோரை ஒருவர்க்கொருவர் இழிவிற் சிறுதோராக வுப்த்துணர்தது கொள்க. குலப்பெண்டிருள் பூனின்முலையாருப்பினு மிருக்கலாம்; பொதுப்பெண்டிர் அவ்வாறிருக்கலாகா தென்றற்கு, 'பொருத்திய பூண்முலையார்' என்றார். ஸ்வர் பூண் முலையாராயிருத்தல் ஆடவரை மயக்குதற்கென்க. சேரி-சேரு. வண் - மனநிலை யெனினுமாம். (கரு)

நானொளிது பெண்மை நகையெளிது நட்டானே
லேனொளிது சேவக னேற்றொரியார்ப—பேனொளிது
கொம்பு மறைக்கு டிடையா யளியன்மீ
தம்பு பறத்த லரிது.

ப-ரை. கொம்பு-வஞ்சிக்கொம்பை, மறைக்கும்-மறைக்கின்ற, இடையாய்-இடையையுடையவனே, பெண்மை - (ஒருத்தி) பெண்மைக்குணமுடையளாயின், (அவளுக்கு)நாண் எளிது-நாணமெளிதாகும்; நட்டானேல்-ஒருவனோடொருவன் நட்டானாயின், (அவனுக்கு) நகை எளிது-மகிழ்த்து நகுதலெளிதாகும்; சேவகனேல் - ஒருவன் சேவகனாயின், (அவனுக்கு) வண் எளிது-வல்செலுத்த லெளிதாகும்; பெரியார்-குணத்தாற் பெரியாராயின், (அவர்க்கு) பேண் எளிது-பிறரைப் பேணுத லெளிதாகும்; அளியன்மீது-(யாவரிடத்தும்) அருளுடையான்மேல், அம்பு பறத்தல் - பிறரெய்யும் அம்பு விவாந்து செல்லுதல், அரிது - அரிதாகும், எ-று.

க-வ. பெண்குணமுடையான் முதலாயினோகிய ராவரிடத
தில் நான் முதலியவை யுளவாக வெளிதாருந்; யாவரிடததும் ஒரு
குடையான்மேல், பிறரெய்யும் அம்பு விதைத்து செல்லுதல அரி
தாரு மென்பதாம்.

வி-ரை. கொம்புமறைக்கு மிடையாய் என்றது மகந்ரு முன்
னிலை (வீளி). கொம்பு - பூங்கொம்பு எனினுமமையுந். நான்-நான்
டைமை. பெண்மை - பெண்மைக்குரிய குணங்கள்; அவை: நான்
மடம், அசகம், பயிர்ப்பு என்பனவாம். நடடல்-நட்புக்கோடல் (சுரு
கிசுதல்). நான் பேண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். சேவகை -
வீரன். ஏண் - வலி. அளி - யாவர்மீதும் ஒருதன்மைத்தாய் ஒரு
குடையை; இதுவாயிலாக அன்னதானம் முதலியவை சிசுமுக
லான் ஈகையாளனை 'அளியன்' என்றார். பறத்தல்-வினாநதுசேரல்.

இன்சொலா னாகுங் கிளைமை யியல்பில்லா
வன்சொல்லி னாகும் பகைமைமன்—மென்சொல்லி
னேய்வில்லா வாராருளா மவ்வரு ணன்மனத்தான்
யினில்லா வீடாய் விடும்.

ப-ரை. இன்சொலான் - (ஒருவன் சொல்லும்) இன்சொல்லி
னல், கிளைமை - உறவாந்தன்மை, ஆகும் - உளதாகும்; இயல்பு இல்
லா - நற்குணமில்லாத, வன்சொல்லின் - வன்சொல்லினால், பகை
மை - பகைகள், ஆகும்-உளவாகும்; மன்-மிகுதியாகிய, மென்சொல்
லின்-மென்சொல்லினால், ஒய்வு இல்லா-தளர்வில்லாத, ஆர் அருள் -
அரிய அருளானது, ஆம் - உண்டாகும்; அ அருள்-அந்த அருளின
லாகிய, நல் மனத்தால்-(ஒருவனது)நல்லமனத்தினால், வீவு இல்லா-
அழிவில்லாத, வீடு ஆய்விடும் - வீடு உண்டாய்விடும், ■ - று.

க-ரை. இன்சொல் முதலியவற்றால் உறவு முதலியவை யுளவாக
மென்பதாம்.

வி-ரை. இன்சொல்-உறவாகிய உறுதியைத் தருஞ்சொல். வன்
சொல் - பகையாகிய அழிவைத் தருஞ்சொல். இயல்பு-குணம்; அது
பெரு நற்குணத்துக்காயிற்று. கிளைமை பகைமை யென்பன அவற்
றையுடையார் மேலனவாதலால் பண்பாகுபெயர்கள். மன் - அசை
நிலை யெனினுமாம். அருள்பெற லரும்பேறுதலால் அதனை 'ஆருள்'
என்றார். வீவு - அழிவு; இது தொழிபெயர். வீடு-முத்தி. ஆய்விடும்
என்பதில் வீடும் துணிவுப்பொருண்மை விருதி. (கௌ)

தக்க தினையான் தவஞ்செய்வ னூண்மறுத்த
தக்கது கற்புடை யாள்வனப்புத்-தக்க
தழ்ந்தண்ணென் றோளா ளறிவில் ளாயி
விழற்கண் முயிருய் வீடும்.

பி-ரை. இனையான் - இனையவன். தவம் - (துறந்து) தவஞ்செய்
தல், தக்கது - தகுதியுடைத்து; செல்வன் - செல்வமுடையோன்,
"பாண் மறுத்தல் - உணவு வெறுத்து விரதவகாத்தல், தக்கது-தகுதி
யுடைத்து; கற்பு உடையான் - கற்புடையவனது, வனப்பு - அழகா
னது, தக்கது-தகுதியுடைத்து; அழல்-மெருப்பு, தண் என்-தண்ணி
தென்று சொல்லாதற்குரிய, தோளார் - தோள்-இயுடையவனாகிய
ஒருவன் மனைவியானவள், அறிவு இலன் ஆயின்-அறிவற்றவளாயின்,
நிழல்கண் - நிழலினிடத்து, முயிறு ஆய்விடும்-முயிற்றோடொக்கும்,
எ - ம.

க-ரை. இனையான் முதலியோர் தவஞ்செய்தல் முதலியவை
தகுதியுடையன; ஒருவன் மனையாள் அறிவின்றி யொழுக்குவளாயின்
உவ்வொழுக்கம் நிழலில் முயிறிருந்தாற்போலும் என்பதாம்.

வி-ரை. இனையான்-இனமைப்பருவமுடையவன். "உற்றநோய்
நோன்றல்" முதலிய தொழில்-என் முதுமைப்பருவத்தில் செவ்வனே

கடத்த லியலாதாதலால், 'தக்க தினையான் தவம்' என்றார். ஊண்மறுத்தல் என்றதனால் உபவாசாதிசனென்பது பெறப்பட்டது. 'கற்புடையாள் வனப்புத் தக்கது' என்றமையால், கற்பிலாள் வனப்புத் தகுதியற்றது என்பது தானே வெளியாயிற்று. 'அழுற்றண்ணென்றோளாள்' என்றது தோளின் தண்மை மிகுதியைக் குறித்தது. அறிவிலன்-அறிவின்றி யொழுக்குதலுடையாள். நிழல்-மரநிழல். முயிறு - ஸர்வகை யெறும்பு. (கூடி)

பொய்யாற் சுவர்க்கம்வா யானிரயம் பொருள்செய்யா
மையார் மடந்தையால் வாழ்வினிது - மெய்யன்றான்
மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணுப் திகன்று
லெத்தவ மாளும் படல்.

ப-ரை. பொய்யால்-பொய்க்நெறி யொழுக்கத்தால், சுவர்க்கம் - சுவர்க்கமுளதாம், வாயால் நிரயம் - மெய்க்நெறி யொழுக்கத்தால் நிரயமுளதாம், பொருள்செய்ய ஆம் - பொருள்தேடுதல் இனிதாரும், மை ஆர் - குற்றம்பொருத்திய, மடந்தையால் - மனையாளோடு கூடி, வாழ்வு - இல்லின்கண் வாழ்தல், இனிது - இனிதாம், (என்று சிலர் சொல்லுதல்) மெய் அன்று ஆல்-மெய்யன்றாதலால், மை தக நீண்ட-மையெழுதத் தகுதியாக நீண்ட, மலர் - குவிலாமலர்போன்ற, கண்ணாய் - கண்ணையுடையாளே, எத்தவம் - எவ்வகையாகிய தவத்தை யாயினும், ஆன்படல் உம்-ஆளுதலைச் செய்தலும், தீது அன்று - தீதன்று (நன்மையேயாம்), ஏ - று.

க-ரை. பொய்க்நெறி யொழுக்கத்தாற் சுவர்க்கமுண்டு என் தல் முதலிய வீண் வார்த்தை பேசுவாரும் உளர், ஆயினும், தவஞ் செய்தலும்மெய்க்நெறி யொழுக்கமுமே சிறந்தன வென்பதாம்.

வி-ரை. பொய் - பொய்க்நெறியி லொழுதுதல். வாய்மையால்
எனற்பாலது வாய்மையுண் னைம குறைத்துநின்றது. செய-முதனிலைத்
தொழிற்பெயர். மை - அஞ்சனம், கருமையெண்ணுமாம். தகுசல் -
பொருட்துதல். மலர் - என் வானா கூறினோதும் கண்டதுக்குவமை
யாகப் புணர்க்கப்பட்டதனால் குவளைமலரென் னுரையுரைக்கப்பட்
டது. திதன்று என்றமையால் நன்றும் என்றவாறாயிற்று. 'எத்தவமா
நூற் படல் திதன்று' என்றமையால் இவ்வாழ்வொழித்துத் தவத் தின்
மேற் சேறலே நன்றென்பது தெற்றென விளங்கிற்று. (௩௬)

புல்லறத்தி னன்று மனைவாழ்க்கை போற்றுநா டத்தே
எல்லறத்தா ரோடு நடக்கலா—நல்லறத்தார்
கட்டிட்டுண் டாற்றவாழ்ந் தார்கலோ யிம்மைபி
லட்டிட்டுண் டாற்றவாழ் வார்.

ப-ரை. புல் - அறத்தின் - புல்லிய ஆறவறத்தினும். மனைவாழ்க்
கை - இவ்வாழ்க்கையானது, நன்று - நன்மை பயப்பதாய்; போற்று
உடைத்தேல் - (இவ்வாழ்க்கைநெறியிற் றவருது அதனை) போற்றி
பொழுதுகின், நல் அறத்தாரோடு நடக்கலாம்-நல்ல ஆறவறத்தாரோடு
வைத்தெண்ணப்படலாம்; நல் அறத்தார்க்கு - நல்ல ஆறவறத்தார்
க்கு, அட்டு - சமைத்து, இட்டு-பகிர்ந்திட்டு, உண்டு - (பிறகு) தாம
முண்டு, ஆற்ற வாழ்ந்தார்களே-மிகவுமினிதாக (முற்பிறப்பில்) வாழ்ந்
தவர்களே, இம்மையில் - இப்பிறப்பில், அட்டு இட்டு உண்டு-சமைத்
திட்டுண்டு, ஆற்ற வாழ்வார் - மிகுதியாக வாழ்க்திருப்பவர், எ - ஆ.

க-ரை. ஆறவறத்தார் முதலியோர்க்குக் கலைஞாயிருத்தலால்
இவ்வாழ்க்கையே சிறந்ததென்பதாம்.

வி-ரை. மனைவாழ்க்கை நன்று என்றதனாலே ஆறவுதிது என்
பது தானே விளங்கிக்கிடக்கவும் புல்லறமென்றல் மிகையாகாதோ

[illegible]

சுவது நன்முதி நோமை நல்லவர்

மேலது நன்றுமே வாதோ—மேலவாது

போட்டுத் தலைநீர்ந்த மேலு ழயர்க்குகடே

செய்தி (b) க்கு அமைந்திருக்கிறது.

ப-ரை. ஸ்வது-(பிரிர்க்கு ஒரு பொருளை) கொடுப்பது. நன்று = நன்மையாம்; சயானம்-கொடாமை, நீதி-தீமையாம்; நல்லாற-நல்லொர், மேலா தாரோம் - பொருதாரதலரோம், மேவது-பொருந்நியிருப்பது, நன்று = நன்மையாம்; ஸ்வது-இடையறாமல், கேட்டு - (நன்னெறிக் குக் காணமாகிய நூற்பொருளை) கேட்டு, தலை - (அங்கநெறியின்) கண்ணே. நிற்க - நிற்கலெய்செய்க; (நின்றால் அங்களை) கேடு இல் - அழிவில்லாத, உயர் - உயர்ந்த, கதிக்கு - வீட்டுநெறியின்கண்ணே, ஸ்டு - விரைந்தசெல்லுஞ் செலவினகண், தவ ஊர்ந்து நித்கும் - மிகுதியாக மேம்பட்டு நிற்கும், எ - று.

க-ரை. பிறர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பது நன்று; கொடாமை தீது; பொருந்தாதவரோடும் பொருந்தியிருப்பது நன்று; நன்

ஹற் பொருளைக்கேட்டு நன்னெறியில் நிற்கக்கடவன்; அங்கிலை அவ னுக்கு வீட்டுநெறிக்குத் துணையாம் என்பதாம்.

வி-ரை. “நல்லா நெளினுங் கொளநீது மேலுலகம், இல்லெ னினு மீதலே நன்று” என்ற திருக்குறட்டுக்கேற்க, ‘நவநு நன்றுதீ தியானம்’ என்றார். பகைகோடல் ஒரு வாற்றற்றும் நன்மை பயவா சாதலால், ‘மேவதுநன்று மேவாதாரோடு’ என்றார். “கேடிலுயர்க்குக் கே யோட்டுத் தவநிற்று மூர்த்து” என மேல்வருதலால். கேட்டு என் பதற்கு நன்னுற்பொருளைக் கேட்டு என்முறை யுரைக்கப்பட்டது. வீட்டினது பெருமையுமும் பெருமையும் தோன்ற, கேடில் என்ற தடையாது உயர் என்றம கதியை விசேடித்தார். ஸ்ட்டு - விரை செலவு, தவ - மிகுதிப்பொருடும் உரிச்சொல். ஸூர்த்து - மேல் படுதல். (க0க)

உண்ணிடத்து மொன்னுர் மொவிவிடத்து மந்திரங்கொண் டெண்ணிடத்துந் செல்லாமை தானறலையே—யெண்ணி யுரைப்பூசல் கோழ லுயர்தவமேற் கங்கைக் கரைப்பூசை போற்றக் கடை.

ப-ரை. உண் இடத்தும் - பிறர் உண்ணுமிடத்தும், ஒன்றார் - பறகவர், மெலிவு இடத்தும்-தளர்த்தவிடத்தும், மகபிரம் கொண்டு- மந்திராலோசனையை மேற்கொண்டு, எண் இடத்தும்-ஆலோசிக்கு மிடத்தும், செல்லாமை - போகாறையே, தலை-சலையாய் பொழுக்க மாம்; எண்ணி - ஆராய்ந்து, உரை - சொல்லுந் சொல்லில், பூசல் - மாறுபடுதலானது, உயர்-உயர்த்த, தவம்மேல்-தவவேடத்தை மேற் கொண்ட காலத்திலு, கோறல் - ஒருயிரைக்கொண்டு தின்னகை, போற்ற - ஆராயுமிடத்து, கங்கைக்கரை - கங்காநதிக்கு கரையி லுட் கார்ந்திருக்கிற, பூசை - பூனைபோல, கடை - கடையாய் பொழுக்க மாம், எ - று.

க-பை. பிறருண்ணுமிடத்தும, மெலிந்திருக்கிற பனைவரிடத்தும், பிறா மந்திராலோசனை மெய்ப்பிடத்தும் போர்திருத்தலன்று, தாட்சொலகுஞ் சொல்ல மாறுபடாமை என்று, தவவேடம் புண்ட மொருவன் குயிரைக் கொடுத்த அதன் தன்மையை புண்டல, சகைக்கரையிலுட்காரத்திருக்கி புனைபோலம் கடைபாடிய கூடா வொழுக்கமாம் என்பதாம்

வி-பை பிறருண்ணுமிடத்திற் சென்றால் அவர் அருவருப்பாக கலாலும், மெலிந்த பனிகவாமேற ஈன்றல் ஆறடனாறு கலாபம், பிறா ஒரு காரியத்தைக் குறித்து ஆலோசிக்கிறாட்சொல்ல சென்றால் அவர் உபுபவாக்கலாலும், 'உண்ணீடகந்த மொன்னூர் மெலிவீடகந்த' மந்திரவர்க்காண் டெண்ணீடகந்தரு டசல்லாமை காணநிலையே என்றா காண கேற்றப்பொருளில் வருகக் கலை-முதனமை. மந்திரம் பூசுகிய ம சூசல - மாறுபாடு மெலிவுதல் துணைகாதலால் கோரல் என்பதற்குக் கொண்டு நினைக்க வேண்டிய கூறப்படது புதை-புனை. 'பூசை பாக்கன மாரச்சால் ம புறந்' என்பது நிவாசம். 'சூசல' மபறையா பாறக்கட ஓதம் பூசைமுறையு மருபு புக்கன என்பது கம்பரா மரபணம் (க 02)

பதத்திற் சேவகன் பொதில கிரகவசி
பொசுதில பொருட்டிறகந்த மெலியான—பொசுதினறி
னவததார வழக்குஞ் சான்றவாதரு செமமை
செத்தார லற்க சிறந்து.

ப-பா பததினி-பததினியும், சேவகன்-சேவகனும், பொதது இல - குறறமில்லாத, கடுதவசி - கடுந்தவசியும், பொதது இல - குறறமில்லாத, பொருள்திறத்தது - பொருட்டிறத்தில. செவவியான - செவவிடமுபத தேறப்படுவோனும், பொதது இனறி - குறறமில்லாமல், வைத்தார வழக்கு-அரசுஞ்வே முதன்மையாக நியமிக்கப்பட்ட.

வருடைய சாஸ்பும், (ஆகிய இவ்வைவரும) சாஸ்தாவா - மேலோர்
வர்; செரமை - (இவருடைய) செம்மைக் குணத்தை, செத்தால் -
(இவர்) புறத்துப்பட்டால், சிறித்து அறிக - மிகுதியாக அறிக, எ-று

க-ரை. பத்தினி, சேவகன் முதலியோருடைய செம்மைக்
குணங்கள், அவரிடத்தின் மிகவும் உலகத்தாரால் அறியப்படும்.

வி-ரை. பத்தினி - இது கற்புடை மாதையும் நன்மனையாளையு
யும் குறிக்கும். சேவகன் - வீரன். தவசி - தவஞ்செய்வோன். கடுங்
தவசியென்றது அன்போநாதிகளை வெறுத்து என்பெழுந்தியங்கும்
யாக்கையறையு நிற்கும் கடுந்தவத்தோனை. இவனுக்குப் பொத்தா
வது கூடாவொழுக்கம். பொருட்டிறத்துச் செவ்வியானதலாவது -
ஒருவர் தன்னிடத்து நம்பிவைத்த பொருளை வஞ்சித்துக் கவர்ந்து
கொள்ள நினையாமை. பத்தினி சேவகன் முதலியோர் உயர்வாழங்
காலத்தினும் இறந்தபின்பு புகழ் மிக்கு விளங்குவராதலால், 'அவர்
தஞ்செம்மை செய்தாலறிக சிறித்து' என்றார். (க 0 க)

வழிப்படரல் வாயல் வருத்தாமை வாய்மை
குழிப்படரல் தீசுரொற்க னோடு—மொழிப்பட்ட
காய்த்து விடுதல் களைத்துயக் கற்றவ
ராய்ந்து விடுத லறம்.

ப-ரை. வழிப்படரல்-பிறர்வழிச்சேறலும், வாயல்-வாய்த்தகாரி
யங்களில், வருத்தாமை - முயன்றமனம் வருத்தாமையும், வாய்மை
குழிப்படரல்-மெய்மையைல்லா நெறியிற் சேறலும், தீ சொற்களோடு-
பிறரைப்பறித்துணாக்குஞ் சொற்களோடு, மொழிப்பட்ட-பெரியோ
ரால் சொல்லப்பட்ட பொழுக்கநெறியை, கரய்த்துவிடுதல்கள்-வெறு
த்துவிட்டொழியுச் சொழில்களும், (ஆகிய) ஐந்து-ஐந்தும், உய்ய கற்
றவர் - தாம் உய்த்துபோம் வழியைக் கற்றவராகிய அறிஞர், ஆய்
ந்து - ஆராய்ந்து, விடுதல் - விடுவது, அறம் - அறமாகும், எ - று.

க-நா. பிராழைச்சேறல் முதலிய ஸ்தலங்களும் விடவொழிதலை அமையப்படுமென்பதாம்.

வி-நா. வழி - தீவெறி படாதல் - செல்லுதல் வாயல் - மொழிவாகுடைய, வாயமை - மொயமை. பிரதாபபழிதலாகக் கவினமேறப்பட்ட தீவமொன்றில்லையாகலால் புறப்பாடு 'திசசொல்' எனநே மொழிவொழிக்கார் உயயக கதாவா-உயு பாயய கதறொ ஆயசல் - இவற்றினு லுளவாரம் உராததங்கலோ யா 71 கல். பெரியோரோ ஸ்லைக கடகதலி னு மிகதீவகுபயப்படுதல் றின்மை யான 'மொழிப்பட்ட காயக வயிதல்' என அகலொகாங்கமதோன்ற இவ்விதத்தில் வைகதார வழிப்படாக்கல் முதலியவைதாம் முதலையே ஒன்றிடுஞ் சூழ்மிககண். உயயல் - பிறைசகல், அது பிறைசகல் துண்டததுணினு உதப்பதல் படாதல் - நடத்தல் எனிறுமாம். (கடுச)

மலலிவாதோன் மாககாயன் மாணுகண் மலிலதது

பல்லவா நேயநீயும பாங்கினும--கல்லா

மறுபுறம் நாமழைக்கை மாககாரியாசன்

சிறுபஞ்ச மூலநெய் தான்.

ப-நா. மலலிவாதோன் - மற்றொழில் மிகுந்த பயத்தை யுடைய, மாக்காயன் - மாககாயனது, மாணுகண் - மாணவகனாய, மாநிலத்து - இத்தப் பெரிய நிலவுலகத்திலு, பல்லவா-பலருடைய, நேய - பிரவிப பிணியை, நீகும் - ஒழிக்கிற, பாங்கினுல் - அழகுடனே, கல்லா - கற்காத, மறு - மறுத்தலால், பஞ்சம் நீர் - சிறு விலைககாலத்தை யொழிக்கிற, மறைகை - மேகமபோலுங் கையினையுடைய, மாககாரியாசான் - மாககாரியாசான் என்பவன், சிறுபஞ்ச மூலம் - சிறுபஞ்சமூலம் எனனும இந்நூலை, மொதலான் - இவற்றினு, எ - து.

க-ரை. காரியாசான் என்பவன் இதரச் சிறுபஞ்சமூலத்தைச் செய்தளித்தான் என்பதாம்.

வி-ரை இந்நூலாசிரியராகிய காரியாசான் என்பவர் மாக்காய் ன்றா மாணாகராகலால் 'மல்லிவாட்சாண' மாக்காயன் (மா-29) என்றா மாணாகனை காரியாசான் என்பவன் இர. மலிவாட்சாண மாக்காயன் என்றும்பால் இர மாக்காயன் என்பதா, த. விவல்லா என்பதேயுடன் பிபநகரநா வெவ் பிபந வல்லா என்பது விளங்குதல் கலவா - ராபெழுதியக கலவா. மருகக - மருககா இவ் கொடைமை காரியாசான் = காரியாசிரியன். (20)

சிறுபஞ்சமூலம்

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

V. B. SUBRAMANIAM NAYAR
TAMIL-PANDIT.

அத் தீர்த்தம்.

இதரால் உயர்வு-வந்தபாதிதவிரிந்தநிலை வாமலும்,
அந்நிழல் கூடவது இரண்டி-பாதிநகல் பரணைய
நிலைமலர், உயர்வாட்டம் தவிர மிகுதியுடைய
பொருள். இது உயர்வாகிய பரிசுத்தமானது பரிசு
வாய் வந்தவர்களுக்கு உயர்வு சிறந்ததகாரமாக
பெரியவர்களுடைய கவனப்பெறும் பரிசுத்தம் பரிசு
காலை சிறந்திருந்தும் பரிசுத்தம் காண்பரிசுத்தம்
உயர்வு முறை அந்நிலை உயர்வு தெரிவிப்பார்களென்று
எதிர்பார்ப்பு உண்டாகும்.

உ
கடவுள் துணை.

சி று ப ஞ் ச மு ல ம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அ.	ஏ.	கோ.
அரம்போற்கிளை 58	ஏலாமைநன் 57	கொண்டான் } 51
அழியாமை 44	ஓ.	கொழுநீர் } 51
அறனட்டா 27	ஒத்தவொழு 2	கொண்டான்வழி 15
ஆ.	ஒருநிறிவா 30	கொல்லாமை 48
ஆம்பல்வாய் 51	க.	கொன்றான் 66
ஆனாக்கம் 28	கண்னாங்காற் 82	கொன்றுண்பா 10
இ.	கண்டனப்பு 9	கோ.
இடரினா 14	கதனாறு 17	கோறுநாஞ் 13
இல்லியலார் 34	கலங்காமை 70	க.
இன்சொலாஞ்சூ 85	கல்லாதான் 5	சத்தமெய்ஞ் 82
ஈ.	கழிந்தவை 77	கி.
ஈவதுநன்று 89	களளான் 21	சிக்கர்சிதர் 71
ஈன்றெடுத்தல் 68	கள்ளுண்டல் 24	சிலம்பிக்கு 11
உ.	கற்புடைய 4	சிறைக்கிடங் 67
உடம்பொழிய 6	கா.	சூ.
உடையிட்டார் 38	காடுபோற் 78	சூலாமைசூலிற் 70
உண்ணாமை 49	கு.	த.
உண்ணிடத்து 90	குளத்தோட்டு 62	தக்கநிலையான் 86
உயிர்நோய் 30		தக்கார்வழி 76

93 சிறுபஞ்சமூலம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
தன்னிலையுந் 54	ப. பொருள்போக 55	
தா. பக்கம்படாமை 72	பொன்பெறுங் 52	
தான்பிறந்த 64	பஞ்சப்பொழுது 74	பேர.
தோ படைதனக்கு 7	போர்த்துமுரி 63	
தொழிஇயட 36	பண்டாரம் 38	ம.
தோ. பத்தினிசேவகன் 90	மக்கட்பெறுதன் 50	
தோற்கன்று 79	பற்றினான் 8	மயிர்வணப்பு 35
தே. மல்லிவர்தோண் 93	பி. பிடிப்பிசைச 60	
தேவரோகற்றவர் 20	பிழைத்தல் 16	முழுதுணர் 1
ந புண்பட்டார் 73		வ.
நகைகொல்லார் 45	புல்லறத்தி 88	வடிவினாமை 23
நகையொடு 80	பூக்தாலுங் 22	வருவாய்க்கு 40
நட்டாரை 18	பூவாதான் 37	வரைவில்லா 75
நல்லவெளிப்படு 53	பூவாதுசாய்க்கு 22	வலியழிகார் 69
நன்புலத்து 56	பெ பெருங்குணத்தார் 25	வழிப்படரல் 92
நா. வா. வார்சான்ற 43		
நாணிலனாய் 83	பெ. பெணடக்கம் 42	வான்குருவி 26
நாணிலான் 12	பொ. பொசகாப்பு 47	
நாணென்று 84	பொய்யாமைநன் 37	வோ.
நான்குட்ட 41	பொய்யாமைபொ 19	வெ. வெந்திக்காண் 61
நீ. பொ. வேப்பவன 31		
நீண்டநீர் 46	பொய்யாந் 87	வை. வைத்தன 33
நீரறன்று 59	பொருளுடையா 3	வைதானொருவ 81
நே. வைப்புநீன் 32		
நெடுக்கல் 65		
நெய்தன்முகிழ் 29		

சிறுபஞ்சமூலம் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

V.B. SUBRAMANIAM
TAMIL-PANDIT.

மதராஸ் ரிப்பன் புவ் ப்ரசாலை,

91, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை.

நடைதம் மூலமும் உரையும் (புதியபதிப்பு) 27-விதகிராம்			
படங்களும், ஒரு உயர்ந்த ஆப்டோன் படமும் ...	2	0	0
திருவெங்கைக்கோவை மூலமும் உரையும் (புதியபதிப்பு)			
உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டுடன் ...	2	8	0
விநோதாசமஞ்சரி (புதிய பதிப்பு) கிலிட்டு பயிண்டு ...	1	2	0
கைவல்லியம் (ஸ்ரீலக்ஷ்மீ பொன்னம்பல சுவாமிகளியற்றிய			
தத்துவார்த்ததீபமென்னும் உரையுடன்) ...	2	0	0
இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம் : (உபநிஷத்			
துக்கன் முதலிய இந்துமதத்தின் உண்மைகள்) ...	1	12	0
தாயுமானவர் பாடல் (அரும்பதக் குறிப்புடன்) சுவாமிகள்			
படத்துடன் (உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு) ...	1	0	0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திரட்டு மூலமும் உரையும் ...	0	12	0
அறப்பளிகரசதகம் மூலமும் உரையும் ...	0	10	0
அறப்பளிகரசதகம் மூலம் ...	0	2	0
குமரேசுரதகம் மூலம் ...	0	2	0
திருவேங்கடசதகம் மூலம் ...	0	2	0
தண்டலையார்சதகம் மூலம் ...	0	1	0
கோவிந்தசதகம் ...	0	0	9
எம்பிரான்சதகம் ...	0	1	0
சிவசங்கரசதகம் ...	0	0	9
ஷா ஏழுசதகமும் ஒரே கட்டடமாகிய சதகத்திரட்டு ...	0	9	0
குசேலோபாக்யானம் மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை,			
விசேஷவுரை (28-படங்களுடன்) ...	3	0	0
மேற்படி மூலம் (அரும்பதப் பொருளுடன்) ...	0	6	0
திராவிட பூர்வகாலக் கதைகள்... ..	0	8	0
திராவிட மத்தியகாலக் கதைகள் ...	0	8	0
தானவன் என்னும் போலீஸ் ரிபுணன் கண்டுபிடித்த			
அற்புதக் குற்றங்கள் ...	1	0	0
ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம் (வேதாந்த நூல்) ...	4	0	0
பஞ்சதசப் பிரகாசம் (வினாவிடை) ...	1	0	0
பக்தவல்லாபருத வசனம் (82-பக்தர்களின் சரித்திரம்) ...	8	0	0
பிரபோத சந்திரோதய வசனம் ...	1	0	0

